

Onsdag den 12. maj 2010 (D)

1

91. møde

Onsdag den 12. maj 2010 kl. 13.00

Dagsorden

$1)\ Spørgsmål\ til\ ministrene\ til\ umiddelbar\ besvarelse\ (spørgetime).$

Finansministeren og forsvarsministeren deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til finansministeren af:

Kim Mortensen (S):

Deler ministeren økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalte bekymringer for fremtidige privatiseringer af statslige selskaber, herunder DONG, Post Danmark og DSB? (Spm. nr. S 2124).

2) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren arbejde for, at EU-Kommissionens krav om store nedskæringer på de offentlige budgetter i EU-landene for at leve op til EU's konvergenskrav og deraf følgende stigende arbejdsløshed afvises i EU?

(Spm. nr. S 2126).

3) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at stigningen i antallet af lukkedage er i overensstemmelse med regeringens løfter til børnefamilierne i valgkampen 2007?

(Spm. nr. S 2155).

4) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere kommuner nu begrunder massive besparelser i 2011 med regeringens krav om nulvækst? (Spm. nr. S 2159).

5) Til finansministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvilke konsekvenser får økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalelser om privatisering af statslige selskaber for regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg«?

(Spm. nr. S 2125).

6) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren udnytte Danmarks bevægelsesfrihed i forhold til, at vi ikke er bundet til at følge EU-Kommissionens krav om nedskæringer, da vi ikke er med i euroen, til at tilrettelægge en økonomisk politik, der sikrer velfærden og den nødvendige grønne omstilling i Danmark i stedet for at fokusere på at overholde EU's konvergenskrav?

(Spm. nr. S 2127).

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at 12 pct. af landets kommuner i en BUPL-undersøgelse forventer flere lukkedage i 2010? (Spm. nr. S 2156).

8) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad mener ministeren om, at hans partikollega, borgmester i Kalundborg Martin Damm (V), ».. regner med at skulle af med 80 ansatte i Kalundborg, og det bliver formentlig over hele linjen alt efter, hvad regeringen melder ud. Men vi må helt sikkert sige farvel til nogle af velfærdssamfundets fodfolk ude hos borgerne«? (Spm. nr. S 2166).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at antallet af børn og unge, der afvises i børne- og ungdomspsykiatrien, er steget med 76 pct. siden 2007, som det fremgår af artikel i Jyllands-Posten den 7. maj 2010?

(Spm. nr. S 2173).

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvilke årsager ser ministeren til, at antal henviste børn til børnepsykiatrisk undersøgelse er steget fra 9.226 i 2007 til 12.836 i 2009? (Spm. nr. S 2174).

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere hospicer står uden patienter, selv om man ved, at der er lange ventelister og et stort ønske fra palliative patienter om at blive henvist til en hospiceplads? (Spm. nr. S 2175).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere palliative patienter ønsker at dø hjemme i stedet for på hospitalet, men KL's formand for Social- og Sundhedsudvalget mener, at der mangler kompensation til kommunen på dette område?

(Spm. nr. S 2176).

13) Til videnskabsministeren af:

Vibeke Grave (S):

Set i lyset af regeringspartiernes seneste udmeldinger om at gøre en særlig indsats for at bevare og skabe statslige arbejdspladser i provinsen mener ministeren så ikke, det er betænkeligt at flytte en velfungerende forskningsinstitution fra Vordingborgområdet til Lyngby, som DTU planlægger?

(Spm. nr. S 2129).

14) Til videnskabsministeren af:

Vibeke Grave (S):

Er ministeren enig i, at den store internationale anerkendelse, som Lindholms forskning nyder, kan gå tabt i forbindelse med en eventuel flytning af forskningsinstitutionen?

(Spm. nr. S 2130).

15) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Mener ministeren, det er tilfredsstillende, at andelen af en ungdomsårgang, som tager en videregående uddannelse, ifølge regeringens nye opgørelse er faldet fra 47,9 pct. til 46,6 pct. fra 2005 til 2008? (Spm. nr. S 2142).

16) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren tage yderligere initiativer for at opnå 50-procentsmålsætningen for videregående uddannelse, f.eks. ved at udarbejde en samlet strategi og handlingsplan i samarbejde med undervisningsministeren?

(Spm. nr. S 2143).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at opfylde deres forpligtelse til rettidighed ved samtaler med ledige og syge inden for de nuværende økonomiske rammer, herunder det serviceloft, der er lagt over de kommunale serviceudgifter?

(Spm. nr. S 2056).

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at komme ud over serviceloftet ved f.eks. at lade anden aktør udføre samtaler med ledige og syge i stedet for at ansætte personale i jobcentrene? (Spm. nr. S 2057).

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at en 53-årig maskinarbejder fra Sulsted ikke kan få et relevant CNC-kursus, der kan forbedre hans kompetencer og øge muligheden for at få fast arbejde, men er blevet tilbudt et løntilskudsjob som salgskonsulent eller servicemedarbejder i stedet for? (Spm. nr. S 2150).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor agerer ministeren smagsdommer, når hun har frataget ledige deres ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse, som ellers kunne forbedre deres jobmuligheder?

(Spm. nr. S 2151).

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med formanden for Arbejdsmarkedsudvalget, Helle Sjelle, i, at efterlønnen skal afskaffes?

(Spm. nr. S 2154).

22) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig i, at de lønmodtagere, der vælger at gå på efterløn, typisk er ledige og/eller nedslidte, jf. undersøgelsen »Dansk Metals Efterlønsundersøgelse 2009« og tilgængelige data fra Danmarks Statistik?

(Spm. nr. S 2157).

23) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Da lov om ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov blev vedtaget, var intentionen så ikke at sikre, at alle handicappede - og dermed også gruppen af unge udviklingshæmmede - fik lige adgang til ungdomsuddannelsen, og har ministeren en forklaring på, at sammensætningen af elevgruppen nu ændres?

(Spm. nr. S 2065).

24) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

I lyset af retskravet i ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har ministeren da sikret sig, at intentionen efterleves med en individuel undervisning, og at alle uanset handicap har lige adgang?

(Spm. nr. S 2066).

25) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvilke konsekvenser får ministerens udtalelser om, at »vi skal tænke os godt om, før vi sælger flere selskaber«, for regeringens politik for salg af statslige aktieposter og selskaber?

(Spm. nr. S 2158).

26) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

I lyset af regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg« hvilke områder er det, ministeren mener »er vigtige for staten at have indflydelse på«?

(Spm. nr. S 2165).

27) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvis infrastruktur er et område, som det er vigtigt, at staten har indflydelse på, hvilke konsekvenser agter ministeren da at drage over for regeringens ønsker om at privatisere infrastrukturområder inden for energi og transport?

(Spm. nr. S 2167).

28) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvordan vil ministeren i forlængelse af sine udtalelser om, at »når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer.« sikre, at aktionærer for fremtiden tænker på statens ve og vel?

(Spm. nr. S 2169).

29) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvorledes vil ministeren følge op på sin advarsel til virksomhederne og deres organisationer om ikke at flirte med at lade sig hylde af SF? (Spm. nr. S 2160).

30) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Er det i tråd med regeringens syn på ytringsfrihed, at ministeren ikke vil have, at store danske virksomheder er i dialog med SF? (Spm. nr. S 2162).

31) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Har regeringen planer om at ændre beskatningen af erhvervslivet, der med forårspakke 2.0 er pålagt yderligere skatter og afgifter på et tocifret milliardbeløb?

(Spm. nr. S 2163).

32) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvorfor gør regeringen med sit »serviceeftersyn« skattereformen endnu mere socialt skæv, end den er i forvejen?

(Spm. nr. S 2168, skr. begr.).

33) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Finder ministeren, at det er rimeligt, at der endnu ikke er truffet en afgørelse i sagen om kapacitetsudvidelsen på Kraftvarmeværk Thisted?

(Spm. nr. S 2161).

34) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det ikke i regeringens interesse at få sat gang i udbygningen af fjernvarmen og samtidig få gang i beskæftigelsen, som projektet med kapacitetsudvidelsen på Kraftvarmeværk Thisted er udtryk for? (Spm. nr. S 2164).

Kl. 13:01

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

Udenrigsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Regeringens sikkerhedspolitiske redegørelse til Folketinget 2010. (Redegørelse nr. R 14).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 21. maj 2010.

Udenrigsministeren (Lene Espersen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om sammenhængen mellem klimaændringer og sikkerhed.

(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af folketingstidende.dk

Redegørelsen vil komme til forhandling fredag den 21. maj 2010.

Det første punkt på dagsordenen er:

$1)\ Spørgsmål\ til\ ministrene\ til\ umiddelbar\ besvarelse\ (spørgetime).$

Finansministeren og forsvarsministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:02

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget finansministeren og forsvarsministeren.

Til finansministeren er anmeldt følgende spørgere:

Morten Bødskov (S)

Astrid Krag (SF)

Morten Østergaard (RV)

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Jacob Jensen (V)

Mike Legarth (KF)

Jens Peter Vernersen (S)

Jesper Petersen (SF)

Rasmus Prehn (S)

Astrid Krag (SF)

Kristian Jensen (V)

Til forsvarsministeren er anmeldt følgende spørgere:

Bjarne Laustsen (S)

Pernille Frahm (SF)

John Dyrby Paulsen (S)

I alt er der 1 time til rådighed, og det tager ca. 8 minutter pr. spørger, hvis man bruger tiden fuldt ud. Derfor er forventningen, at der er plads til fem spørgere til finansministeren, og så er der plads til tre spørgere til forsvarsministeren.

Det vil sige, at de spørgere, der efter al sandsynlighed bliver til finansministeren, er Morten Bødskov, Astrid Krag, Morten Østergaard, Kristian Thulesen Dahl og Jacob Jensen.

Men den første, der i hvert fald med stor sandsynlighed får ordet, er hr. Morten Bødskov med spørgsmål til finansministeren, værsgo.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 134

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Nu har især finansministeren jo flere gange forsøgt at negligere konsekvenserne af regeringens økonomiske politik og ikke mindst af det forhold, at regeringen har dikteret nulvækst i de offentlige udgifter i 2011, 2012 og 2013. Og så har vi jo – vi, der har lidt forbindelse med virkeligheden, ikke mindst ude i kommunerne – for-

søgt at se på, hvordan man så udmønter det. Er det sådan, at den her nulvækst i kommunerne ikke rigtig får nogen konsekvenser, og at man stort set har det samme næste år, som man har i år?

Der er konklusionen jo meget klar efterhånden: De kommuner, der i øjeblikket sidder og forbereder deres budgetter, forbereder dramatiske besparelser på velfærden i kommunerne. Og ser man på nogle af dem, kan man se, at der er tale om endog enorme serviceforringelser, som bliver begrundet med regeringens udmeldinger om nulvækst.

Derfor er det bare, at jeg synes, at vi nu, hvor det hele lykkeligvis er kommet til at handle om økonomi, må have på det rene og oplyst af finansministeren – og det er sådan, at Dragør Kommune, som skal spare 3 pct. på serviceudgifterne og reducere anlægsprojekter med 13 mio. kr., argumenterer med, at de gør det af hensyn til rettidig omhu på grund af udsigten til nulvækst – om finansministeren er enig i, at der er en direkte sammenhæng mellem regeringens udmeldinger om nulvækst og de besparelser, som finder sted i ganske mange kommuner lige i øjeblikket.

Kl. 13:05

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg håber ikke, jeg har skjult for nogen, at det er en alvorlig situation, Danmark står i. Samfundskagen er blevet mindre, vi er blevet fattigere som nation, og der er en regning, der skal betales, for at vi kan komme videre. Der er en regning, der skal betales, fordi vi jo har besluttet at føre Danmark så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt, og det betyder, at vi skal begrænse stigningen i arbejdsløsheden – noget, som jo er lykkedes overordentlig godt for regeringen. Men det er klart, at der bliver en regning, for vi bruger rigtig, rigtig mange penge i de her år.

Så synes jeg, det er meget, meget fornuftigt af Dragør Kommune, at man så tidligt som muligt giver sig i kast med den opgave, for det er jo også derfor, vi har foreslået, at de besparelser, der skal være i kommunerne, kommer i 2012 og i 2013. Det vil sige, at man nu har et halvt år i 2010 og hele 2011 til at tilrettelægge nogle fornuftige forløb på det her område, og derfor synes jeg, at det, Dragør Kommune gør, at ganske rigtigt.

Man skal huske at tage med i billedet, at vi jo afskærmer kommunerne fra, at de internationale konjunkturer slår direkte igennem på de kommunale budgetter. Vi har budgetgaranti – når vi har lavet en aftale, får man stillet de aftalte midler til rådighed. Vi ser, hvordan udviklingen har været i antallet af overførselsindkomster osv. Men det er klart, at når vi holder økonomien oppe, bliver der en regning, der skal betales. Så når kommunerne bruger halvdelen af de offentlige budgetter – 250 mia. kr. – vil det også være administrerbart at skulle spare 4 mia. kr.

Jeg tror, de fleste mennesker har reageret meget fornuftigt i krisen her ved at sætte tæring efter næring, og det er jo sådan set også det, der må gælde kommunerne.

Kl. 13:07

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:07

Morten Bødskov (S):

Nu var det ikke lige det, jeg spurgte om. For det er rigtig nok, at ud over nulvækst i de offentlige udgifter lægger regeringen op til 4 mia. kr. i besparelser i kommunerne. Det kommer oven i nulvæksten.

Det var det, finansministeren talte om. Det forstår jeg godt man vil tale om. At det så er lig med 8.000 fyrede offentligt ansatte, hvis

man måler det i lønninger, som statsministeren jo selv har annonceret i aviserne, er så noget andet.

Det, jeg spurgte til, var konsekvenserne af nulvækst. Skal jeg nu alligevel forstå det sådan, at når finansministeren vil tale om de der øvrige besparelser, som man laver, og som svarer til 8.000 offentligt ansatte i kommunerne, så mener man ikke, at nulvækst har nogen konsekvenser for kommunerne? For hvis det er sådan, må det være de her kommuner, der er helt galt afmarcheret.

Pointen er den, at masser af kommuner lige i øjeblikket bruger finansministerens udmelding om nulvækst til ikke bare at spare i 2012 og 2013, men nogle steder i 2011, 2012 og 2013. Og det får dramatiske konsekvenser i kommunerne, ikke bare i Dragør, det gør det i Hjørring, det gør det på Stevns, og det gør det som sagt sandelig også i Fredericia, hvor finansministerens egen partikollega er borgmester

Så kan vi ikke bare få det på det rene: Er der en sammenhæng mellem regeringens udmeldinger om nulvækst og de besparelser, der finder sted i kommunerne nu?

Kl. 13:08

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så vil jeg gerne forklare, hvad nulvækst er. Nulvækst betyder, at man har de samme penge til rådighed til næste år, som man har i år, men det reguleres med pris- og lønstigningen. Så hvis man har 5.000 sygeplejersker ansat i år, kan man også have 5.000 sygeplejersker til næste år, fordi beløbet reguleres med lønudviklingen. Man kan købe de samme vare- og tjenesteydelser til næste år, som man kan i år, fordi de reguleres med prisudviklingen. Så man kan altså til næste år have det samme personale, som man har nu, og det er det, der ligger i at holde udgifterne i ro, at de reguleres med pris- og lønudviklingen.

Så kan hr. Morten Bødskov sikkert nævne mange kommuner, som har ubalance i deres økonomi, og som må tilpasse den. Og jeg synes, at det er meget, meget fornuftigt, at man giver sig i lag med det så tidligt som muligt, og at det ikke bliver sådan nogle hovsaløsninger

Jeg må blankt erkende, at regeringen ikke råder over den samme magiske trylledrik, som Socialdemokratiet og SF råder over, hvor man kan komme ud af krisen, uden at det får nogen konsekvenser for nogen som helst. Derfor har vi jo længtes efter at få den socialdemokratiske plan på bordet, som ikke indebærer besparelser, som ikke indebærer skattestigninger, men som fører os frelst ud af den økonomiske krise, og det er jo en kanon plan.

Kl. 13:10

Formanden:

Så er det hr. Morten Bødskov, og så må finansministeren fortsætte efterfølgende.

Kl. 13:10

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt, det er en kanon plan. Men mit spørgsmål gik sådan set ganske enkelt på, at jeg bare gerne ville have finansministeren til at svare på, om der er en sammenhæng mellem udmeldingen om nulvækst og de besparelser, der finder sted i kommunerne, hvor adskillige borgmestre allerede nu har meldt ud, at finansministerens udmeldinger om nulvækst næste år er årsagen til, at man foretager besparelser.

Et ganske enkelt citat, som finansministeren jo så kan svare på, om han er enig i eller ej, er et citat fra hans partikollega Martin Damm fra Kalundborg, der mener, at hans kommune, altså Kalundborg Kommune, i forvejen har trimmet driften for at sikre nulvækst:

Derfor er der ingen anden udvej end også at skære i den borgernære service, vurderer han.

Tager han helt fejl? Er han fuldkommen på glatis, når han her siger sammen med en række andre borgmestre, at de besparelser, man nu skal i gang med, også i 2011, er dikteret af regeringens udmelding om nulvækst?

Man kan mene, hvad man vil om socialdemokratiske planer, det får vi tid til at diskutere, men om konsekvenserne af regeringens egen økonomiske politik er der ikke andre mennesker i det her Folketing, man kan spørge, end regeringens finansminister. Så er der en sammenhæng mellem nulvækst og de besparelser, som eksempelvis finder sted i Kalundborg, i Fredericia, i Dragør, i Hjørring og andre steder, ja eller nej? Det kan man bare svare ganske enkelt på.

Kl. 13:11

Formanden:

Jeg havde en forventning om, at man nok ville bruge taletiden fuldt ud, men man skal også begrænse det, sådan at man ikke bruger den fuldt ud plus plus plus plus. Det er finansministeren.

Kl. 13:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det giver mig anledning til igen at forklare, hvad det at holde de offentlige udgifter i ro indebærer. Det indebærer, at man får fremskrevet de penge, man får, med pris- og lønudviklingen. Så for det personale, man har, får man næste år det samme beløb, som man har fået i år, men forhøjet med lønudviklingen. De vare- og tjenesteydelser, man køber, kan man også købe til næste år, for det fremskrives med prisudviklingen. Og det er det, man får ved at holde de offentlige udgifter i ro.

Vores ræsonnement er ganske enkelt: Efter en årrække, hvor det offentlige forbrug er steget ganske meget, tror vi, at vi godt kan tage et par år, hvor vi simpelt hen holder udgifterne i ro i solidaritet med, at vi skal have gang i det private erhvervsliv, at vi skal sørge for, at de ressourcer, der er, bruges til at skabe nye arbejdspladser. Det er det modsatte af, hvad Socialdemokraterne gør i deres plan, hvor man tager penge fra den private sektor for at booste den offentlige sektor. Der har vi altså en anden tilgang til det.

Kl. 13:13

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov.

Så er det fru Astrid Krag med et spørgsmål til finansministeren. Og man starter som sagt med 2 minutter, og bagefter er der to gange 1 minut – til orientering. Værsgo.

Kl. 13:13

Spm. nr. US 135

Astrid Krag (SF):

Jeg tror, jeg vil fortsætte lidt, hvor den forrige spørger slap, nemlig det her spørgsmål om nulvækst, og hvorvidt det betyder, at serviceniveauet fortsat vil være fuldstændig uændret i kommunerne. Der er jo ligesom to aspekter i det her, det ene er det aspekt, som den forrige spørger også var inde på, nemlig det, vi kan se rundtomkring i kommunerne nu, hvor man forbereder sig til den her nulvækst, og vi kan se massive sparekataloger rundtomkring. Køge: 125 mio. kr.; Stevns, en lille kommune: 30 mio. kr.; Sønderborg: 300 mio. kr.; og – som den forrige spørger nævnte – også Fredericia, som en af ministerens partikolleger jo sidder i spidsen for.

Det første spørgsmål må være, om finansministeren virkelig vil stå her og benægte det, og om han også vil sige ligeud til de borgmestre, der foretager de her øvelser nu, og hvoraf nogle af dem er fra ministerens eget parti, at besparelser er konsekvensen af den her nulvækst, og dermed også fyringer. Vil ministeren afvise det? Og hvad er i så fald svaret til bl.a. de partikolleger, ministeren har i Venstre, som har været ude at sige: Jamen det vil betyde servicereduktioner? Det siger f.eks. Esbjergs borgmester. Og borgmesteren i Høje Taastrup, som godt nok er fra Det Konservative Folkeparti, siger: Vi kommer til at skære på kerneområder. Hvad er finansministerens svar til de her folk?

Det andet spørgsmål drejer sig jo så om det her, finansministeren siger om, at nulvækst bare betyder, at det bliver det samme. Jeg ved ikke, hvor lang tid det er, siden finansministeren selv har været i nærheden af et plejehjem eller nogle, der arbejder i hjemmeplejen, men vil finansministeren ikke give mig ret i, at når der kommer flere ældre, som er plejekrævende, betyder det, at hvis serviceniveauet skal opretholdes, må der også tilsvarende komme flere hænder, der kan give de ældre de ydelser, de har behov for? Alternativt må det vel være sådan – hvis det skal være den samme personalegruppe, der skal hjælpe et større antal ældre – at servicen forringes. Er det ikke sådan helt simpel, matematisk logik?

Kl. 13:15

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jo, hvis ikke det også var sådan, at elevtallet i folkeskolen falder ganske betragteligt. Og det betyder jo, at der, når der bliver flere ældre, selvfølgelig vil ske nogle forskydninger. Når der på undervisningsområdet bliver færre elever – jeg tror, der vil komme et fald på nogle og tredive tusind folkeskoleelever – og der kommer en stigning i antallet af ældre, jamen så er det da uundgåeligt, at der vil ske en vægtforskydning. Og der synes jeg, det er utrolig vigtigt, at kommunerne griber fat i de her problemstillinger, jo før jo bedre.

Jeg vil gerne sige, at teknikken, når vi aftaler kommunernes økonomi, jo er, at vi ser på: Hvad er deres budgetter? Og så aftaler vi, hvad rammerne er for det. Så der er jo fuld dækning for de udgifter, som kommunerne får, når vi laver vores aftaler. Oven i det siger vi så: Nu holder vi det på det her niveau, og så fremskriver vi det med pris- og lønudviklingen, sådan at man kan opretholde det samme antal ansatte og købe de samme varer og tjenesteydelser. Det er den simple mekanisme, der er i det her.

Jeg må jo så også blankt indrømme over for Folketinget, at vi jo ikke råder over en trylledrik, som S og SF gør, hvor man ikke behøver at spare, ikke skal sætte skatten op og vil fortsætte med at gældsætte landet, og hvor denne kombination gør, at vi kommer ud af den her krise, uden at vi skal foretage os noget. Det er jo en mirakelkur, som vi er lutter øren efter at høre om her i Folketinget og få sandsynliggjort hænger sammen. Vi andre er jo desværre nødt til at tage virkeligheden til efterretning, nemlig at samfundskagen er blevet mindre, og at vi er nødt til at lave nogle besparelser og konsolidere økonomien.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:17

Astrid Krag (SF):

En helt central opgave er vel så at sørge for, at samfundskagen ikke bliver endnu mindre. Jeg vil ikke bruge min sparsomme tid her på at svare på de spørgsmål, finansministeren stiller, men bare konstatere, at vi sådan set stadig væk totalt spiller med blind makker her i oppositionen. Regeringen har ikke lagt nogen plan frem.

Nu kom ministeren selv ind på det, jeg havde tænkt mig at spørge om, nemlig det der med, at vi jo i hastig grad nærmer os de økonomiske forhandlinger med kommunerne. Vil finansministeren så ikke i dag løfte sløret lidt for, hvad det er, finansministeren har tænkt sig at møde op med til kommunerne, sige, hvilke ideer finansministeren har med i tasken til, hvordan man bl.a. skal kunne leve op til den her nulvækst, som de fleste kommuner forventer vil betyde massive nedskæringer, og som de allerede er i gang med at forberede sig på nu med sparekatalog og nedskæringer, afskedigelser af dagplejere, af SOSU-assistenter osv. – kan ministeren ikke løfte sløret for det?

Som det andet skal jeg bare lige høre: Fik vi en garanti fra ministeren her? Det ville jeg synes var helt fantastisk. Fik vi en garanti fra ministeren her om, at den samlede ramme skal hænge sammen? Altså, hvis elevtallet ikke falder så meget, at det svarer til det stigende antal ældre, har vi så hermed nu fået en garanti fra ministeren om, at så vil der selvfølgelig blive tilført flere penge?

Kl. 13:18

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne sige, at den kommunale økonomi vil hænge sammen på følgende måde: De offentlige udgifter vil blive holdt i ro, og det vil sige, at man til næste år vil have de samme penge til rådighed, som man har i år, dog reguleret med pris- og lønudviklingen. Så har vi sagt, at der inden for denne uændrede ramme er nogle områder, vi gerne vil give flere penge, for der stiger behovene. Vi vil gerne give det på sundhedsområdet, for vi ved, at medicin bliver dyrere og dyrere, og behandlingsmetoder på hospitalerne bliver dyrere og dyrere – og bedre og bedre – og vi vil gerne have, at så mange som muligt kommer hurtigt igennem. Vi har sagt, at der er noget på uddannelsesområdet, som vi er nødt til at opprioritere, og så har vi sagt, at der er nogle svage grupper, som vi også skal tilgodese i de kommende år.

Det er jo klart, at når man har en uændret ramme og vi gerne vil gøre noget på nogle områder, så er der nogle områder, hvor man skal spare. Det er der, hvor vi har sagt at staten tager 6 mia. kr. og kommunerne 4 mia. kr., men den omprioritering, vi laver inden for de 4 mia. kr., er jo inden for den offentlige sektor, så det er ikke sådan, at det er den offentlige sektor, vi skærer ned på. Vi tager 4 mia. kr. fra nogle områder, fordi vi gerne vil tilgodese andre områder inden for den offentlige sektor.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Astrid Krag.

Kl. 13:19

Astrid Krag (SF):

Det var der jo sådan set ikke noget nyt i. Jeg kunne godt tænke mig at spørge finansministeren om, hvad han har tænkt sig at sige til kommunerne med hensyn til både sparekravene og nulvæksten, men måske i virkeligheden også bare, hvad finansministerens budskab så er til de Venstreborgmestre rundtomkring, der lige nu laver sparekataloger, ikke bare på ganske få millioner, men på rigtig mange millioner, for det er det, vi kan se bliver konsekvensen af nulvækst i deres kommuner. Og de siger, at det kommer til at betyde nedskæringer på kerneområderne, børnepasningen, folkeskolen, ældreomsorgen, de udsatte grupper. Afviser ministeren bare sine egne partikolleger? Har de ikke noget at komme med? Er de helt ude i skoven? Vil ministeren ikke løfte sløret for, hvad det er, man fra regeringens side forestiller sig kan ske inden for kommunerne?

Så bliver jeg bare nødt til at spørge igen, for jeg synes ikke, at jeg fik noget konkret svar. Ministeren sagde i sit tidligere svar, at når elevtallet falder i folkeskolerne, bliver der selvfølgelig frigivet et økonomisk råderum, man kan bruge på det stigende antal ældre. Skal det forstås sådan, at hvis elevtallet ikke falder så meget, at det dækker det stigende antal ældre fuldstændig ind, så er finansministeren også indstillet på, at der skal findes flere penge?

Kl. 13:20

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg gerne sige – og jeg håber ikke, at der er nogle Venstreborgmestre, der lider af nogle forkerte forestillinger om, hvad det er for en opgave, vi er ude i i øjeblikket – at samfundskagen er blevet mindre, og med det råderum, vi har for stadig at udvikle velfærden og servicen i kommunerne, og det mener jeg stadig at vi kan, er opgaven jo, at de kommuner, som f.eks. har mere administrativt personale end andre grupper, ser på, om ikke der var en mulighed for, at de kunne føre nogle midler fra administration over til nogle af de andre områder.

Det er jo sådan, at nogle kommuner har 18 administrative medarbejdere pr. 1.000 indbyggere, andre kommuner har 10. Hvis man bare kom på gennemsnittet, dvs. at de mest administrativt tunge kom ned på gennemsnittet, så ville der være frigjort 1,6 mia. kr. Man kan jo f.eks. også tage sygefraværet. I nogle kommuner er sygefraværet 19 dage om året for medarbejderne i kommunen, i andre kommuner er det 11 dage. Hvis alle kommuner bare kom ned på gennemsnittet, ville der være frigjort ressourcer for 400 mio. kr. Så selv om vi holder de offentlige udgifter i ro, vil der være masser af muligheder for fortsat at udvikle den offentlige velfærd.

Kl. 13:22

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag.

Så er det hr. Morten Østergaard med spørgsmål til finansministeren, værsgo.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 136

Morten Østergaard (RV):

Jeg forstår godt, at finansministeren er meget optaget af det nære og det praktiske og det overskuelige. Sådan er det jo. Men jeg tror, at det normalt, hvad angår det at føre økonomisk politik, ikke kan siges, at det at bryste sig af at tænke kortsigtet kontra det at tænke langsigtet nødvendigvis vil være sådan en rosende omtale. Jeg tror, at borgerne er bedst tjent med, at man fører en langsigtet og sammenhængende økonomisk politik og ikke ligesom bryster sig af at tænke kortsigtet.

Derfor må jeg sige, at jeg var målløs, da jeg i går i et ritzautelegram kunne læse, at finansministeren mente, at det allerstørste problem for dansk økonomi er den udfordring, vi står med fra nu af og indtil 2013. Det er jo en fuldstændig bizar betragtning, når man ved, hvordan dansk økonomi hænger sammen, når de store årgange går på pension; når man kan se, hvor gigantisk en gældsbyrde der bliver opbygget. Selv hvis regeringen når sine mål i 2013 og i 2015, vil der være enorme underskud på de offentlige finanser i årene, der følger efter, og en enorm gældsætning.

Derfor vil jeg bare bede finansministeren om i dag at slå en pæl igennem det, altså tage afstand fra den finke, der må være røget af panden. I sagens natur er det allerstørste problem for dansk økonomi, at der ikke er holdbarhed, og at vi, lige så langt øjet rækker,

kommer til, selv hvis regeringen når sine mål, hvad der ikke er mange der tror på, at køre med gigantiske underskud. Det er det, der er den allerstørste udfordring for nu at bruge finansministerens egne ord. Og jeg må sige, at det giver anledning til bekymring. Et er, at finansministeren vælger at sige: Jeg tænker kortsigtet. Det kan man jo gøre en dyd ud af, hvis man synes, at det er en særlig dyd. Men noget andet er, at det er helt absurd at påstå, at det allerstørste problem for dansk økonomi ikke er de gigantiske underskud, der venter i horisonten, når de store årgange går på pension, og dermed udfordringen med at skabe en større arbejdsstyrke i de kommende år.

Kl. 13:24

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er, fordi jeg har en bekymring om, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, at grunden til, at S og SF og muligvis også Det Radikale Venstre interesserer sig meget for det langsigtede, er, at så vil man undlade at tage stilling til de rent kortsigtede problemer, der er. Det er jo den bekymring, jeg har ved, at man siger: Jamen om mange år kommer der er en udfordring, og skulle vi ikke hellere snakke om den? Jeg står som finansminister med den opgave, at vi i henhold til EU-reglerne sandsynligvis skal konsolidere vores underskud til under 3 pct. i 2011, 2012 og 2013, og derfor er det jo ekstremt vigtigt for mig, hvad partierne byder ind med på den korte bane, og jeg kan jo se, at Socialdemokraterne hellere vil diskutere, hvad der skal ske om mange år. Så jeg synes derfor også, at hr. Morten Østergaard skulle interessere sig lidt for de bemærkninger, der er i den socialdemokratiske model, hvor man jo helt klart - og det er jo det, der giver anledning til den helt store bekymring – som det allersidste, der står i S og SF's plan, siger følgende:

»Planen går ikke i detaljer med effekterne på de offentlige finanser på kort sigt, da indfasningen af de enkelte elementer bl.a. vil afhænge af, hvornår S og SF kommer til magten og indfasningen af de konkrete aftaler i forbindelse med trepartsforhandlingerne. Under alle omstændigheder mener vi ikke, at den økonomiske politik bør strammes i 2011, og forventer, at EU's centrale krav vil rette sig mod den langsigtede holdbarhed.«

Som finansminister kan jeg sige, at det er fuldstændig forkert, for det, EU's krav vil rette sig mod, er 2011, 2012 og 2013, og derfor kan jeg jo godt forstå, at oppositionen meget hellere vil have os ind i en diskussion om, hvad der sker på lang sigt. Jeg skal ikke benægte, at vi står over for nogle udfordringer, men kunne vi så ikke bare komme videre, vil jeg spørge hr. Morten Østergaard, ved at S, SF og Det Radikale Venstre fortalte, hvad der så sker i 2011, 2012 og 2013 for at opfylde de krav? Så kunne vi jo koncentrere os om alle mulige andre problemer. Det er det, der er en finansministers bekymring.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:26

Morten Østergaard (RV):

Jeg betragter det som en klar erkendelse af, at det *var* en finke, der røg af panden i går, da finansministeren sagde, at det allerstørste problem for dansk økonomi bliver udviklingen fra 2011 til 2013, for det er notorisk noget vrøvl. Der kan ikke findes en økonom, der ikke er på finansministerens lønningsliste, der vil bekræfte, at det største problem er, hvordan dansk økonomi udvikler sig fra 2011 til 2013. Det er de gigantiske underskud, når de store årgange går på pension, der er den altoverskyggende udfordring.

Men lad os så tage EU. Hvad var det, Kommissionen sagde, da finansministeren sendte sit konvergensprogram derned? Kommissionen sagde, punkt 1: Vi beder Danmark om at specificere de målsætninger, som regeringen har sendt, altså specificere den konkrete kortsigtede plan. Og det har vi ikke hørt noget som helst til siden hen. Punkt 2: Kommissionen inviterer Danmark til at redegøre for, hvordan man vil skabe holdbarhed i økonomien gennem reformer frem mod 2015 – og heller ikke det har vi jo hørt noget om.

Derfor er det jo bare, at finansministeren ikke kan smykke sig med lånte fjer fra Europa-Kommissionen og bruge dem mod oppositionen, når man ikke selv er i stand til at levere de svar, Kommissionen efterspørger.

Kl. 13:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har redegjort klart og tydeligt for, at vi vil opfylde de krav til konsolidering, der bliver stillet. Vi forventer, at de krav beløber sig til 24 mia. kr., og vi har erklæret, at vi vil løfte den opgave. Vi har så taget den første del ved at holde de offentlige udgifter i ro, hvorved man kan finde 13,5 mia. kr. Tilbage bliver 10,5 mia. kr., som vi skal udmønte senest i forbindelse med finansloven til næste år.

Jeg forstår da godt, at hr. Morten Østergaard bliver ved med at kredse om de her ting, men kan hr. Morten Østergaard så ikke forklare, hvad han mener der skal ske i 2011, for nu lige at starte et sted? Når vi så har hørt, hvad der skal ske i 2011, hvad så i 2012? Og så lige 2013, hvad skal ske der?

Hvis hr. Morten Østergaard vil være lidt opmærksom på de krav, der stilles fra EU, så er det: Danmark får et underskud på 5,5 pct. af BNP, og det udløser 1,5 pct. i konsolidering, 24 mia. kr. Holland har fået en henstilling på baggrund af en overskridelse på 6,1 pct. af BNP, og det giver et konsolideringskrav på trekvart procent om året. Denne ekstra kvarte procent svarer til 12 mia. kr. over de 3 år. Så hvis man ligesom hr. Morten Bødskov og SF'erne og hr. Morten Østergaard ikke vil gøre noget i 2011, som der jo står, skal man altså finde 36 mia. kr. i 2012 og 2013 for at opfylde de krav.

Det er her, jeg bare har det ydmyge synspunkt, at jo tidligere vi kommer i gang med den opgave, jo mindre bliver den, og jo lettere kan vi løse den.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:29

Morten Østergaard (RV):

Jamen altså, det er jo det samme, hver gang vi møder finansministeren: Han er fuld af spørgsmål til oppositionen, men har utrolig få svar på, hvad det er, regeringen agter at gøre. Jeg henholder mig til, at Europa-Kommissionen efter at have modtaget konvergensprogrammet klart og tydeligt har bedt regeringen om at specificere det. Det er jo ikke nok at erklære, at man vil holde en nulvækst, når man i øvrigt ikke har været i stand til at overholde en eneste af sine egne målsætninger for, hvad den offentlige vækst skulle være i den tid, man har været i regering. Der vil Kommissionen gerne have konkrete svar.

Så beder Kommissionen også om at få at vide, hvordan man vil nå sine 2015-mål, altså reformerne. Det svar vil vi også gerne have.

Når så finansministeren spørger om, hvad Det Radikale Venstre vil, må jeg sige, at det ved finansministeren jo, for vi har fremlagt en klar plan. Vi har fremlagt en plan, der også viser, hvordan vi vil nå målene i 2015, hvordan vi vil overholde vækst- og stabilitetspagtens

krav om højst 3 pct. i underskud, og det ved finansministeren. Men det, finansministeren ikke vil, er at diskutere reformer, og derfor skal mit sidste spørgsmål bare være: Er finansministeren enig i, at hvis man fulgte den radikale model for at udfase efterlønnen, ville det i 2013 give lige så meget, som finansministeren vil spare i kommunerne, nemlig over 4 mia. kr.?

Kl. 13:30

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:30

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er klart, at jeg må lade Det Radikale Venstre, at hvis man afskaffer efterlønnen fra den 1. januar 2011, giver det et bidrag. Men jeg tror ikke, det er en opfattelse, der deles bredt her i landet, at man sådan på den måde kan afskaffe folks indtægtsgrundlag.

Grunden til, at jeg interesserer mig så meget for det her, og grunden til, at det er så ubekvemt for hr. Morten Østergaard, at den her diskussion fortsætter, og at hr. Morten Østergaard gerne vil diskutere, hvad der skal ske om mange år, er, at vi forventer at få en henstilling som den, Tyskland har fået. Vi er lidt bedre stillet end Tyskland, men vi tror ikke, man får en henstilling på under 0,5 pct. Nu skal jeg læse op, hvad det dokument i al sin gribende enkelhed består i:

Tyskland skal bringe sit underskud ned under 3 pct. af BNP ved at sikre en gennemsnitlig årlig strukturel budgetforbedring på 0,5 pct., altså 1,5 pct. af BNP i perioden 2011-2013.

Når jeg så læser Socialdemokraternes plan, kan jeg se, at man siger, at alle de her glimrende reformer, som man vil lave sammen med LO, på et tidspunkt jo vil give et stort bidrag, men disse EU-planer rummer ikke basis for, at man selv kan vælge, på hvilket tidspunkt man opfylder de her BNP-krav. De skal opfyldes i 2011 og 2012 og 2013.

Undskyld mig, men hr. Morten Østergaard bliver ved med at stille spørgsmål på den lange bane, men tag det dog i den rækkefølge, det kommer! 2011, 2012 og 2013 kommer før 2015, 2019, 2021 og 2037.

Kl. 13:31

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl med spørgsmål til finansministeren, værsgo.

Kl. 13:32

Spm. nr. US 137

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. I september 2000 traf den danske befolkning jo et meget klogt valg. Der havde vi folkeafstemning, hvor vi skulle tage stilling til, om vi ønskede at have kroner her i landet, eller om vi ønskede at have euro her i landet. Danskerne valgte jo som bekendt at bevare kronen som valuta.

Når jeg tager det op her i spørgetimen i dag, er det, fordi der nu igennem den sidste uges tid har været en stor debat i EU-kredsen, der handler om, hvordan man skal redde Grækenland; for en af de ting, som vi jo påpegede er en følge af at have en fælles valuta, altså en fælles euro, er selvfølgelig, at man må have en meget stram politisk styring af hinanden for at sikre, at landene ikke kommer for langt ud i økonomiske problemer. Og nu ser vi så forskellige forsøg på at komme med en redningskrans i forhold til Grækenland. Der kommer så i lyset af det her også en diskussion af, hvordan man inden for eurolandene skal styre hinandens finanspolitik meget strammere.

Det, jeg vil spørge finansministeren om, er, hvordan han i den diskussion vil sikre, at den danske befolknings beslutning i september 2000 om, at vi ikke ønskede euro her i landet, bliver respekteret, også i den praktiske dagligdag – altså at det bliver respekteret, at vi ikke vil ind i eurozonen. Vi vil ikke have den stramme styring i forhold til Danmark, så derfor bliver Europa-Kommissionens forsøg på at skulle forhåndsgodkende eksempelvis Danmarks finanslov selvfølgelig afvist fra dansk side.

Det kan være, at der er et behov for det blandt eurolandene – det må *de* diskutere – men Danmark har aktivt valgt at sige nej tak til euroen, og det har selvfølgelig også nogle konsekvenser i forhold til den politik, der kan blive ført over for Danmark. Hvordan vil finansministeren sikre respekten for det?

Kl. 13:33

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:33

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg gerne berolige hr. Thulesen Dahl. Traktaten er jo krystalklar på det her punkt, nemlig at det ikke er inden for EU's kompetence at blande sig i medlemsstaternes finanslove og finanspolitikker. Så der er ikke noget problem på den front. Det vil ikke være i overensstemmelse med traktaten, og jeg er fuldstændig enig i, at det princip skal gælde fremover også.

Hvis hr. Thulesen Dahl mener, at vi ikke kunne have glæde af at få lidt større indsigt i, hvordan processerne er i de forskellige EU-lande eller eurolande, så er jeg faktisk uenig, for det tror jeg godt vi kunne have megen glæde af. Jeg tror, at læren af det, vi har oplevet, for de fleste her er, at vi måske burde have mere opmærksomhed på Grækenland. Grunden til, at Grækenland er interessant, er jo, at det i givet fald ville kunne true resten af Europa inden for og uden for euroen.

Nu er det sådan, at Kommissionen på et tidspunkt i dag – jeg ved ikke, om det er sket – vil fremlægge en meddelelse om, hvad det er, Kommissionen forestiller sig på det her område. En af de ting, som jeg har hørt nævnt, er jo dette, at vi frem for at skulle afgive vores konvergensprogrammer i slutningen af året, og efter at finanslovene i de forskellige lande er vedtaget, så måske kunne rykke dem frem til midt på året, så man kunne få et overblik over, hvordan det ser ud i de forskellige lande.

Sådan nogle initiativer synes jeg faktisk er rimelig fornuftige. Vi er jo glade for alle råd, vi modtager, når vi laver finanspolitik og finanslov. Det Økonomiske Råd udtaler sig, OECD udtaler sig, nationalbankdirektøren udtaler sig. Der vil det da være glædeligt, jo flere der udtaler sig om de her ting. Jo flere øjne der kigger på det, jo bedre er det.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er en fuldstændig absurd situation, hvis vi ender der, hvor regeringen ved udarbejdelsen af sit finanslovforslag skal sende det til udtalelse hos nogle EU-embedsmænd i Bruxelles. Jeg går heller ikke ud fra, at man, mens man arbejder med det, sender det til vurdering hos Det Økonomiske Råd eller hos Nationalbanken eller andre. Altså, vi har en proces, hvor regeringen kommer med sit finanslovforslag, det diskuteres her i Folketinget, og regeringen skal så søge et flertal bag sin finanslov.

Det her snigende forsøg fra Europa-Kommissionens side på nu at skulle blande sig i den her proces – i et lands almindelige parlamen-

9

tariske diskussion om, hvordan landets finanser skal se ud – synes jeg ikke om. Jeg må da sige til finansministeren, at jeg synes, at det er naturligt, at man, når man har fælles valuta, euro, lægger nogle strammere bånd på hinanden. Det var præcis det, vi skeptikere og modstandere af euroen sagde i 2000: Vi skal stemme nej til euroen, fordi det på sigt vil blive sådan, at man bliver nødt til at have en meget strammere styring. Og på den baggrund sagde danskerne jo rent faktisk nej.

Jeg mener ikke, at det viser respekt for danskernes beslutning dengang, hvis vi accepterer, at EU-Kommissionen nu skal til at blande sig i en finanslovproces, altså en budgetproces, her i Danmark.

Kl. 13:37

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er heller ikke finanslovforslaget, der skal sendes ned til vurdering. Efter hvad jeg har erfaret, er det konvergensprogrammerne, som jo bygger på de økonomiske redegørelser, der bliver offentliggjort i landene. Men jeg er faktisk – i skæret af den krise, vi har oplevet – kommet til en måske lidt anden konklusion end hr. Thulesen Dahl, idet jeg mener, at den her krise jo har bevist euroens styrke.

Når vi ser på, hvad problemerne i Europa er, så er det jo ikke euroens skyld, at vi sidder i de problemer, som vi sidder i. Euroen er jo en valuta, der stiger og falder, ligesom dollaren, og ligesom D-marken gjorde i gamle dage. Den krise, vi oplever her, er jo en uansvarlighedskrise med en eksploderende gældsætning og manglende økonomisk disciplin i en række lande. Der mener jeg i og for sig, at euroen har været en redning for Grækenland, så landet ikke er gået bankerot syv gange. Så jeg mener faktisk, at euroen er en del af løsningen på de problemer, vi står med i Europa.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:38

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Euroen betyder, at Grækenlands uansvarlighed bliver smurt af på andre lande, altså at man sender regningen videre for en uansvarlig kurs, man selv fører. Det er jo også baggrunden for, at Europa-Kommissionen vil have strammere styring af, hvad der foregår i de enkelte lande.

Men sandheden lige nu er, at Grækenland har ført en uansvarlig økonomisk politik, og landet får nu lov til at sende regningen for det til de andre lande i EU. Her har finansministeren så øjensynligt påtaget sig en dansk forpligtelse til, at vi også skal betale for Grækenlands uansvarlighed. Det er jo sandheden.

Det var jo præcis den problemstilling, vi diskuterede i 2000, hvor vi sagde: Hvis man skal have en fælles valuta, kræver det meget stram styring, for man kan jo ikke tillade, at et land fører en uansvarlig økonomisk politik og så ikke selv betaler regningen for det – som man jo gør, hvis man har sin egen valuta – men smører regningen af på andre. Det kræver strammere styring. Det ønskede Danmark ikke at være en del af, og bl.a. derfor sagde den danske befolkning nej tak til euroen – man ønskede at bevare kronen.

Nu handler det så for os om, hvordan vi sikrer, at den beslutning, som den danske befolkning traf i 2000, bliver respekteret – også i det arbejde, finansministeren nu er i gang med sammen med sine EU-kolleger.

Kl. 13:39

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:39

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, jeg vil sige, at den græske befolkning kommer til betale hovedparten for den her krise. Der er jo nedskæringer i lønninger, der er forlængelse af pensionsalder, der er højere skatter osv., så dem, der kommer til at lide mest under den her krise, vil være den græske befolkning selv.

Det, vi gør, er jo at give nogle garantier, og jeg håber da aldrig, at de garantier bliver aktiveret, men det har været nødvendigt for at sikre en stabilitet i Europa, fordi landene måske kunne falde som dominobrikker. Tyske banker blev eksponeret, franske banker blev eksponeret, og de kunne så igen give Danmark problemer.

Altså, læren af det her er, at der skal være en større gennemsigtighed i de forskellige landes økonomier, og jeg tror da, at alle er enige om, at Grækenland har opført sig dybt uansvarligt. Vi har måske heller ikke været årvågne nok over for den udvikling, der har været, men det er jo det, vi prøver at råde bod på nu.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Så har hr. Jacob Jensen et spørgsmål til finansministeren.

Kl. 13:41

Spm. nr. US 138

Jacob Jensen (V):

Nu er det måske lidt unormalt, at en fra finansministerens eget parti tager ordet her i spørgetiden, men vi har faktisk med en meget alvorlig sag at gøre, en meget alvorlig situation, som jeg synes det er væsentligt at finansministeren får mulighed for at kommentere og svare på og uddybe. Danmark er nu officielt blevet indrullet i EU's procedure for de stater, som har for store underskud på statsfinanserne – det fremgik af et ritzautelegram i dag her for en times tid siden – og det er selvfølgelig, fordi vi har et forventeligt underskud på 5,5 pct. af BNP og EU's maksimale grænse som bekendt er 3 pct.

I den anledning udtaler økonomikommissær Olli Rehn, at vi hurtigst muligt skal have medlemslandene tilbage på sporet, vi skal fokusere på hurtigst muligt at genoprette holdbare offentlige finanser. Og i den anledning er det selvfølgelig afgørende og vigtigt, at vi her i Folketinget får forskellige bidrag fra partierne til, hvordan vi så kommer den situation til livs. Vi er så fra Venstre og regeringens side kommet med vores bidrag, og der kom som bekendt et andet bidrag i går fra S og SF. Det er derfor, jeg godt vil spørge finansministeren, hvordan han vurderer at den plan, der blev fremlagt i går, vil være med til at håndtere den udfordring, som vi står med, altså at vi med Olli Rehns ord hurtigst muligt kommer tilbage på sporet, får fokuseret på hurtigst muligt at genoprette holdbare offentlige finanser.

Kl. 13:42

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 13:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er helt rigtigt, at det er hovedopgaven, og det er: Hvad skal vi foretage os i 2011, 2012 og 2013 for at overholde de her regler om uforholdsmæssigt store underskud? Og det er ikke en teoretisk diskussion, det er en meget håndfast politisk-økonomisk indsats, der skal ind dér. Nu har vi jo så i månedsvis ventet på det columbusæg, som Socialdemokratiet og SF kunne komme med, og hvor man jo lo-

vede, at vi ikke behøvede at spare, vi behøvede ikke at sætte skatterne op, men hvis vi interesserede os for nogle reformer på et tidspunkt, ville EU nok sige: Ja, alle de andre lande har vi stillet meget håndfaste krav til, de skal bringe underskuddet ned, men dem i Danmark har nogle særlige evner, der gør, at de ikke behøver at opfylde de samme krav som alle de andre lande.

Det er en fuldstændig naiv tankegang, at læren af den her krise skulle være, at EU siger: Nå, men o.k., der er nogle, der ikke behøver at overholde det. Jeg tror, at Portugals finansminister og Spaniens finansminister ville være utrolig glade for et tilsagn om, at hvis de om nogle år gennemførte nogle ændringer på pensionsområdet, behøvede de slet ikke at være med til at konsolidere økonomien. Så der er jo desværre kun det bidrag tilbage, at regeringen har fremlagt en plan, der vil konsolidere, og vi får ikke noget medspil fra oppositionen.

Kl. 13:44

Formanden:

Så får hr. Jacob Jensen et spørgsmål mere a 1 minut, før vi går over til de tre til forsvarsministeren, så vi kan nå dem også.

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:44

Jacob Jensen (V):

Tak. Så vil jeg i den anledning stille to hurtige spørgsmål samlet i ét spørgsmål. I forhold til de indstillinger, man nu forventer at EU vil komme med til de forskellige medlemslande, hvordan vil indstillingen til Danmark forventeligt være i forhold til en situation, hvor vi øger de udgifter, som vi allerede kender, altså dermed øger underskuddet? Vil man forvente at få en tilsvarende indstilling, altså at vi skal bidrage med 24 mia. kr., eller vil indstillingen være anderledes? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har ministeren nogen vurdering af, hvordan EU i den henstilling, de udarbejder, tager hensyn til de planer, man måtte have i det enkelte medlemsland på lidt længere sigt? Altså, vil det være med til at bidrage til den løsning, som Olli Rehn omtaler, altså at vi skal fokusere på at komme tilbage på sporet hurtigst muligt og skaffe holdbare offentlige finanser?

Kl. 13:44

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 13:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Teknikken i de her henstillinger er krystalklar: Der vil for det første blive sat en frist for at bringe det offentlige underskud ned under 3 pct. af BNP. Der vil for det andet være et krav om, at landet skal gennemføre en gennemsnitlig årlig forbedring af den strukturelle saldo. Og man skal påbegynde de finanspolitiske stramninger i samme år, henstillingen er modtaget, eller året efter og frem til og med fristen. Det er det, der vil fremgå af den henstilling, vi får, og den vil være krystalklar.

Vi regner med, at den henstilling, vi får, svarer til Tysklands, og det vil så sige 1½ pct., og omregnet til danske forhold er det 24 mia. kr. Og det er ikke sådan, at medlemslandene selv kan vælge et eventuelt senere tidspunkt og sige: Jamen vi har regnet ud, at vi i 2014 eller 2015 opnår balance. Desværre er verden ikke så god, så det vil være inden for fristen 2011, 2012 og 2013.

Kl. 13:46

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen, og tak til finansministeren. Hermed sluttede spørgsmålene til finansministeren.

Så er det spørgsmål til forsvarsministeren. Det er først hr. Bjarne Laustsen, værsgo.

KL 13:46

Spm. nr. US 139

Biarne Laustsen (S):

Tak. I mandags tog forsvarsministeren til Nordjylland med fuld musik og honnør, spindoktor og det hele, og erklærede, at i hendes tid bliver Flyvestation Aalborg ikke lukket. Det var en meget, meget positiv udmelding, og de klapper, så vidt jeg ved, deroppe endnu. Det skete jo, samtidig med at hun havde bedt alle sine ordførere i forligskredsen om at holde de udspil, der er kommet, fortrolige og ikke sige noget. Hvordan kan ministeren så agere ved at tage op og sige, at det område bestemt ikke er i spil?

Jeg vil også gerne spørge, om den samme garanti gælder, når det drejer sig om Hovedværksted Aalborg, hjulværkstedet i Vorup eller elektroniklinjen i Hjørring og ikke mindst de 133 stillinger, som ministeren vil nedlægge eller flytte ved personeltjenesten i Hjørring. Kan ministeren give den samme garanti over for dem? Det tror jeg ville berolige dem rigtig meget, for ellers er der jo kun et alternativ, og det er, at ministeren kommer til Hjørring og til Vorup og til Hovedværksted Aalborg og holder den samme tale. Det vil jeg se meget frem til.

Kl. 13:47

Formanden :

Forsvarsministeren.

Kl. 13:47

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som det er hr. Bjarne Laustsen bekendt, kørte der for knap 1½ uge siden, tror jeg, det var, en stor historie i medierne, som handlede om, at man skulle lukke Flyvestation Aalborg, man skulle lukke Flådestation Korsør, man skulle lukke Haderslev Kaserne, og man skulle lukke Høvelte Kaserne. Og i den forbindelse udsendte forsvaret en pressemeddelelse, hvoraf det meget klart fremgik, at forsvaret ikke har indstillet til lukning af tjenestesteder med henvisning til de her fire tjenestesteder, som var ude i pressen. Og det var sådan set det, der var min basis for det, jeg sagde på Flyvestation Aalborg, da jeg var på besøg i mandags. Forsvaret har ikke indstillet – og det fremgår meget klart af den pressemeddelelse, forsvaret sendte ud – til lukning af de her tjenestesteder. Det synes jeg sådan set var værd at nævne for dem, der er på flyvestationen.

Jeg vil så sige, at vi er i en afklaringsproces nu, en generel afklaringsproces med hensyn til, hvordan vi får implementeret forsvarsforliget. Og i den afklaringsproces har vi givet hinanden håndslag på, at vi ikke forhandler i pressen. Det vil sige, at min udmelding i Aalborg bestemt heller ikke var en forhandling, den var sådan set bare baseret på, at forsvaret selv har sagt, at det var en and, at Flyvestation Aalborg skulle lukkes.

Jeg synes måske også, det er værd at nævne her – og det er hr. Laustsen også fuldstændig klar over – at da vi indgik forsvarsforliget sidste år, stod der meget klart i forligsteksten, at der skal ske en reduktion af årsværk på 5 pct., og at der skal ske en reduktion af øvrig drift på 18 pct. Så vi har været klar over, at der er årsværk, der skal forsvinde fra forsvaret. Det, vi er ved at få afklaret nu, og det, vi kommer til at forhandle over det næste par måneder, er spørgsmålet om, hvor det så er, de årsværk rent faktisk skal reduceres.

Kl. 13:49

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:49

Bjarne Laustsen (S):

I 2009 i september måned sagde den daværende forsvarschef, at der var 2.000 ledige stillinger i forsvaret, så hvis man fjernede nogle, havde det ingen konsekvens, fordi de stillinger slet ikke var besat. Jeg har jo tidligere spurgt til, hvor mange der reelt er ansat ved forsvaret, og specifikt i Nordjylland, og det ser jeg frem til at modtage en redegørelse for.

Jeg forstår nu her, at der ud over det, der blev nævnt med alle de der tal, skal fyres 800 og flyttes 500. Når jeg bl.a. står her med et referat fra Samarbejdsudvalget, hvor der står, at Hovedværksted Aalborg skal flyttes, vil ministeren så ikke i den forbindelse definere, hvad Flyvestation Aalborg består af? Er Hovedværksted Aalborg, der laver F-16-fly og opdaterer dem til verdens højeste standard, ikke en del af flyvestationen? Ellers må ministeren jo give en garanti og sige, at hovedværkstedet med de 200 mand derude ikke skal sælges. De frygter jo hver eneste dag for, hvad der skal ske, når ministeren ikke vil give den samme garanti til Hovedværksted Aalborg, som hun har givet til Flyvestation Aalborg.

Kl. 13:50

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:50

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Hr. Bjarne Laustsen og hans parti burde måske om nogen vide, at det her med garantier er noget, man skal passe på med.

Med hensyn til Flyvestation Aalborg er det vigtigt for mig at sige, at forsvarets ledelse selv har afvist, at man vil indstille til en lukning af Flyvestation Aalborg. Med hensyn til det her med ledige stillinger, og om det får en konsekvens eller ej, vil jeg sige, at det, der er vigtigt for mig, er, at vi får et forsvar, som faktisk er et optimeret forsvar, at vi har et forsvar, hvor vi har de folk, der er behov for i forhold til de opgaver, der skal løses.

Vi sidder med det i forligskredsen nu – og hr. Bjarne Laustsens parti, Socialdemokratiet, er jo en del af forligskredsen; det er så hr. John Dyrby Paulsen og hr. Morten Bødskov, der forhandler på Socialdemokraternes vegne – og i den forbindelse skal vi jo se på den her 5 pct.s reduktion af årsværk. Jeg kan ikke her sige til hr. Bjarne Laustsen, præcis hvad det er, der kommer til at ske, men en ting er sikkert, og det er, at der vil være 5 pct.s reduktion af årsværk. Hvor de falder, og hvem det bliver, ved vi ikke endnu.

Kl. 13:51

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:51

Bjarne Laustsen (S):

Jeg har stor tillid til, at vores forhandlere på området varetager Socialdemokratiets politik på det her felt. Men ministeren må jo have haft en tanke med at tage til Nordjylland og give en garanti – nemlig: Nu kan I roligt stemme på mig og på Venstre, for jeg giver jer en garanti for, at så lang tid jeg er minister, lukker Flyvestation Aalborg ikke. Så må I sørge for at få os genvalgt, for ellers kan jeg jo ikke leve op til garantien.

Men hvorfor skal den samme garanti ikke gælde i Hjørring, på hovedværkstedet og hjulværkstedet og elektroniklinjen? Vi ved fra referater fra forsvarsfolk, at man direkte er taget ud og har prikket folk og sagt: Du skal ikke mere være i forsvaret. Enten skal du afskediges, eller også skal du flyttes til Ballerup.

Samtidig med at ministeren selv har pålagt sine forsvarsbrødre – kan man sige det i den sammenhæng? – at de må tie stille og lade

være med at fortælle det til nogen, synes jeg bare, det er på sin plads, at man får offentliggjort indholdet af det store ringbind, jeg har set nogle rende rundt med, så vi kan spille med åbne kort i stedet for med lukkede kort.

Kl. 13:52

Formanden:

Så er det ministeren, værsgo.

Kl. 13:52

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu var mit besøg i Aalborg sådan set et led i, at jeg er rundt at besøge alle mine myndigheder. Det vil sige, at jeg i løbet af det næste halve år kommer rundt og besøger alle de myndigheder, jeg har. Det var så Aalborg, der stod først for, fordi det er forholdsvis nemt at komme til Aalborg, må man sige – fly frem og tilbage, og der var ikke nogen askesky, der var i vejen.

Jeg forstår godt den usikkerhed, der er blandt forsvarets personel og forsvarets personale. Det er sådan set også det, der er grunden til, at vi har den her mere lukkede proces, med hensyn til hvad det er, der ligger i det tykke ringbind, og hvad det er, Forsvarskommandoen har indstillet. Det, der har været vigtigt for mig at præcisere i Aalborg, er, at Forsvarskommandoen selv har afvist, at de har indstillet, at flyvestationen skal lukkes, og det er sådan set det, jeg har sagt i Aalborg.

Kl. 13:52

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Så er det næste spørger, og det er fru Pernille Frahm. Det er fru Pernille Frahm. Ja, det er svært, det *er* svært. (*Bjarne Laustsen:* Ja, ligestilling er). Ja.

Værsgo.

Kl. 13:53

Spm. nr. US 140

Pernille Frahm (SF):

Det er lige det, det skal handle om: ligestilling.

I 2000 vedtog FN resolution 1325 med et pålæg om, at vi skulle opgradere midlerne til og fokusset på at få flere kvinder ind i de væbnede styrker. Dengang havde Danmark 5 pct. kvinder i forsvaret, nu ligger vi på omkring 6,2 pct., og det skal jo så sammenholdes med, at lande som Canada ligger på 12,8 pct., Tjekkiet ligger på 12,2 pct., Ungarn ligger på mere end 17 pct., Spanien ligger på over 13 pct., Storbritannien på over 10 pct. og USA tilsvarende på omkring 10 pct.

I 2003 blev der lavet en undersøgelse om sexchikane. 99 pct. af de kvinder, som undersøgelsen omfattede, fortalte, at de havde oplevet sjofle eller nedsættende bemærkninger, 94 pct. sagde, at de havde oplevet negativ særbehandling, 90 pct. sagde, at de havde oplevet sexchikane, 41 pct. havde oplevet falske sexrygter udspredt om deres person, og 18 pct. havde oplevet at blive udsat for seksuel pression eller direkte seksuel tvang. Og undersøgelsen siger også, at kun ganske få – kun *ganske* få – havde valgt at indberette det her.

Nu ligger sagen sådan, at vi kun har omkring ti indberetninger om sexchikane i forsvaret nu, men når man sammenholder det med det meget lave antal, der dengang fortalte, at de ville indberette, og at ti indberetninger stadig væk er mange i betragtning af, hvor få kvinder der er i forsvaret, så er jeg lidt optaget af, hvornår vi igen går i gang med at lave sådan en undersøgelse, hvornår vi igen får undersøgt, hvordan forholdene er for kvinder, sådan at vi kan begynde at foretage os noget for at få flere kvinder ind i forsvaret.

Jeg kan også forstå, at ministeren har haft skiftende syn på kvindelig værnepligt. Det er jeg sådan set o.k. tilfreds med. Jeg mener

principielt, at hvis vi skal have værnepligt, bør det være for begge køn, men jeg går jo ind for, at vi afskaffer den og i stedet for fokuserer lidt på at få folk ind – og også af begge køn.

Så spørgsmålet er nu: Hvad har ministeren gang i? Hvornår ser vi nogle konkrete resultater på det her område?

Kl. 13:55

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:55

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg tror faktisk, det er et af de områder, som jeg er blevet stillet flest spørgsmål om, siden jeg blev minister. Jeg ved ikke, om det så skyldes mit eget køn eller hvad.

Jeg er meget optaget af, at vi får kigget på, hvordan vi kan få en bedre balance i forsvaret, f.eks. en bedre kønsmæssig balance. Og fru Pernille Frahm har jo fuldstændig ret i, at inden for den militære del er der 6,2 pct. kvinder i dag. Samlet set, hvis vi ser på både militært og civilt ansatte, er det 17 pct.

Jeg kan ikke svare på, præcis hvornår vi igangsætter en ny undersøgelse, men noget af det, som ligger mig meget på sinde, er, at vi eksempelvis får kigget på: Hvad er det, der gør, at der ikke er flere indberetninger? For jeg synes jo bestemt ikke, man skal gå og holde sig tilbage i forhold til at indberette, hvis det er sådan, at man har været udsat for det, som forsvaret kalder kønskrænkende adfærd.

Med hensyn til værnepligtsdelen går vi i gang med at kortlægge: Hvad er problematikkerne i forhold til de kvinder, som gerne vil aftjene på værnepligtslignende vilkår? Et af de spørgsmål, som der allerede er folk der har rejst over for mig, er, at når kvinderne melder sig og siger, at de godt kunne tænke sig at tage 4 måneder på værnepligtslignende vilkår, så får de at vide: Kom igen om halvandet år; der er plads på et hold. Og jeg ved i hvert fald, at hvis det var mig selv, ville jeg tænke: O.k., så kan det godt være, jeg finder på noget andet, som er lige så spændende. Derfor er det en af de ting, vi skal kigge på.

Jeg vil så også sige til fru Pernille Frahm, at frem til den 1. juli bliver det forligsimplementeringen, som står øverst på min dagsorden, men derefter, når vi kommer tilbage til august, går jeg i gang med hele det fokus, der skal være på mangfoldighedsdelen. Jeg mener bestemt ikke, at vi skal gå efter at sige, at der skal være 50 pct. af hvert køn; det tror jeg ikke på. Men jeg har hele tiden, og også før jeg blev minister, været fortaler for, at hvis man kan have måltal for, hvor mange vi skal have med anden etnisk baggrund, hvorfor kan man så ikke have måltal for, hvor mange mænd henholdsvis kvinder man vil have i forsvaret, ligesom man har i Canada, ligesom man har i Holland, ligesom man har i mange af de andre NATO-lande?

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Pernille Frahm.

Kl. 13:57

Pernille Frahm (SF):

Jeg er glad for, at ministeren siger, at hun skal kigge på det, men jeg er ked af, at hun siger, at hun vil vente til efter forligsimplementeringen, for det er jo faktisk en del af forligsteksten. Det er jo en del af forsvarsforliget, at vi skal have flere kvinder i forsvaret, så det er ikke noget, ministeren behøver vente med.

Så vil jeg da anbefale meget, at man med det samme tager fat på den der idé om at have en kvote på f.eks. 10 pct., så kvinder kan komme ind, når de ønsker det, og ikke skal vente halvandet år på, at de værnepligtige har fyldt alle pladserne ud. Hvis der er nogle forhindringer for, at man tager fat på det med det samme, vil jeg gerne høre, hvad ministeren vil gøre ved det.

Det andet er, at jeg vil høre, om ministeren er bekendt med, at der faktisk findes en FN-organisation, der arbejder med de her ting. Det er den organisation, der hedder INSTRAW. Den arbejder sammen med en anden FN-organisation om demokratisering osv. af de væbnede styrker og har lavet et helt værktøjssæt, som man kan bruge. Er ministeren bekendt med det?

Kl. 13:58

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:58

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil sige, at jeg er bekendt med, at der findes værktøjssæt, men jeg kender simpelt hen ikke detaljerne i det værktøjssæt, som fru Pernille Frahm henviser til.

Med hensyn til det her med værnepligtslignende vilkår vil jeg sige, at jeg har det princip, at jeg mener, at kvoter er for fisk og ikke for mennesker. Det vil sige, at når jeg taler om, hvad man skal gøre i stedet for at lukke værnepligtsholdene med det samme og sige, at der er halvandet års ventetid, så gælder det jo sådan set også for de unge mænd, som melder sig frivilligt, og som siger, at de eksempelvis gerne vil ind ved flyvevåbnet eller søværnet. De får at vide: Kom igen om halvandet år. Du har meldt dig frivilligt, men der er først plads om halvandet år.

Så når jeg taler om, at man eksempelvis kunne friholde 10 pct. af værnepligtspladserne, er det ikke et spørgsmål om, at de kun er øremærket til kvinderne, men at de er øremærket til de bedste, der er på Forsvarets Dag i den periode. Og der er mit håb jo selvfølgelig, at der med hensyn til en del af kvinderne vil være tilfælde, hvor vi siger: Ja, det er faktisk nu – fordi de alternativt smutter et andet sted hen og slet ikke kigger hen på forsvaret.

Jeg vil så også sige, at jeg ikke tror, at det her med at give muligheden for, at man kan komme ind med det samme, er det eneste, der skal til for at rekruttere kvinder. Jeg tror, at hele det her arbejde med rollemodeller, alt det her med, at der skal flere kvinder i ledelse, er noget, vi skal have fat i. Så er der alt det, der handler om kompetenceudvikling, hvad det er for nogle uddannelser, som forsvaret tilbyder, og hvordan man kan parallelisere dem over til det civile uddannelsessystem.

Min idé fremadrettet kan være, at der i højere grad bliver arbejdet med, at man kan have en karriere i forsvaret, men på et tidspunkt kan sige, at man ønsker at sætte den på hold og gå ud i det civile og få nogle kompetencer derude og så gå tilbage igen. Mit indtryk er, at det i hvert fald vil tiltale en del af de kvinder, jeg har talt med, og som er i forsvaret.

Knappen lyste altså ikke.

Kl. 13:59

Formanden:

Nej, men det skal man ikke tage sig af. Formanden holder tjek på tiden alligevel.

Fru Pernille Frahm.

Kl. 14:00

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan bare sådan principielt ikke forstå, hvorfor fisk skal stilles bedre end kvinder, det må jeg sige, men jeg har hørt udtrykket før. Men det undrer mig ikke mindre af den grund.

Når man nu ved, at der er kvinder, der melder sig, og som bliver frustreret over den der lange ventetid, hvorfor er man så så bange for at lave en kvotering eller lave den der friholdelse og sige, at der er en mulighed her?

Så vil jeg anbefale, at forsvarsministeren får fat i det her materiale fra INSTRAW og kigger på det, for det er faktisk bl.a. med udgangspunkt i det, at Ungarn har fået deres andel op, og at Sverige har fået deres andel op. Og det er i samarbejde med forsvaret i en række lande, at man altså har bygget det her materiale op. Så jeg vil anbefale, at man gør det.

En af de ting, der i hvert fald er meget tydelig i det, er, at det handler om stemningen. Når nu f.eks. 36 pct., der vender hjem i 2007, kan sige, at de har overværet mobning, og 8 pct. kan sige, de selv har været udsat for det – og her er det ikke kun kvinder, her er det generelt – siger det jo noget om, at man altså også skal have lidt fat i stemningen.

Kl. 14:01

Formanden:

Ja, og det svarer ministeren på.

Kl. 14:01

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil med det samme sørge for, at vi får rekvireret det præcise materiale. Jeg har også lejligheden til det i næste uge, hvor jeg skal til nordisk forsvarsministermøde, og der vil jeg selvfølgelig snakke med min svenske kollega om, hvad deres erfaringer er, for jeg synes, vi lige så godt kan trække på alle de erfaringer, der er andre steder fra. Og der *er* gode erfaringer.

Der er rent faktisk også gode erfaringer at se, hvis vi kigger internt i vores eget forsvar, for vi har rollemodelsdelen. Jeg skal her inden for det næste stykke tid, inden sommerferien begynder, på besøg på bl.a. Flyvevåbnets Officersskole. På det hold, der går på Flyvevåbnets Officersskole i øjeblikket, er 25 pct. kvinder. Og det er jo interessant at finde ud af, hvad det lige er, der er sket her, og som gør, at man faktisk har det sådan, at en fjerdedel af de officerer, som er i gang med en uddannelse i flyvevåbnet, er kvinder. Er det, fordi de tænker anderledes? Er det, fordi de har været bedre til at rekruttere? Er det, fordi de har været bedre til at forklare, at de kompetencer, man får, når man tager en officersuddannelse eksempelvis, er at sidestille med dem, man får, når man tager en ledelsesuddannelse på et af de førende universiteter. Det er noget af det, vi skal have kortlagt. Så jeg ser meget frem til et samarbejde, og hvis fru Pernille Frahm har andre gode ideer på det her område, er de meget, meget vedkomne.

Kl. 14:02

Formanden :

Tak til fru Pernille Frahm.

Så er det hr. John Dyrby Paulsen som den sidste spørger, og det er stadig væk til forsvarsministeren.

Kl. 14:02

Spm. nr. US 141

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det, og tak for velvilligheden til, at jeg må stille spørgsmål. Mit spørgsmål er i virkeligheden en opfølgning på hr. Bjarne Laustsens spørgsmål. Jeg har i dag hørt det klip med forsvarsministeren, der i Nordjylland – i Aalborg – garanterer, at Flyvestation Aalborg ikke bliver lukket. Og jeg går ud fra – det må man konstatere af forsvarsministerens tidligere svar i dag – at det samme gælder de øvrige tre tjenestesteder, der blev nævnt, nemlig Høvelte, Haderslev og Flådestation Korsør, så de heller ikke bliver lukket i den her sammenhæng.

Man kan så selvfølgelig spørge, om det betyder, at alle mulige andre tjenestesteder pr. definition så er i risikozonen, og det vil jeg gerne have at ministeren svarer på. Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg var enormt ked af den historie, der dér for halvanden uge siden florerede i pressen, hvor anonyme kilder navngav fire forskellige etablissementer, netop Flådestation Korsør, Haderslev og Høvelte Kaserner og Flyvestation Aalborg. Og det, jeg syntes var vigtigt at få slået fast, da jeg var i Aalborg, var, at forsvaret selv har sagt, at de ikke har indstillet til lukning af de her tjenestesteder.

Jeg vil så også sige, at jeg synes, det er vigtigt i forhold til øvrige tjenestesteder, at vi tager de drøftelser, der måtte være, i forligskredsen og tager diskussionerne i forbindelse med den her afklaringsfase der. Jeg er helt sikker på, at der er mange partier, der har varme følelser også for andre kaserner. Jeg har noteret mig, at Dansk Folkeparti offentligt har meldt meget klart ud, at de ikke ønsker, at man lukker Almegård Kaserne på Bornholm eller Haderslev Kaserne i Sønderjylland eller for den sags skyld Sønderborg Kaserne, som også har floreret i pressen.

Jeg ser frem til den afklaringsfase, vi skal have nu. Det, der er vigtigt for mig, er at sikre den folkelige opbakning til forsvaret. Og som jeg har sagt rigtig mange steder, jeg tror også, at hr. John Dyrby Paulsen har hørt det før, hvis man satte rendyrkede økonomer til at regne på, hvordan strukturen i forsvaret skulle se ud, ville vi have én flådestation, én flyvestation og én kaserne, og det var sådan set det. For det er jo den rationelle tilgang til det. Danmark er sådan et lille land, og vi har ikke behov for, at vi har så mange forskellige tjenestesteder. Jeg mener, vi skal have en folkelig forankring i forsvaret, og det betyder også, at vi skal have en regional spredning af de tjenestesteder, der er. Og det er meget vigtigt for mig at holde fast i også i de forhandlinger, vi går ind i.

Kl. 14:04

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:04

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for svaret. Jeg er meget enig et langt stykke hen ad vejen. Jeg har også noteret mig, at forsvarsministeren jo flere gange har været ude at sige det der med: Kære venner, i forsvarsforliget er der faktisk indeholdt nogle rationaliseringer, nogle besparelser. Og det er også rigtigt. Men jeg har her et referat fra et møde, der er blevet holdt på Antvorskov Kaserne i efteråret, hvor den daværende forsvarschef bliver spurgt til de her reduktioner på 5 pct., der jo er indeholdt i forsvarsforliget, og han bekræfter, at der er en reduktion på 5 pct., og så tilføjer han:

Det betyder ca. 1.500 færre ansatte i forsvaret, men det betyder imidlertid ikke afskedigelser, da der er 2.000 ubesatte stillinger på nuværende tidspunkt.

Skal den debat og de udtalelser, der har været fra bl.a. forsvarsministerens side, forstås sådan, at det i virkeligheden var en udtalelse – udtalelsen fra den daværende forsvarschef – der ikke holdt vand?

Kl. 14:05

Formanden :

Forsvarsministeren.

Kl. 14:05

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Det vil jeg jo sådan set sige at jeg ikke kan vurdere endnu, for det må bero på den afklaring og de forhandlinger, som vi får, når vi skal have forsvarets økonomi til at hænge sammen nu her. Det kan være, vi kommer til at stå i en situation, hvor man siger, at de folk, der er i øjeblikket, ikke nødvendigvis alle sammen er de rigtige i forhold til at optimere forsvaret. Det kan jeg simpelt hen ikke gennemskue endnu, og det er noget af det, som jeg synes det er værd at vi får afklaret i forhold til den indstilling, som forsvarschefen har lagt på mit og forligskredsens bord her i sidste uge.

Det, jeg synes er vigtigt, er, at vi får et forsvar, der fungerer, og at vi får et forsvar, der fungerer optimalt. Og igen med baggrund i det her, jeg har fokus på, nemlig at vi skal have den folkelige forankring, vil jeg sige, at vi selvfølgelig skal have det i baghovedet, når vi går i gang med at forhandle om, hvad der skal ske.

Jeg har også noteret mig, at der er andre chefer i forsvaret, der har rejst rundt og talt om både fyringer og udlicitering osv. Jeg vil bare gøre en ting klart: Det er forligskredsen, der beslutter, hvad det er, der skal ske; det er ikke forsvarschefen eller de enkelte chefer i forsvaret, der har besluttet, hvad der skal ske. Det er sådan set politikerne, der beslutter.

Kl. 14:06

Formanden:

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:06

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Det, jeg hører forsvarsministeren sige, er, at vi skal have et forsvar, der fungerer. Det må jo så betyde, at det ikke fungerer i dag, og der er noget, der tyder på det, forstået på den måde – jeg ved godt, at det er lidt polemisk – at vi konkret lige har lavet et forsvarsforlig, hvor økonomien hang sammen, det mente forsvarschefen i hvert fald i efteråret 2009. Nu har vi så fået et materiale lagt på bordet i forligskredsen, som jo indeholder betydelige udfordringer for forsvaret. Det er besynderligt, hvad i alverden er der dog sket siden da?

Har ministeren fortsat tillid til forsvarstoppen, der jo for blot et halvt år siden åbenbart mente, at alt var i skønneste orden, og vi kørte derudaf, og vi havde godt forlig. Det er jeg i øvrigt enig i: Vi har et godt forlig. Men hvad er det, der sket siden, og har ministeren fortsat tillid til de folk, der sidder og arbejder med de her ting?

Kl. 14:07

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 14:07

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg har tillid til, at vi kan få implementeret forsvarsforliget, som vi indgik det sidste år. Vi vidste allerede sidste år, da vi lavede forsvarsforliget, at der var nogle beslutninger, som skulle tages i forbindelse med implementeringsplanen, eksempelvis den, der hedder 5 pct. reduktion af antallet af årsværk, eller den, der hedder 18 pct. reduktion af den øvrige drift. Vi har også været klar over – det blev vi klar over i slutningen af 2009 eller starten af 2010 – at vores udgifter til de internationale operationer er højere end det, vi egentlig havde budgetteret med. Det vil sige, at vi vidste, at der i hvert fald ville være en budgetoverskridelse der.

Det, der er vigtigt for mig, er, at den implementeringsplan, vi får lavet nu, er en implementeringsplan, der holder. Det, der er vigtigt for mig, er, at vi får sikret, at styringen af økonomien i forsvaret er så god, at vi ikke igen om et halvt år eller om et år står og skal finde milliardbeløb, for det er forsvaret ikke tjent med, det er der ingen af os, der er tjent med. Så det er mit mål, at vi inden den 1. juli får lavet en implementeringsplan, hvor vi har lavet noget, der er så solidt, at forsvarets ledelse i øvrigt netop kan sige til os, at ja, med den økonomistyring, der er nu, kommer vi ikke i samme situation, som vi står i i dag.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak til hr. John Dyrby Paulsen, og tak til forsvarsministeren. Dermed er spørgetimen slut.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:08

Formanden:

Jeg skal her meddele, at de under nr. 9-12 opførte spørgsmål af Karen J. Klint og Liselott Blixt til indenrigs- og sundhedsministeren udgår til næste spørgetid, da ministeren er blevet syg.

Der vil som meddelt ikke være mulighed for at være medspørger i dagens spørgetid.

Den første, der får ordet, er hr. Kim Mortensen med spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 2124

1) Til finansministeren af:

Kim Mortensen (S):

Deler ministeren økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalte bekymringer for fremtidige privatiseringer af statslige selskaber, herunder DONG, Post Danmark og DSB?

Formanden:

Vi starter med at høre spørgsmålet.

Kl. 14:09

Kim Mortensen (S):

Spørgsmålet lyder: Deler ministeren økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalte bekymringer for fremtidige privatiseringer af statslige selskaber, herunder DONG, Post Danmark og DSB?

Kl. 14:09

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Beslutninger om salg af en statslig aktiepost vil altid bero på en konkret vurdering af selskabets situation og rammebetingelserne for dets virksomhed. På den ene side er det ikke en statslig opgave at drive forretningsmæssig virksomhed på konkurrenceudsatte markeder, men på den anden side vil der i enkelte tilfælde ofte være særlige grunde, der trækker i den modsatte retning. Jeg er derfor helt enig med økonomi- og erhvervsministeren, når han udtaler, at situationen er vidt forskellig fra selskab til selskab, og at staten skal tænke sig godt om, inden der træffes beslutning om privatisering.

Det vil imidlertid række for vidt at redegøre nærmere for enkeltselskaber i forbindelse med nærværende spørgsmål. Jeg har for nylig haft lejlighed til at redegøre mere fyldestgørende for regeringens overvejelser vedrørende salg af aktier i DONG Energy i forbindelse med førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 131. Endelig kan jeg henvise til det kommende samråd i Finansudvalget om regeringens strategi for privatisering af statslige selskaber.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:10 Kl. 14:14

Kim Mortensen (S):

Det, der er lidt interessant, er selvfølgelig, at vi har en regering, der i 2001 lagde kraftigt ud med at lave totaludsalg og brandudsalg af de statslige selskaber, herunder et totalsalg af DONG Energy. Efterfølgende har Socialdemokratiet så været med til at indgå en aftale, der sikrer, at der kun bliver tale om et delvist salg. Det, der så er situationen nu, er jo, at det ene regeringsparti, nemlig Det Konservative Folkeparti, ved økonomi- og erhvervsministeren og ved partiets formand, Lene Espersen, faktisk rejser tvivl om, om det nu er den rigtige strategi, om det nu er klogt. Eksempelvis siger økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsen:

Når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer.

Det Konservative Folkepartis formand, Lene Espersen, der jo også er vicestatsminister, understreger det her synspunkt ved at sige:

Man skal jo tænke sig grundigt om, før man f.eks. overlader energiforsyningen til andre lande og dermed frasiger sig de muligheder, man både indenrigspolitisk og udenrigspolitisk har for at bestemme tingene selv.

Det mener jeg stiller den aftale, som regeringen har lavet med os, i et helt andet lys, og sætter nogle helt andre præmisser, end da vi indgik aftalen. Når vi i Socialdemokratiet hele tiden har været betænkelige ved i det hele taget at gå ind og tale om et salg af DONG, er det selvfølgelig, fordi selv et delvist frasalg jo kan betyde, at man afleverer en ret bestemmende indflydelse til enten de finansielle eller strategiske investorer, der er i selskabet. Nu er der så ud over her i spørgetiden også mulighed for at drøfte det i et samråd, men det kunne jo være rart her i Folketingssalen at finde ud af, om finansministeren deler den holdning, som findes i Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:12

Formanden:

Jeg vil lige for god ordens skyld sige til hr. Kim Mortensen, at aktuelle ministre kun har én titel, nemlig ministertitlen uden navn.

Finansministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man skal jo altid tænke sig godt om. Det er da en klog ting, uanset hvad det drejer sig om. Det gælder jo også med hensyn til privatisering, og så må det bero helt på den konkrete vurdering. Med hensyn til kapitalfonde vil jeg sige, at der både er gode og dårlige erfaringer, ligesom der jo er i de fleste andre af livets forhold, havde jeg nær sagt. Det er mit indtryk, at nogle af de selskaber, der er ejet af kapitalfonde, har opnået en rigtig god udvikling, men der findes nok også eksempler på, at udviklingen har været knap så god.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:13

Kim Mortensen (S):

Jamen er ministeren ikke enig i, at selv om vi forestillede os, at man i en anden økonomisk situation end den, der er nu, foretog et delvist salg af DONG Energy, som det hidtil har været planen, så ville man komme i en situation, hvor man skulle afgive eksempelvis bestemmende indflydelse i højere grad, end hvad mindretalsaktionærerne egentlig havde krav på, alene for at få solgt selskabet, og at man derfor for at bruge udenrigsministerens egne ord ville komme til at aflevere mere indflydelse til f.eks. udenlandske investorer, end godt er, og end der oprindelig var planlagt?

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:14

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det afgørende er jo, at vi har fuld kontrol over processen og de enkelte skridt, der bliver taget. Derfor skal vi i hver enkelt situation, vi står over for, nøje afveje det, der taler for, og det, der taler imod. Det vil jo så sige, at man i givet fald i forligskredsen igen skal tage stilling til, om man skal privatisere og på hvilke vilkår. Det vil afhænge af en konkret vurdering, men jeg vurderer ikke, at der er den store forskel på regeringens ministres holdning i den her sag. Vi skal tænke os godt om, og det gør vi i alle sager, kan jeg betro hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:14

Formanden:

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:14

Kim Mortensen (S):

Det sidste kan man godt have sine tvivl om, og derfor har vi jo spørgetiden til at spørge finansministeren, og i andre sammenhænge kunne vi spørge udenrigsministeren. Men når nu der ligger en plan for, at der skal være et delvist frasalg af DONG Energy og det ene af to regeringspartier – det er trods alt halvdelen af de partier, der er i regeringen – rejser tvivl om, om det er den rigtige løsning, om det er strategisk klogt, og om det set i bakspejlet var rigtigt i 2001 at spille ud med, at man nu vil holde brandudsalg, ændrer det så ikke regeringens holdning? Har man ikke haft det oppe til diskussion internt i regeringen? Og kunne finansministeren her i Folketingssalen så ikke sige, at det er en holdning, Venstre også deler, på linje med regeringspartneren, Det Konservative Folkeparti?

Kl. 14:15

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Mig bekendt er der ikke den store forskel. Det, som økonomi- og erhvervsministeren sagde, var jo, at man skal tænke sig godt om, og jeg kan forsikre hr. Kim Mortensen om, at vi tænker os, rigtig, rigtig godt om. Og når det drejer sig om privatiseringer, skal vi jo oven i købet tænke os godt om i fællesskab.

Kl. 14:15

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Så er det hr. Per Clausen med spørgsmål til finansministeren.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 2126

2) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren arbejde for, at EU-Kommissionens krav om store nedskæringer på de offentlige budgetter i EU-landene for at leve op til EU's konvergenskrav og deraf følgende stigende arbejdsløshed afvises i EU?

Formanden :

Værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 14:16 Kl. 14:19

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren arbejde for, at EU-Kommissionens krav om store nedskæringer på de offentlige budgetter i EU-landene for at leve op til EU's konvergenskrav og deraf følgende stigende arbejdsløshed afvises i EU?

Kl. 14:16

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er ikke en rigtig beskrivelse, hr. Per Clausen giver. Enhedslisten og regeringen er jo fuldstændig enige om, at vi ikke skal stifte gæld. Jeg har fået bekræftet gang på gang, at Enhedslisten advarer mod gældsstiftelse, og gældsstiftelse er jo sådan set også det, der er bekymringen hos EU og bekymringen hos den danske regering; vi skal begrænse gældsstiftelsen, fordi de renteudgifter, vi skal betale, vil komme ind som en gøgeunge og fortrænge andre udgifter.

Det, vi har oplevet i Europa det seneste stykke tid, er jo, at der i en række lande har været, for at sige det mildt, en uansvarlighed med hensyn til økonomien, og der er det ikke EU, der straffer nogen, det, der straffer de pågældende lande, er, at de finansielle markeder ikke har tillid til den politik, der føres i de pågældende lande, og at man derfor ikke vil købe deres statsobligationer. Så det, EU gør, er at hjælpe de pågældende lande med at komme på fode igen. Straffen eksekveres af de finansielle markeder.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:17

Per Clausen (EL):

Man kunne jo så også i forlængelse af det sige, at krisen, arbejdsløsheden i Europa i stor udstrækning er skabt af de finansielle markeder, nemlig som en konsekvens af den bankkrise, som har ramt en række europæiske lande meget hårdt, og som jo også førte til en stigende arbejdsløshed i Danmark. Så det er jo sådan lidt absurd, kan man sige, at de finansielle markeder åbenbart både er dem, der skaber problemerne, og er dem, der efterfølgende straffer de lande, der bliver ramt af problemerne.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han ikke er enig i, når EU vælger at sige, at man meget hurtigt skal gennemføre en reduktion i underskuddet på de statslige budgetter, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd jo har ret, når de i deres analyse siger, at det vil føre til en stigende arbejdsløshed i EU-landene, som godt kunne være undgået. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd siger, at det drejer sig om 6 millioner, 40.000 afledt i Danmark, uanset hvad vi måtte finde på i Danmark. Det er vel sådan set et ret alvorligt problem. Og er det ikke sådan, at ministeren i grunden er enig i, at EU måske – i hvert fald i forhold til nogle lande – går for hurtigt frem? For ikke længere end et par måneder siden sagde ministeren jo selv, at i Danmark kunne vi sådan set godt have klaret det her, hvis vi havde levet op til EU's konvergenskrav i 2015, det ville have været økonomisk fuldstændig ansvarligt og fornuftigt, men på grund af EU's krav rykkede vi det frem til 2013. Og hvis man i en række andre lande også rykker ting frem, som sådan set ikke er nødvendigt, og dermed skaber øget arbejdsløshed, er det vel ikke ret fornuftigt, for så risikerer vi jo at sætte gang i den krise igen, som vi måske er ved at komme ud af nu.

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:19

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er også en bekymring, som fylder noget i debatten i EU-kredse, altså hvis vi alle sammen meget hårdt, meget pludseligt og med det samme på det samme tidspunkt begynder at stramme finanserne. Jeg vil gerne sige, at det jo er et dilemma, vi står i her, for hvis markederne – og det er altså dem, der skal låne landene penge, og dem, der skal investere i landene – mister tilliden og ikke vil købe statsobligationer, ja, så oplever landene jo, at rentespændet f.eks. inden for euroen bliver kæmpestort; Grækenlands rentespænd var vel en overgang på 15 pct. Og virkningen af det store rentespænd, altså at ingen vil investere i landet, og at kapital flygter ud af landet, er jo et endnu større onde end det, der kommer af at konsolidere økonomien.

Så man kan sige, at læren af alt det, vi i øjeblikket er ude i, er, at der skal føres en sund finanspolitik, for det er det bedste værn mod ledighed.

Kl. 14:20

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:20

Per Clausen (EL):

Man kunne vel lige så godt sige, at læren af det her er, at de finansielle markeder og spekulation har fået lov til at have alt for stor magt, for uanset hvad man kan mene og sige om Grækenland og måske også flere europæiske lande, er kendsgerningen jo, at den finansielle sektors krise ramte en række europæiske lande, ja, alle europæiske lande med stigende arbejdsløshed. Så man kan sige, at måske skulle det tæmmes lidt mere, da de åbenbart også ligesom bestemmer, hvad man så skal gøre efterfølgende.

Men pointen er, at det her jo ikke handler om Grækenland – det kunne være spændende at snakke lidt mere om Grækenland, men det handler det ikke om – det handler om, at 20 ud af 27 lande i EU har lagt nogle meget klare retningslinjer frem om, hvor meget man skal stramme op, og der stiller jeg bare ministeren det spørgsmål: Er det nu klogt, hvis vi på den måde får sat gang i arbejdsløsheden igen og på den måde jo yderligere får skabt underskud på statsregnskaberne? For kendsgerningen er jo, at vi ikke løser underskuddet på statsregnskaberne ved at øge arbejdsløsheden.

Kl. 14:21

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu viser prognoserne jo, at bruttonationalproduktet vil stige i EU-landene i år og i de kommende år, så væksten er gradvis ved at vende tilbage. Det er da nogle dilemmaer, vi står i her, men der er jo ingen vej uden om at føre en ansvarlig finanspolitik. Det, at Grækenland måske ville vælte, ville jo betyde, at tyske banker ville få problemer, for de har finansieret en del af Grækenlands lån, og det ville så igen som dominobrikker kunne brede sig til hele Europa. Og det er rigtigt nok, som hr. Per Clausen siger, at det, der startede det hele, var en finansiel krise, men den er jo gået over til at blive en gældskrise i EU. Bankmarkederne er jo så småt, eller så meget, ved at vende tilbage til det normale udlån og det normale marked, men det, vi kæmper med i øjeblikket, er de kæmpestore underskud, som truer en række af de europæiske lande.

Kl. 14:22 Kl. 14:24

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Kendsgerningen er vel den, at bankernes økonomi fik man reddet ved en meget aktiv og gavmild indsats fra verdens regeringers side, også dem i EU – det er jo rigtigt – og tilbage står vi så med den samfundsmæssige krise, altså en krise, som eksisterer i samfundet, og som vi måske er på vej ud af. Og der vil jeg så bare spørge ministeren, hvad der får ham til at synes, at det er fornuftigt, at vi i lande som Danmark og andre lande i virkeligheden skal bringe balance i økonomien hurtigere, end han selv mente for bare 2 måneder siden, fordi EU siger, at det skal være på plads i 2013, hvor det måske samfundsøkonomisk set ville have været mere fornuftigt, hvis det skete i 2015. Og vi ved jo, at hver eneste gang der bliver strammet på finanspolitikken i et eneste europæisk land, rammer det også beskæftigelsen i Danmark.

Kl. 14:23

Kl. 14:22

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det gør jeg bl.a., fordi det er økonomisk fornuftigt. Når vi kan se, at vi er stabilt på vej ud af krisen, gælder det om at komme i gang med konsolideringen så hurtigt som overhovedet muligt for at slippe for en fortsat gældsopbygning og dermed en stigende renteudgift. Og det, vi kan se i øjeblikket, er, at vi er ved at bevæge os i den rigtige retning, og så gælder det efter regeringens vurdering om at starte konsolideringen så tidligt som muligt.

Vi kan jo også se, at den meget ekspansive finanspolitik, vi fører i øjeblikket, vil virke i resten af 2010 og et stykke ind i 2011, så den bekymring, hr. Per Clausen nærer for, om det skulle gå ud over beskæftigelsen og dermed øge ledigheden, deler jeg ikke, for prognosen er jo stadig, at der vil være en meget ekspansiv finanspolitik også ind i 2011.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Og hermed sluttede spørgsmål nr. 2. Næste spørgsmål er til finansministeren stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 2155

3) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at stigningen i antallet af lukkedage er i overensstemmelse med regeringens løfter til børnefamilierne i valgkampen 2007?

Formanden:

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:24

Rasmus Prehn (S):

Ja, jeg skal læse op:

Mener ministeren, at stigningen i antallet af lukkedage er i overensstemmelse med regeringens løfter til børnefamilier i valgkampen 2007?

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen ønsker, at børnefamilier skal have sikkerhed for, at der ikke er lukkedage i daginstitutioner på almindelige hverdage. Det indgik derfor i regeringsgrundlaget »Mulighedernes samfund«, at de løsrevne lukkedage skulle afskaffes. Det kan derimod være udtryk for sund økonomisk ansvarlighed, at institutioner holder lukket, når kun meget få børn har behov for pasning, og det er regeringen ikke imod. Det kan f.eks. være i sommerferien eller mellem jul og nytår, hvor mange forældre under alle omstændigheder bliver hjemme med deres børn.

Det blev derfor på den baggrund aftalt med kommunerne i økonomiaftalen for 2009, at daginstitutionerne kun kan holde lukkedage på dage, hvor mange forældre holder fri, og hvor det derfor kun er få børn, der har et pasningsbehov.

Kl. 14:25

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:25

Rasmus Prehn (S):

Tak for svaret. Det er jo rigtigt, at man har lovet meget klart og tydeligt fra regeringens side, at det med lukkedage simpelt hen skulle være forbi. Man har også skrevet det ind i regeringsgrundlaget, og man har så lavet en aftale med Kommunernes Landsforening.

Nu er situationen jo så den, at man er presset ualmindelig meget i landets kommuner. Der er lanceret nulvækst, der er lagt op til, at der skal spares 4 mia. kr. osv., og det, vi kan se ude i den kommunale virkelighed, er, at nu begynder man at spare på børnepasningsområdet. Noget af det, der bl.a. kommer frem, er så lukkedage, og i nogle tilfælde er det lukkedage, der bliver til lukkeuger.

Man opnår altså nøjagtig det modsatte af, hvad man lovede, da man gik til valg i 2007. I stedet for færre lukkedage får man nu flere lukkedage, og der er endda situationer, hvor man får lukkeuger. Det betyder jo altså, at hårdtarbejdende forældre er nødt til at blive hjemme fra arbejde eller finde alternativ pasning, og det er jo dybt problematisk. Er det ikke et stort problem for regeringen at love så bombastisk at fjerne lukkedage og så gøre det stik modsatte?

Kl. 14:26

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Kommunerne skal altid tilbyde alternativ pasning for de børn, der har behov for pasning, når deres egen daginstitution holdes lukket. Vi har derfor med kommuneaftalen for 2010 præciseret, at kommunerne i god tid skal informere forældrene om, at der holdes lukkedage, samt hvor den alternative pasning finder sted. Det er helt afgørende for at sikre, at der er tale om et reelt alternativt tilbud for børnene. Kommunerne er i øvrigt kompenseret for afskaffelsen af løsrevne lukkedage med et permanent løft af bloktilskuddet på 65 mio. kr.

Kl. 14:27

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:27 Kl. 14:29

Rasmus Prehn (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at alternativ pasning selvfølgelig er bedre end ingen pasning. Men situationen er jo også den, at rigtig, rigtig mange forældre oplever, at børnene er utrygge ved at skulle skifte institution. Det kan være børnehavebørn, der lige pludselig skal hen i en anden børnehave osv., og det er der stor utryghed ved.

Det var jo derfor, debatten var så klar og tydelig i 2007: Vi skulle ikke have de her lukkedage, vi skulle helt væk med dem. Kan ministeren ikke bekræfte, at man rent faktisk nu oplever ude i kommunerne, at der er en tendens til, at man introducerer flere og flere lukkedage, på grund af at man er så presset, bl.a. på grund af regeringens nulvækstkurs?

Kl. 14:27

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:27

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er naturligvis en ting, vi skal holde under observation, men der skal naturligvis også være økonomisk fornuft i det, og jeg finder, det er rigtigt, at kommunerne på de dage og i de perioder, hvor der møder meget få børn frem, kan varsle en lukkedag, når man samtidig fortæller, hvor den alternative pasning finder sted. Der er heller ikke noget så kedeligt for tre børn som at komme i en institution mellem jul og nytår, når alle de andre børn er væk, så jeg tror også, børnene vil sætte pris på at komme et sted hen, hvor der trods alt er nogle flere børn at lege med.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:28

Rasmus Prehn (S):

Der er jo ikke nogen tvivl om, at det at holde institutionen åben selvfølgelig skal give mening. Næste fredag, som er den indeklemte fredag efter Kristi himmelfartsdag, er jo en af de dage, hvor man direkte har skrevet ind i teksten, at det f.eks. godt kan give mening at holde lukket, og det tror jeg alle er enige om.

Men problemet er jo, at der er et stigende antal lukkedage, og at der er kommuner, der ser sig nødsaget til at introducere hele lukkeuger, og det er den tendens, jeg tager op her. Det, jeg synes er bekymrende, er, at man lovede vælgerne, at der var råd til både bedre velfærd og skattelettelser. Nu introducerer man så nulvækst, og nu skal kommunerne så til at skære benhårdt på dette område, så der er forældre, der ikke kan få passet deres børn, når de gerne vil passe deres arbejde.

Kl. 14:28

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen det mener jeg også vi skal holde meget øje med, og jeg synes også, det er bekymrende, når jeg kan læse, at den socialdemokratisk styrede Københavns Kommune nu også begynder at holde lukkedage på folkeskoleområdet. Vi skal da være meget, meget omhyggelige med, at det er noget, der ikke breder sig som bare en enkel løsning, så det mener jeg vi skal holde under observation. Men jeg synes, at den ordning, vi har nu med lukkedage på daginstitutionsområdet, er en fornuftig ordning.

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 3. Tak til hr. Rasmus Prehn.

Spørgsmål 4 er stillet af hr. Jens Peter Vernersen til finansministeren.

Kl. 14:29

Spm. nr. S 2159

4) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere kommuner nu begrunder massive besparelser i 2011 med regeringens krav om nulvækst?

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:29

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere kommuner nu begrunder massive besparelser i 2011 med regeringens krav om nulvækst?

Kl. 14:29

Formanden:

Finansministeren.

Kl. 14:29

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Vernersen, at hvis en socialdemokratisk borgmester gør det, er det jo udtryk for politik, ikke også? Så det må man jo ligesom sige er en ting for sig.

Det, vi har fremlagt at vi vil gennemføre, er, at vi vil holde de offentlige udgifter i ro i de kommende år for dermed at få konsolideret dansk økonomi, så vi kan få underskuddet ned og forhindre, at gældsætningen stiger i det her land, og at renterne fortrænger almindelige udgifter. Det er den bestræbelse, vi står over for, og hvordan en socialdemokratisk borgmester begrunder det, er jo den pågældendes egen sag.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:30

Jens Peter Vernersen (S):

Nu nævnte jeg jo ikke specielt en socialdemokratisk borgmester. Der er faktisk en række Venstreborgmestre, der har præcis det samme synspunkt, men det glider ministeren jo helt åbenbart udenom.

I den tid, finansministeren har været finansminister, sammenholdt med den tid, den foregående finansminister var finansminister, altså den nuværende statsminister, har Danmark mistet 150.000 arbejdspladser, godt og vel endda. Nu lægger regeringen op til at aftale med kommunerne, at der yderligere skal opsiges medarbejdere i betydeligt omfang, dels fordi der skal være nulvækst, dels fordi man allerede har meldt, at kommunerne skal lave besparelser.

Nulvækst betyder jo ikke, at alt bare er præcis magen til, når vi runder den 1. januar. For at man kan have præcis den samme situation, altså for at der er balance, skal der være en vækst på 0,7 pct. Det har finansministeren jo meldt til os i Finansudvalget. Så der er altså tale om betydelige nedskæringer i kommunerne, samtidig med at man har mistet 150.000 arbejdspladser.

Finder regeringen virkelig, at det i den situation er ansvarligt, at man får en udvikling, hvor der opsiges medarbejdere i kommunerne, hvor der opsiges medarbejdere i staten, og hvor konsekvensen er en ringere pasning af ældre, en ringere pasning af børnene og opsigelse af skolelærere? Finder man virkelig, det er ansvarligt, når man på 2 år har tabt 150.000 arbejdspladser?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Fordi hr. Jens Peter Vernersen gang på gang her i Folketingssalen henviser til et fupnotat fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, har Finansministeriet lagt den rigtige forklaring på ministeriets hjemmeside, og alle interesserede vil jeg henvise til denne forklaring, hvor det klart og tydeligt vises, at det er en fupberegning, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kommer med.

Men det er jo rigtigt, at det store problem for det danske samfund er de mange arbejdspladser, vi har mistet i den private sektor, og det er jo også derfor, det er stærkt bekymrende at se den plan, der er fremlagt fra Socialdemokratiet og SF, hvor man så vil lægge yderligere omkostninger på den private sektor for at føre ressourcerne over i den offentlige sektor. Vi er nødt til i de kommende år at styrke de private virksomheder, for det er trods alt det, der skabes der, vi lever af, og det er den velfærd, der genereres derfra, som vi alle sammen skal nyde godt af.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:33

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren er klar over, at der er et meget, meget stort provenu at hente. Det har vi også med i vores plan, ikke med et stort beløb, men der er et meget, meget stort provenu at hente, f.eks. på udenlandske selskaber, der ikke betaler skat i Danmark. Vi havde skatteministeren i samråd i sidste uge, hvor det blev oplyst, at det var milliardbeløb, man havde fået frem i lyset – men ikke fået ind på nuværende tidspunkt – men at man kun i meget begrænset omfang undersøger multinationale selskaber for deres skatteforhold. Alene der ligger der altså rigtig, rigtig store muligheder.

Hvad angår finansministerens omtale af et fupnotat, vil jeg sige, at det jo er oplysninger fra Finansministeriets egen publikation »Mod nye mål – Danmark 2015«, hvor man præcis kan læse disse oplysninger. Jeg ved ikke, om det så er en fuppublikation, man har lavet i Finansministeriet. Det tror jeg næppe er tilfældet, men jeg kan godt forstå, at man forsøger at bortforklare den publikation, fordi den jo ikke svarer til det, finansministeren har sagt gang på gang.

Men altså, sagen er jo, at vi har mistet 150.000 arbejdspladser, og det her vil i hvert fald også koste mange tusinde arbejdspladser.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er 1 minut til hver nu.

Så er det finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Interesserede vil jeg henvise til Finansministeriets hjemmeside, for jeg har opgivet at forklare det til hr. Jens Peter Vernersen. Så må andre gå ind og se, hvad det er for noget fup, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd excellerer i.

Jeg vil gerne sige igen, at det er stærkt bekymrende med de mange arbejdspladser, vi har mistet i den private sektor. Vi mener ikke, at den medicin, som S og SF anviser, nemlig øgede omkostninger for det private erhvervsliv gennem skatter, vil fremme beskæftigelsen der, og slet ikke når man vil føre ressourcerne over i den offentlige sektor. Det er en forkert medicin, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:35

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går ud fra, at finansministeren har læst vores oplæg i en sådan grad, at finansministeren også er klar over, at det specielt er bankerne, som vi mener bør bidrage i højere grad. Når finansministeren siger, at man vil henvise til Finansministeriets hjemmeside, vil jeg opfordre borgerne til at kigge i den publikation, hvor det her præcis er beskrevet, for så kan de se, at det, jeg har sagt, er det, der helt faktuelt er oplyst af Finansministeriet.

Så vil jeg godt sige til ministeren: Når Venstre først fjerner indtægter i det offentlige, som man har gjort med skattelettelser, og derefter melder store besparelser ud, så der ikke er råd til at passe ældre, passe syge og få børnene ordentligt undervist, er det så ikke præcis et udtryk for det, Venstre gerne vil og altid gerne har villet, nemlig at fjerne indtægterne, og når man har gjort det, siger man: Vi har i øvrigt ikke råd? Er det ikke præcis det, der sker i den her situation også?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til interesserede seere vil jeg sige, at den publikation, hr. Jens Peter Vernersen henviser til, også ligger på Finansministeriets hjemmeside, så man behøver kun gå ind på Finansministeriets hjemmeside for at se de to publikationer og sammenholde dem. Det er jo sørgeligt, at jeg gang efter gang skal konfronteres med noget fup, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, formentlig på bestilling af hr. Jens Peter Vernersen, har skrevet ned på stykke papir, men i folkeoplysningens tjeneste lægger vi det på vores hjemmeside for at udrydde disse misforståelser.

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Vernersen, at den plan, som Socialdemokraterne har fremlagt sammen med SF, jo er noget luftig, og vi ved ikke sådan rigtig konkret, hvordan økonomien i den plan hænger sammen, så derfor er jeg jo afskåret fra at udtale mig nærmere om den.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til finansministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 2125

5) Til finansministeren af:

Kim Mortensen (S):

Hvilke konsekvenser får økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalelser om privatisering af statslige selskaber for regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg«?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen får chancen for at læse spørgsmålet op nu.

Kl. 14:37 Kl. 14:40

Kim Mortensen (S):

Tak. Spørgsmålet er i forlængelse af spørgsmål 1 og lyder sådan her: Hvilke konsekvenser får økonomi- og erhvervsminister Brian Mikkelsens udtalelser om privatisering af statslige selskaber for regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg«?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:37

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Siden 2001 har det været en del af regeringens politik løbende at vurdere og gennemgå statslige aktieposter med henblik på muligt salg. Derimod har det aldrig været regeringens mål, at alle aktieposter eller selskaber nødvendigvis skal sælges. Vi har solgt en række aktieposter og selskaber i tilfælde, hvor vi har vurderet at det var den rigtige løsning, men i andre tilfælde har vi vurderet, at tiden ikke var moden, f.eks. fordi rammebetingelserne ikke var på plads.

Endelig er der selskaber, hvor et salg slet ikke er relevant. Det gælder bl.a. for de selskaber, hvor forretningsgrundlaget altovervejende afhænger af det statslige ejerskab. Udgangspunktet for salgsbeslutninger har altid været en konkret vurdering af selskabets situation og rammebetingelserne for dets virksomhed, og det mener jeg er den rigtige tilgang til privatiseringer, så den vil regeringen fastholde.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:38

Kim Mortensen (S):

En af de ting, som økonomi- og erhvervsministeren og i øvrigt også udenrigsministeren advarer imod, er jo, at udenlandske selskaber, udenlandske investorer, får afgørende indflydelse på danske selskaber, når det handler om vores telefonnet, når det handler om lufthavne, når det handler om energiforsyningen. Og i særlig grad energiforsyningen har vi jo endnu, kan man sige, på statslige hænder, men det er et af de selskaber, der har været annonceret til salg.

Den situation, vi er i nu, er, at der er annonceret et delvist salg. Det er så stoppet, og det er det, indtil der kommer en anden situation på finansmarkedet. Det her er så ikke et fupnotat, men er et notat, der også findes på Finansministeriets hjemmeside og i en rapport, der er lavet af det firma, der hedder Rothschild, fra 2004, der kommer med en række anbefalinger og en række advarselslys til regeringen i forbindelse med et eventuelt helt eller delvist salg. En af de ting, man advarer imod, er, at selv om der kun laves et delvist frasalg af DONG Energy, så vil de mindretalsaktionærer, der eventuelt vil investere i DONG Energy, hvad enten det er strategiske investorer eller finansielle investorer, selvfølgelig kræve en majoritetspost, eller de vil kræve en majoritetsindflydelse, altså en blokerende indflydelse i ledelsen. Det fremgår af den her rapport, og det er jo præcis det, som f.eks. udenrigsministeren advarer sin egen regering imod kommer til at ske, nemlig det, at der er udenlandske interesser, kapitalfonde, der får afgørende indflydelse på et statsligt selskab som DONG Energy. Og derfor spørgsmålet: Får det her indflydelse på, eller vil det ændre den måde, regeringen ser på udsalget af de danske selskaber på?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej, det er jo en konkret vurdering i hvert eneste tilfælde, om vi skal privatisere, om vi skal sælge en aktiepost, i givet fald på hvilke vilkår det vil finde sted, hvad vores mulighed for at øve indflydelse på selskabet vil være, om der som i lufthavnens tilfælde er en garanti mod vedtægtsændringer osv. Det er jo nogle meget konkrete vurderinger, som vi skal lægge til grund i hvert eneste tilfælde. Og jeg kan forsikre hr. Kim Mortensen om, at det jo er beslutninger, som vi skal træffe i fællesskab. Der skal vi sætte os ned, hvis og når det bliver aktuelt, og diskutere: Er det fornuftigt i den her situation, og på hvilke vilkår vil vi gøre det? Så vi går både med seler og livrem i de her sager.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:41

Kim Mortensen (S):

Det, der gør den debat, som Det Konservative Folkeparti har rejst, interessant, er jo, om der nu er ændrede signaler og ændrede overvejelser, der ligger til grund for, at man så måske burde indkalde forligskredsen. For tilbage i 2004 var der ikke helt de samme betænkeligheder, hverken i Venstre eller Det Konservative Folkeparti, som der er nu.

Situationen på energimarkedet er helt anderledes. Situationen i forhold til behovet for at have et instrument, som et statsligt energiselskab også er, uanset at det drives på kommercielle vilkår, er helt anderledes nu i 2010, end den var i 2004, hvor finansministeren præcis blev advaret mod, at der selv med et mindre frasalg – under en tredjedel af aktionærposten – ville blive stillet krav fra eventuelle kapitalfonde og udenlandske investorer om afgørende indflydelse på DONG Energy.

Derfor synes jeg, at man godt her kunne give et tilsagn til Folketinget og sige: Der er en helt anden beslutning, der er en helt anden holdning i regeringen nu, og derfor vil vi indkalde forligskredsen.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som jeg redegjorde for før, er jeg indkaldt til samråd i Finansudvalget, hvor vi skal drøfte de her ting. Men jeg tror, at man kan sige, at læren af det, vi oplever, er, at vi skal holde det som konkrete beslutninger i de konkrete situationer, og at vi vurderer det fra sag til sag, og på hvilke vilkår vi skal sælge det. Der betyder det selvfølgelig meget, som hr. Kim Mortensen nævnte, hvad det er for en slags selskab: Er virksomheden af vital betydning for infrastrukturen, eller er det en anden type virksomhed?

Så jeg tror, jeg vil sige: Lad os nu drøfte de her ting igennem. Der er ingen konkrete planer, og i hvert fald vil der jo skulle finde en politisk aftale sted, før vi går videre i de her processer.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:43

Kim Mortensen (S):

Men finansministeren må i hvert fald medgive, at selskabet DONG Energy er et selskab, der har afgørende betydning for infrastrukturen, når vi snakker om elforsyning og gasforsyning, men jo også som driver i hele den energipolitik, der skal føres i Danmark. Og præcis det giver jo nogle andre forudsætninger i 2010, end der var i 2004, hvor regeringen blev advaret imod det her.

Så mit spørgsmål skal afslutningsvis være: Får det så ikke den konsekvens, at man er nødt til at få udredt de her tråde og den uenighed om fremtiden, der tilsyneladende er mellem de to regeringspartier, når det handler om salg af eksempelvis DONG Energy?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror faktisk ikke, at der er nogen forskel på ministrene i regeringen i den her sag. Det er en konkret vurdering, vi lægger fra sag til sag, og overskriften vil være: Vi skal tænke os grundigt om. Og det gør vi altid i den her regering.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som også er til finansministeren, og det er stillet af hr. Per Clausen.

Kl. 14:44

Spm. nr. S 2127

6) Til finansministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren udnytte Danmarks bevægelsesfrihed i forhold til, at vi ikke er bundet til at følge EU-Kommissionens krav om nedskæringer, da vi ikke er med i euroen, til at tilrettelægge en økonomisk politik, der sikrer velfærden og den nødvendige grønne omstilling i Danmark i stedet for at fokusere på at overholde EU's konvergenskrav?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 14:44

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren udnytte Danmarks bevægelsesfrihed i forhold til, at vi ikke er bundet til at følge EU-Kommissionens krav om nedskæringer, da vi ikke er med i euroen, til at tilrettelægge en økonomisk politik, der sikrer velfærden og den nødvendige grønne omstilling i Danmark i stedet for at fokusere på at overholde EU's konvergenskrav?

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er i den lykkelige situation, at der ikke er nogen uoverensstemmelse mellem de krav, der stilles i EU, og de krav, jeg selv stiller til finanspolitikken. Vi skal undgå gældsætning, vi skal konsolidere økonomien, så vi ikke får store renteudgifter, der som en gøgeunge lægger sig ind i budgetterne og fortrænger andre udgifter.

Vi fører nu en meget ekspansiv finanspolitik for at føre Danmark så skånsomt som muligt igennem krisen, og den politik har båret frugt. Vi kan se, at ledigheden ikke har udviklet sig, som man frygtede, og vi kan se, at den økonomiske aktivitet nu begynder at vende tilbage. Så gælder det om at konsolidere økonomierne, og der ser EU og regeringen fuldstændig ens på det.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:45

Per Clausen (EL):

Det betyder jo så, at det, finansministeren nu siger, er, at man for det første ingenting gør med hensyn til de krav til reduktioner i den offentlige sektor, som Kommissionen har rettet mod andre EU-lande, og som i hvert fald ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråds udregninger kan føre til 40.000 ekstra arbejdsløse i Danmark. Og for det andet synes man også selv, det er rigtig fornuftigt at føre en økonomisk politik, som gør, at man reducerer antallet af offentligt ansatte med 20.000-24.000 de næste år.

Det gør man, selv om vi ikke skal længere tilbage end til den 5. marts, hvor ministeren selv sagde, at det ville have været fint nok, hvis man havde kunnet nå at indfri de her krav i 2015, men at man gør det i 2013, fordi EU siger det. Det vil sige, at når ministeren dengang sagde, at det var, fordi man havde EU's konvergenskrav, så passede det ikke. Det var sådan, at finansministeren benyttede EU's konvergenskrav til at få rejst en dagsorden, der handlede om at få skåret hurtigere ned i den offentlige sektor, end han ellers ville have kunnet slippe godt fra.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror, at hr. Per Clausen lidt har misforstået den debat, der føres. Det er ikke sådan, at der er sket nogen ændringer. Vi har på den mellemfristede bane, 2015, en udfordring, vi skal løse, og vi har så en udfordring i 2011, 2012 og 2013, vi skal løse. Når vi har løst udfordringen i 2011, 2012 og 2013, har vi også løst en væsentlig del af udfordringen for 2015, så på den måde falder tingene godt på plads.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi holder fast i, at vi skal have nogle sunde økonomier, at vi ikke skal lade gælden løbe løbsk. Og jeg har jo, når jeg har diskuteret med Enhedslisten, glædet mig over, at vi ser fuldstændig ens på den situation, nemlig at gæld er af det onde, og at den skal være så lille som overhovedet muligt.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Ministeren har ret i, at vi synes, at der skal være balance i statens budgetter og regnskaber. Det skal man sikre ved at opkræve de penge, man har brug for. Og det, der sådan set er vores udgangspunkt, er at konstatere, at regeringen i en årrække har undladt at beskatte værdistigninger på jord og fast ejendom til skade for mange områder. Det er en af grundene til, at vi nu er i en vanskelig økonomisk situation.

Men pointen her er jo, at hvis der er noget, jeg har misforstået, er det bare, fordi jeg har troet på det, ministeren sagde. Det skal man passe på med at gøre. Ministeren har selv sagt: Jamen hvis ikke det var på grund af EU's konvergenskrav, havde vi haft et sigtepunkt, der hed 2015. Og i så tilfælde havde man ikke været nødt til at skære så dramatisk i de offentlige budgetter i Danmark med den konsekvens, at der bliver 20-24.000 færre stillinger i den offentlige sektor, end der ellers ville have været. Vi ville også have været i stand til at sige i EU, at det er helt urimeligt, at man der påfører Danmark

40.000 ekstra arbejdsløse, fordi der skal skæres så hurtigt i den offentlige sektor.

Det er jo alligevel en 60-65.000 ekstra arbejdsløse, vi får i løbet af de næste 2-3 år på grund af regeringens og EU's politik. Det er da ikke så godt.

K1 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg skal undlade at gå ind i taldiskussioner med hr. Per Clausen, men de tal, som hr. Per Clausen nævner, er ikke rigtige.

Den ekspansive finanspolitik, vi fører i 2010, vil jo betyde, at vi også et godt stykke ind i 2011 vil have en ekspansiv finanspolitik, fordi mange af de investeringer, der er sat i kraft nu, ikke vil kunne nå at blive færdiggjort til den 1. januar. Derfor vil vi opnå en effekt.

Men vi kan se, at den helt ekstraordinære indsats, vi har ydet, begynder at hjælpe. Vi kan se, at ledigheden i Danmark er væsentlig lavere end i en lang række andre EU-lande, jeg behøver vel bare at pege på Spanien, hvor ledigheden er på 20 pct. og ungdomsledigheden er på 40 pct. Ret mange lande har en ledighed på omkring 8,9, 10, 11 og 12 pct., så vores 4,2 pct. er naturligvis et udslag af, at vi har ført en fornuftig politik, og at de initiativer, vi har taget her under krisen, tager os den rigtige vej.

Men når det så er gjort, må vi sige, at det, vi har gjort i den her periode, også er dyrt. Derfor skal vi konsolidere.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:49

Per Clausen (EL):

Det er altså ikke, fordi jeg har lyst til at kaste mig ud i nogen talkrig med ministeren. Jeg synes bare, det er så ærgerligt, at når man bruger de tal, ministeren selv har brugt til at banke hr. Villy Søvndal oven i hovedet med, at de tal så også er forkerte. Jeg er ærlig talt lidt uklar på, hvad det er for nogle tal, der er de rigtige i finansministerens verdensbillede.

Tallet på de 24.000 offentligt ansatte, som forsvinder, er vel rigtigt, og tallet på de 40.000, der forsvinder på grund af afledte effekter fra nedskæringer i de andre EU-lande, er Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal, men så vidt jeg har forstået, bruger de de sådan almindelige økonomiske metoder til at beregne det med.

Pointen er i hvert fald, at man fører en økonomisk politik fra regeringens side, som betyder, at i en situation, hvor arbejdsløshedstallene har stabiliseret sig – beskæftigelsestallene har ikke stabiliseret sig, de falder stadig væk – giver man så den danske økonomi en kold tyrker, i form af at man gennemfører nedskæringer i de offentlige budgetter, vel vidende at det bliver forstærket af nogle tendenser, der kommer på europæisk plan. Det synes jeg ikke er ret fornuftigt.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til at sige til hr. Per Clausen, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal vil jeg ikke tages til indtægt for, ligesom jeg ikke vil citere Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal, for jeg har for mange gange oplevet, at de er regnet ud med politiske hensigter. Det er bare for at sige, at i forbindelse med vores fremtidige debatter skal hr. Per

Clausen ikke gå ud fra, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal er de samme tal, som jeg vil benytte, det må jeg så også sige i lyset af det spørgsmål, vi havde tidligere med Arbejderbevægelsens Erhvervsråds fupnotater. Jeg vil ikke tages til indtægt for det.

Men jeg vil sige til hr. Per Clausen, at der er ført en meget lempelig finanspolitik, vi er forhåbentlig kommet igennem krisen og kan nu se en vækst fremadrettet. Der mener jeg, at det er helt afgørende, at vi konsoliderer økonomien, sådan at vi ikke får en gæld, der udløser kæmpe rentebetalinger.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren. Det er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 2156

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at 12 pct. af landets kommuner i en BUPL-undersøgelse forventer flere lukkedage i 2010?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:52

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at 12 pct. af landets kommuner i en BUPL-undersøgelse forventer flere lukkedage i 2010?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo klart, at lukkedage er et problem, som regeringen er opmærksom på, og det er også derfor, vi ved forskellige lejligheder har forhandlet det her spørgsmål med Kommunernes Landsforening og har stillet økonomiske midler til rådighed. Vi vil have begrænset det til de dage, hvor der er få børn, der møder frem; det skal være på indeklemte dage, og det skal ikke bare være noget, som kommunerne kan administrere som en almindelig ting. Vi skylder også forældrene, at det foregår på en ordentlig måde.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:53

Rasmus Prehn (S):

Det er det, vi også hørte tidligere. Det er jo regeringens løfte til danskerne, at vi ikke skal have lukkedage, men ikke desto mindre kommer der jo flere lukkedage. Det er også det, vi kan se af de tal, som Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisation har gjort op, nemlig at der faktisk er udsigt til, at det bliver værre med de besparelser, som der er lagt op til fra regeringens side. Det er jo sådan, at regeringen vil spare sig fattig; i stedet for at arbejde sig ud af krisen vil man spare sig fattig. Det er det, der er målet her.

Den seneste måneds overskrifter i landets aviser har været: Hedensted må skære dybt; store besparelser i Allerød; Stevns gør klar til nulvækst; tvinges til kraftig opbremsning – det er så Middelfart Kommune; Silkeborg skal skære en kvart milliard; spareplanen skal bidrage med 40-50 mio. kr. i Fredericia; store besparelser i Brønder-

slev; hul på 28 mio. kr. i Hjørring Kommune; udgifter finkæmmes i Roskilde Kommune osv. osv.; dyk i Dragørs likviditet.

Der er det ene eksempel efter det andet, hvor regeringens benhårde kurs over for kommunerne betyder, at man skal skære på kernevelfærden, selv om regeringen sådan set lovede det modsatte i 2007. Man sagde, der er råd til både skattelettelser og til velfærd. Nu ser man så, at det går benhårdt ud over velfærden, bl.a. ved at forældrene, der gerne vil passe deres arbejde, ikke kan få passet deres børn, fordi der er lukkedage, der nogle steder bliver til lukkeuger.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtigt, at krisen har betydet, at vi sidder med en række ubehagelige problemstillinger i det danske samfund. Samfundskagen er blevet mindre. Vores system er jo sådan, at vi friholder kommunerne for konjunkturernes ugunst. Vi indgår aftaler om budgetterne og dermed om økonomien i kommunerne, vi ser på overførselsindkomster og regulerer, alt efter hvordan ledigheden udvikler sig, og man kan tegne forsikring for skattegrundlag osv. osv.

Men det er jo klart, at når det danske samfund som helhed har mistet penge, om man så må sige, så må kommunerne også bære deres del af det. Den byrde, vi beder kommunerne om at bære, er, at vi nu holder udgifterne i ro, sådan at den vækst, vi havde planlagt og havde håbet vi kunne give, afstår vi fra. Det er efter min mening en meget skånsom metode over for kommunerne, at de skal holde udgifterne i ro. Det vil sige, de til næste år har det samme beløb til rådighed, som de har i år. Der er masser af mennesker, der i deres privatøkonomi har oplevet, at de ikke havde indtægter i samme omfang, som de ønskede sig, og der må vi selvfølgelig som forvaltere af skatteborgernes penge også stille krav om, at vi udnytter de her ressourcer bedst muligt, og det gør vi ved at sige: I har det samme beløb til rådighed til næste år, som I har i år.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg supplerede med lidt tid, fordi ministeren brugte mindre tid første gang.

Det er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:56

Rasmus Prehn (S):

Nulvækst betyder jo besparelser, og det er det, vi kan se af alle de eksempler, jeg remsede op før. Så regeringen har ikke overholdt sit løfte. Der var ikke råd til både bedre velfærd og skattelettelser. Det paradoksale her er, at man altså siger til en børnefamilie: Ja, der er råd til, at bankdirektørerne kan få skattelettelser i 100.000-kronersklassen; når I vil passe jeres arbejde og have passet jeres børn, så er der lukkedage. Kan ministeren ikke se det paradoksale i, at man siger til børneforældre, der gerne vil passe deres arbejde, at de ikke kan få passet deres børn, for nu holder man lukkedage, samtidig med at der er råd til massive skattelettelser til de rigeste i samfundet? Er det ikke en mærkelig måde at håndtere krisen på? Burde man ikke arbejde sig ud af krisen i stedet for at spare sig fattig på den her måde?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:56

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg synes, det er helt berettiget, at vi diskuterer det her med lukkedage, fordi det er en uting, hvis det breder sig, men jeg forestiller mig, at administreret med fornuft kan det godt være en god forvaltning af pengene, at man samler børnene på nogle dage eller i nogle perioder på en institution. Det, der er forpligtelsen, er jo, at forældrene *kan* få deres børn passet.

Jeg er så nødt til at sige, at den skattereform, vi har gennemført, er fuldt finansieret og oven i købet på en sådan måde, at den bidrager til holdbarheden, og den propaganda, som hr. Rasmus Prehn viderefører her, er ikke rigtig – det er en fuldt finansieret skattereform. Og jeg har den glæde, at med udgangen af 2008 havde vi nedbragt den offentlige gæld, vi havde faktisk mere til gode, end vi skyldte væk, og det er jo baggrunden for, at vi kan styre os så skånsomt igennem krisen, som det er tilfældet.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:57

Rasmus Prehn (S):

Vi kan jo diskutere frem og tilbage, om den her skattelettelse er fuldt finansieret. Men det, man kan være helt enige om, er, at den ikke er finansieret fuldt ud i første omgang, det er først senere, det bliver hentet ind. Så vi står altså i en situation nu, hvor vi skal fortælle børneforældrene: Jeres daginstitution holder lukkedag, I kan ikke få passet jeres børn, mens I gerne vil på arbejde, til gengæld har vi altså i hundredtusindvis af kroner, vi giver i skattelettelser til de allerrigeste. Kan ministeren ikke bekræfte, at det er det, der er billedet? Der er altså direktører i banker, der får over 400.000 kr. i skattelettelse i 2010, til gengæld er der så helt almindelige lønmodtagere, der ikke kan få passet deres børn, når der ellers skulle have været åbent?

Kl. 14:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det, hr. Rasmus Prehn siger, er knap nok rigtigt, for forældrene *kan* få deres børn passet. Det er jo det, jeg nu har sagt igen og igen. Det er muligt, at de ikke kan få passet barnet i den institution, deres barn går i, men det kan jo blive passet. Så der er jo ingen forældre, der ikke kan passe deres arbejde på grund af det her. Men alligevel vil jeg sige, at det jo ikke er noget, der skal brede sig. Vi skal holde skarpt øje med, at det administreres ordentligt. Det er jo også derfor, at jeg ved forskellige lejligheder har rettet henvendelse til Kommunernes Landsforening, det er derfor, at vi har lavet aftaler, og det er derfor, vi har givet et permanent løft i kommunernes økonomi til netop det her område. Og derfor skal vi jo se, at kommunerne lever op til deres ansvar. Men påstanden om, at forældre ikke kan få passet deres børn, er altså ikke rigtig, der *er* en pasningsmulighed i kommunen.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, stillet af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:59

Spm. nr. S 2166

8) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad mener ministeren om, at hans partikollega, borgmester i Kalundborg Martin Damm (V), ».. regner med at skulle af med 80 ansatte i Kalundborg, og det bliver formentlig over hele linjen alt efter, hvad regeringen melder ud. Men vi må helt sikkert sige farvel til nogle af velfærdssamfundets fodfolk ude hos borgerne«?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:59

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad mener ministeren om, at hans partikollega, borgmester i Kalundborg Martin Damm (V), ».. regner med at skulle af med 80 ansatte i Kalundborg, og det bliver formentlig over hele linjen alt efter, hvad regeringen melder ud. Men vi må helt sikkert sige farvel til nogle af velfærdssamfundets fodfolk ude hos borgerne«?

Kl. 15:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Efter en flerårig periode med kraftig vækst i de offentlige udgifter og gevaldige løft på kerneområderne inden for velfærdssamfundet – børn og unge, ældre, sygehuse, skoler osv. – har krisen betydet, at de økonomiske vilkår er anderledes, end vi kunne ønske os. Det er vi nødt til at tage bestik af i regeringen, det er man nødt til at tage bestik af i kommunalbestyrelserne, og det er man nødt til at tage bestik af i regionerne.

Det er også derfor, jeg i den første uge af 2010 på det kommunale økonomiske topmøde i Århus meldte ud, at i bedste fald stod den på nulvækst i kommunerne i de kommende år. Det var for at give kommunerne mulighed for at tage højde for, at nu er der ingen gratis penge i systemet. Det er ikke sådan, at finansministeren har en kasse, som han lige kan trække en milliard eller to op af. Virkeligheden er, at der ingen penge er. Alt, hvad vi foretager os, lånefinansieres i øjeblikket. Selvfølgelig skal kommunerne yde deres bidrag, og jeg synes, det er meget fornuftigt, at kommunerne i god tid tager fat i den opgave, for jo bedre tid man har til at løse opgaven, jo klogere kan løsningen blive.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:01

Jens Peter Vernersen (S):

Ved den tidligere besvarelse mente finansministeren jo, at det var socialdemokratiske borgmestre, det kneb for. Ifølge den oversigt, jeg har, er det jo i langt højere grad Venstreborgmestre, borgerlige borgmestre, der står med disse problemer med disse nedskæringer, som er ganske betydelige.

Jeg har jo tidligere spurgt finansministeren, om han synes, det er rigtigt, at man, samtidig med at man har mistet over 150.000 arbejdspladser – endda flere – mens finansministeren har været finansminister og den tidligere finansminister var finansminister, altså over disse 2 år, skærer yderligere ned med nulvækst og med de meldinger, der kommer fra finansministeren. Det er jo et betydeligt tusindtal, det drejer sig om i kommunerne af de folk, som laver dette hæderfulde arbejde efter borgmesterens udtalelser. Havde det ikke været klogere i stedet for at give disse tidligere ufinansierede skattelettelser i 2003 og 2007 at beholde disse penge i kassen og så sikre, at

vi også her i krisetider havde haft mulighed for at give en ordentlig offentlig service?

KL 15:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 15:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Med hensyn til de skattelettelser, Hr. Jens Peter Vernersen taler om, er det sådan, at de er fuldt finansierede.

Desværre betyder krisen jo, at samfundskagen er blevet mindre, og at vi må indstille os på, at vi ikke kan tillade os den vækst, som vi havde i de tidligere år. Det er derfor, vi siger, at nu er vi nødt til at tage et par år, hvor vi holder udgifterne i ro. Det vil sige, at man til næste år får det samme til rådighed, som man har i år, men oven i købet reguleret med pris- og lønudviklingen, så det personale, man har i dag, kan man også have til næste år, fordi beløbet reguleres med lønudviklingen. De varer og tjenesteydelser, man købte i år, kan man også købe til næste år, fordi det reguleres med prisudviklingen.

Så har vi en øvelse inden i det, hvor vi bytter rundt inden for det offentlige. Der er noget på sundhedsområdet, vi er nødt til at bruge flere penge på, der er noget på uddannelsesområdet, og der er noget for svage grupper. Derfor deles regningen mellem stat og kommune med 6 mia. kr. til staten og 4 mia. kr. til kommunerne, men det er altså en omfordeling inden for de offentlige budgetter.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:04

Jens Peter Vernersen (S):

Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at når man skal lave disse besparelser på 4 mia. kr. hos kommunerne, er det et ganske betydeligt antal tusinde medarbejdere, der ikke har deres arbejde fremover. Det er i høj grad lavtlønnede medarbejdere, hvor der måske går fire på 1 mio. kr., i hvert fald tre, der bliver opsagt nu her. Når det er 4 mia. kr. i kommunerne, er det jo omkring 12.000 medarbejdere, man mister, hvis det hele bliver omsat til løn – og endnu flere i staten.

Det er altså noget, som vil få konsekvenser. De kommer ud i en arbejdsløshed, samtidig med at man har mistet disse mange arbejdspladser. Nu taler jeg ikke om, hvor meget arbejdsløsheden er steget – den er steget mindre – men det alvorlige er jo, at vi har mistet disse arbejdspladser, og derfor er der ikke en niche, man kan komme ind i; der er ikke job at få derude. Og det ved finansministeren helt sikkert med sin fortid som beskæftigelsesminister.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 15:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo rigtigt, at vi mister og har mistet mange job i den private sektor, og det er jo også derfor, at vi skal sørge for hurtigst muligt at få vores økonomi på fode igen, så væksten i den private sektor kan vokse. For det er jo, når alt kommer til alt, produktionen i den private sektor, som vi skal leve af. Det er der, værdierne skabes, og det er der, vi tjener de penge, vi skal bruge i den offentlige sektor. Så for regeringen er prioriteringen helt klart, at vi selvfølgelig skal have gang i den private sektor igen.

For så vidt angår kommunerne, er det offer, vi beder om, at man holder udgifterne i ro. Det betyder, at man til næste år har de samme penge, som man har til rådighed i år, og så må kommunerne jo nu indrette sig på, at man i 2012 og 2013 – fordi vi flytter om til sundhed, hospitalsbehandling osv. – kan gennemføre nogle kloge besparelser. Det er, fordi jeg har en tyrkertro på, at man kan bruge ressourcerne bedre, altså at man ved at effektivisere, finde klogere forretningsgange, kan få mere ud af skattekronerne. Og det er jo den proces, vi skal have i gang i de kommende år.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:06

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg er selvfølgelig fuldstændig bekendt med, at finansministeren har forklaret borgmestrene, at sådan er det bare. Det er der vist ikke rigtig ret mange af dem der har fundet var løsningen på det problem, de står med derude. De er i gang med store besparelser. Jeg har f.eks. her en oversigt fra Ringkøbing-Skjern Kommune, der har udarbejdet et sparekatalog på 100 mio. kr. – i en kommune, hvor de i forvejen er meget sparsommelige. Det tror jeg at finansministeren er enig i; derude i Ringkøbing-Skjern bruger man ikke penge, der ikke er nødvendige. De skal i gang med et sparekatalog, og vi har eksemplet fra Kalundborg. Der tror jeg heller ikke at de bruger unødvendige penge, og de skal også i gang med et sparekatalog. Det er altså et helt andet billede derude i virkeligheden end det billede, finansministeren har med ovre fra Finansministeriet.

Så vil jeg i øvrigt godt sige til de meldinger, der er kommet om Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at de meldinger, erhvervsrådet har givet, de prognoser, de har fremsat, siden krisen satte ind i september 2008, har været mere præcise end de prognoser, som finansministeren har præsenteret Folketinget for. De har været mere præcise, de har været tættere på sandheden. Man kan vel næppe sige, at regeringen og finansministeren en eneste gang har ramt rigtigt, når de skulle vurdere krisen.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Finansministeren.

Kl. 15:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det sidste kan man diskutere. Jeg mener, at vi har ramt meget fornuftigt i forhold til de forskellige prognoser, som vi har. Men det kan vi jo en dag ved lejlighed lave en studiekreds om, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

Men jeg må bare sige, at jeg da også ville ønske, at jeg som finansminister kunne sige: Der skal ikke spares, I kan bruge penge. Men jeg er jo bare nødt til at erkende, at den virkelighed, vi befinder os i, er, at vi er ude at lånefinansiere til det offentlige forbrug, og det er ikke noget, der bare kan fortsætte. Jeg ville da ønske, at jeg til Ringkøbing-Skjern, Kalundborg, Århus, København, Esbjerg, Odense og alle kommuner kunne sige: Der er ingen problemer.

Men det ville da være dybt uansvarligt af mig, for jeg har jo ikke den trylledrik, som S og SF har i deres plan, nemlig at man ikke skal spare, og at man ikke skal sætte skatten op, men at man kan fremrykke et eller andet, som vi ikke ved hvad er, og hokus pokus filiokus, er Danmarks problemer løst. For mig er det sådan en Tribiniøkonomi: ingenting her, ingenting der, værsgo, her er løsningen.

Kl. 15:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet, og finansministeren skal have fri. De næste fire spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren udgår og kommer på i den næste spørgetime. Det spørgsmål, der så følger nu, er til videnskabsministeren af fru Vibeke Grave.

KL 15:08

Spm. nr. S 2173

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at antallet af børn og unge, der afvises i børne- og ungdomspsykiatrien, er steget med 76 pct. siden 2007, som det fremgår af artikel i Jyllands-Posten den 7. maj 2010?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til næste spørgetid onsdag den 19. maj 2010).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 2174

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Karen J. Klint (S):

Hvilke årsager ser ministeren til, at antal henviste børn til børnepsykiatrisk undersøgelse er steget fra 9.226 i 2007 til 12.836 i 2009?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til næste spørgetid onsdag den 19. maj 2010).

Kl. 15:08

Spm. nr. S 2175

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere hospicer står uden patienter, selv om man ved, at der er lange ventelister og et stort ønske fra palliative patienter om at blive henvist til en hospiceplads?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til næste spørgetid onsdag den 19. maj 2010).

Kl. 15:09

Spm. nr. S 2176

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at flere palliative patienter ønsker at dø hjemme i stedet for på hospitalet, men KL's formand for Social- og Sundhedsudvalget mener, at der mangler kompensation til kommunen på dette område?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen og udsat til næste spørgetid onsdag den 19. maj 2010).

Kl. 15:09

Spm. nr. S 2129

13) Til videnskabsministeren af:

Vibeke Grave (S):

Set i lyset af regeringspartiernes seneste udmeldinger om at gøre en særlig indsats for at bevare og skabe statslige arbejdspladser i provinsen mener ministeren så ikke, det er betænkeligt at flytte en velfungerende forskningsinstitution fra Vordingborgområdet til Lyngby, som DTU planlægger?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave får lov at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:09

Vibeke Grave (S):

Set i lyset af regeringspartiernes seneste udmeldinger om at gøre en særlig indsats for at bevare og skabe statslige arbejdspladser i provinsen mener ministeren så ikke, det er betænkeligt at flytte en velfungerende forskningsinstitution fra Vordingborgområdet til Lyngby, som DTU planlægger?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:09

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har sagt det tidligere her i salen i forbindelse med lignende § 20-spørgsmål stillet af hr. Magnus Heunicke, men jeg understreger gerne igen, at universiteterne har selvstyre, og at det er ledelsens opgave at skabe de bedst mulige rammer for forskningen og den forskningsbaserede uddannelse. Det er en opgave, som forligspartierne bag universitetsloven, altså heriblandt Socialdemokraterne, har givet universiteterne, og jeg vil i den sammenhæng sige, at jeg har fuld tillid til ledelsen på Danmarks Tekniske Universitet.

Samtidig vil jeg gerne fremhæve, at regeringen er meget optaget af, at mulighederne for vækst og erhvervsudvikling skal være gode i hele landet. Regeringen har derfor gennemført en række initiativer rettet mod udkantsområderne. Her kan jeg nævne »Grøn Vækst 2.0«, der skal forbedre landbrugets og fødevaresektorens vækstvilkår. Også Fornyelsesfonden, der skal styrke erhvervsmæssig omstilling i udkantsområder, er tilført 760 mio. kr. i perioden 2010-2012. Hertil kommer, at regeringen vil fremlægge et nyt regionalpolitisk udspil, »Et Danmark i balance«, og det fremgår også af regeringens arbejdsprogram for 2020. Det udspil skal bidrage til, at man også lokalt og regionalt kan udnytte mulighederne i en ny grøn vækstøkonomi, f.eks. i form af udvikling og anvendelse af avanceret grøn teknologi.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave.

Kl. 15:11

Vibeke Grave (S):

Det er rigtigt, at der er blevet besvaret spørgsmål om det tidligere, men mit spørgsmål er afstedkommet af, at Danmarks Tekniske Universitet planlægger at flytte afdelingen for virulogi fra Lindholm, en ø i Stege Bugt, og til Lyngby. På Lindholm forsker man i smitsomme virussygdomme hos husdyr. Bl.a. forsker de i mund- og klovsyge, hvor de i de sidste 2 år – og nu har vi lige hørt finansministeren forklare, hvor meget man holder på pengene osv. – har været inde at investere 80 mio. kr. i laboratoriefaciliteter. Jeg har i den anledning stillet ministeren nogle skriftlige spørgsmål om, hvad den her flytning, som man vil foretage, og hvor man flytter fra en isoleret ø til et storbyområde, vil betyde for smitterisikoen, og dem regner jeg selvfølgelig med at få svar på.

Når jeg i dag alligevel stiller spørgsmålet, er det som følge af noget af det, ministeren lige har gjort opmærksom på, nemlig for at give mulighed for, at videnskabsministeren kan forklare, hvordan man vil leve op til regeringsgrundlaget om at give mulighed for en god vækst og udvikling i alle dele af Danmark. Regeringen har i flere gange omgange været ude at sige, at den gerne vil skabe balance i hele Danmark. Det har man også sagt i sin regionalpolitiske redegørelse, hvor man taler om fastholdelse af statslige arbejdspladser ude i provinsen. Derfor synes jeg, at videnskabsministeren her skal have mulighed for at redegøre for, at det ikke bare er tomme løfter og hule ord, man er kommet med til Udkantsdanmark i dag, men at det

egentlig er en konkret mulighed for at fortælle, hvor vi kan få nogle statslige arbejdspladser.

Ministeren har også tidligere udtalt, bl.a. til mig som svar på spørgsmål nr. S 1777, at Folketinget vil få en mulighed for at have noget at skulle have sagt i den her sammenhæng. Der vil jeg da gerne høre, om ministeren stadig væk har den holdning til planen.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 15:13

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er flere spørgsmål samlet her. Et af dem gik på overvejelserne om den investering på 80 mio. kr., der var gjort. Jeg mener nu, at det er 60 mio. kr., der er blevet renoveret for. I den forbindelse vil jeg sige, at DTU aktuelt arbejder med en meget større campusplan, som omfatter en koncentration af universitetets aktiviteter på færre adresser, og som herunder altså som konsekvens kan have flytning af aktiviteterne fra Lindholm. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at DTU har oplyst, at det altså er uforholdsmæssigt omkostningskrævende at drive forskningsaktiviteterne på øen, og at det ville være bedre, bl.a. med hensyn til at give en faglig synergi, at samlokalisere aktiviteterne på Lindholm med DTU's øvrige miljøer. Så kan jeg oplyse, at DTU er ved at undersøge de økonomiske implikationer i sagen.

Til de øvrige spørgsmål om, hvad ministeren mener om udkantsområdet, og som svar på spørgsmålet om Lindholm må jeg henholde mig til den aftale, vi har indgået sammen med Socialdemokraterne i forbindelse med universitetsloven, altså at det er DTU, der har selvstyre i den her sag.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave.

Kl. 15:14

Vibeke Grave (S):

Det er sandelig heller ikke DTU, jeg er efter i den her sammenhæng. Jeg kan sagtens forstå, at man kan lave stordrift ved at sammenlægge nogle ting. Men når regeringen fortæller borgere, der bor ude i Danmark, at den er parat til at skabe statslige virksomheder, arbejdspladser, uddannelsespladser osv. ude hos dem, så virker det en kende besynderligt, at man flytter alting den anden vej og så bruger stordrift som undskyldning. Det er klart, at DTU skal gøre det, fordi de har fået en økonomisk ramme. Men dem, der er valgt til Folketinget, og dem, der er i regering, har jo altså muligheden for at gå ind og lave nogle andre løsninger, fordi de kan lave en løsning for Danmark som helhed, og det er i den sammenhæng og i det perspektiv, jeg godt kunne tænke mig at ministeren så de her spørgsmål.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:15

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg må sige, at præmissen for spørgsmålet ikke er helt korrekt. Videnskabsministeren kan ikke blande sig i DTU's selvstyre og beslutning om eventuelt at flytte aktiviteterne på Lindholm. Det hverken kan eller må jeg gøre.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave.

Kl. 15:15

Vibeke Grave (S):

Altså, jeg må sige, at det politiske system vel altid har mulighed for at gå ind og planlægge. Det er jo et spørgsmål om at friholde DTU for nogle økonomiske udgifter. Der har man vel mulighed for at gå ind og sige: Det er vigtigt for os, at Danmark ikke knækker over, og at alting i Udkantsdanmark ikke skal flyttes ind, fordi der altid er fordele ved stordrift. Det sidste har vi hørt på de sidste 10 år. Vi har som politikere mulighed for at gå ind og ændre på nogle sammenhænge. Det kan godt være, at det koster flere penge, men det er vel vigtigt, at vi har folk bosiddende i *hele* landet, og i den sammenhæng er det altså os herinde, der kan gøre det, hvis nogen kan.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:16

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Ja, det er ganske korrekt, at det er her i Folketingssalen, vi beslutter tingene. Det, der skal laves om, hvis der skal træffes andre beslutninger om Lindholm, er, at vi skal have lavet en ny universitetslov, og der vil jeg da gerne høre, om det, jeg hører spørgeren sige lige nu, er, at Socialdemokratiet siger fra over for universitetsloven.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er spørgsmålet sluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som også er til videnskabsministeren, og det er også af fru Vibeke Grave.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 2130

14) Til videnskabsministeren af:

Vibeke Grave (S):

Er ministeren enig i, at den store internationale anerkendelse, som Lindholms forskning nyder, kan gå tabt i forbindelse med en eventuel flytning af forskningsinstitutionen?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:16

Vibeke Grave (S):

Er ministeren enig i, at den store internationale anerkendelse, som Lindholms forskning nyder, kan gå tabt i forbindelse med en eventuel flytning af forskningsinstitutionen?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:16

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Danmarks Tekniske Universitet har oplyst, at det er uforholdsmæssigt omkostningskrævende at drive forskningsaktiviteterne på øen, og at der vil være større faglig synergi ved at samlokalisere aktiviteterne på Lindholm med universitetets øvrige miljøer. Det er således DTU's vurdering, at opretholdelsen af den internationale anerkendelse fordrer samarbejde med DTU's øvrige forskningsaktiviteter.

Igen vil jeg gerne fremhæve universiteternes selvstyre. Det er bestyrelsens opgave at forvalte universitetets midler sådan, at de bliver til størst mulig gavn inden for universitetets formål, og jeg har altså tillid til, at DTU's ledelse er sig sin opgave bevidst, også i forhold til Lindholm.

Jeg vil lige nævne, at Fødevareministeriet har en aftale med DTU om forskningsbaseret myndighedsbetjening, bl.a. på husdyrsundhedsområdet, og væsentlige dele af aktiviteterne på Lindholm finansieres faktisk gennem den aftale. Og Fødevareministeriet har ikke udtrykt bekymring for kvaliteten af de forskningsbaserede ydelser, i det tilfælde at forskningen vil blive flyttet. Det er universiteternes opgave at drive forskning og forskningsbaseret uddannelse til højeste internationale niveau, og det har jeg altså fuld tillid til at DTU's ledelse sørger for sker.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Vibeke Grave.

Kl. 15:18

Vibeke Grave (S):

Jeg er ikke interesseret i at ophæve nogen som helst forlig eller noget som helst andet i dag, det er ikke mit ærinde. Mit ærinde er at finde ud af, om regeringen har nogen som helst planer om, hvordan man vil være med til at sikre, at Udkantsdanmark fastholder nogle statslige arbejdspladser og nogle forskerpladser. Det kan jeg høre at jeg ikke rigtig kan få så meget bud på, for det ligger alt sammen åbenbart i DTU's hænder, og det må vi jo så leve med.

Som videnskabsministeren også er inde på her, forskes der i øjeblikket i mund- og klovsyge og svinepest ude på en isoleret ø i Stege Bugt. Den forskning vil man lægge ind midt i en storby, og i den sammenhæng er det da rigtigt at jeg har udtrykt bekymring for, om der kan blive problemer i forhold til smittefare osv. Men man kan også frygte, at der simpelt hen forsvinder noget viden fra området i forbindelse med en flytning. Man har set det ved en lignende flytning i Canada, hvor der har været medarbejderflugt. Og ikke alle, der bor på Sydsjælland og Lolland-Falster, har behov for at pendle til Storkøbenhavn for overhovedet at sikre sig et arbejde.

Så vi risikerer altså, at nogle af de 84 medarbejdere, som der er på Lindholm i øjeblikket, siger nej tak til at flytte med. Det må formentlig betyde, at en stor del af den viden, der er på institutionen, heller ikke kommer med, og det kan altså rent faktisk betyde noget for det beredskab, vi har i forhold til netop mund- og klovsyge og svinepest i Danmark. Det er i hvert fald en bekymring, jeg har haft. Jeg har forsøgt at stille spørgsmålet også til fødevareministeren, men har fået besked på, at det er videnskabsministeren, der har området, og at det er hende, der svarer på det.

Er ministeren ikke bekymret for, at den store viden, der nu findes på Lindholm, og som er anerkendt mange steder i udlandet, bl.a. til gavn for vores egen svineeksport, vil gå tabt i forbindelse med en flytning?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:20

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil henholde mig til DTU's vurdering, at det både økonomisk og forskningsfagligt er kløgtigst at få samlokaliseret faciliteterne.

Til de øvrige bekymringer, der bliver rejst, om de myndigheder, der skal inddrages i forbindelse med en sådan eventuel flytning, kan jeg sige, at DTU har oplyst, at de myndigheder, der skal inddrages, er den pågældende kommune, der skal inddrages i forbindelse med bl.a. en lokalplan. Den pågældende kommune eller det pågældende miljøcenter skal inddrages i forhold til f.eks. spildevandstilladelser, affaldshåndtering og miljøgodkendelser. Så skal Fødevarestyrelsen godkende ibrugtagningen af de nye laboratorier. Arbejdstilsynet skal selvfølgelig ind over, og det samme skal Sundhedsstyrelsen. Og

DTU er naturligvis i den grad indstillet på at sikre, at de imødekommer alt, hvad der skal imødekommes af regler og forordninger.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave.

Kl. 15:21

Vibeke Grave (S):

Jeg kan godt høre, at man ikke fra regeringens side eller fra videnskabsministerens side vil gå ind og ændre på den her beslutning, som DTU har taget. Så må jeg sige, at jeg til gengæld venter i spænding på, hvilke initiativer der så kan komme fra ministerens side til at sikre det område, jeg bl.a. repræsenterer i Folketinget, Lolland-Falster og Sydsjælland. For hvis nu vi kunne se på nogle nye initiativer, som videnskabsministeren måske så vil være med til at lave i stedet for de her typer af arbejdspladser, der forsvinder, kan de ansatte, der er der, måske begynde at efteruddanne sig, i forhold til hvad det er for nogle arbejdspladser, man vil lave i stedet for.

Så jeg vil bede ministeren løfte sløret lidt for, hvad det er, regeringen vil gøre for os, der bor i udkanten af Danmark.

Kl. 15:22

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:22

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er altså nødt til lige igen at præcisere, at som videnskabsminister hverken kan eller må jeg blande mig i en eventuel flytning af Lindholm

Jeg nævnte tidligere, at regeringen arbejder på et oplæg om Danmark i balance, og det vil give nogle indikationer. Men derudover vil jeg da meget positivt kvittere for også den indikation, der var i spørgsmålet, af, at det er vigtigt at tænke på nye muligheder, hvad der kan være af alternativer til et område. Der synes jeg da, der er nogle fortilfælde, man kan hente inspiration i. Herning-Ikast-området stod for nogle år siden over for nogle meget store udfordringer med udflytning af tekstilindustrien, og de har mestret at få vendt udviklingen og er i dag et meget spændende erhvervsområde.

Der er andre områder inden for kulturlivet med eksempler som Zentropa og Brandts Klædefabrik, hvor faciliteterne tidligere har været brugt til noget andet og nu kan benyttes til kultur. Så jeg kan meget opfordre til nytænkning på området.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Vibeke Grave.

Kl. 15:23

Vibeke Grave (S):

Jeg må sige, at der, hvor jeg kommer fra i Danmark, er den sang om, at man samler til stordrift, noget, vi har hørt før. Vi har haft en kommunalreform, der skulle gøre, at alting skulle samles i større enheder. Vi har haft en domstolsreform, vi har haft en retssalsreform, vi har haft en politireform osv. Og alt har været med til at sikre, at statslige arbejdspladser har fjernet sig fra det område, jeg kommer fra.

Jeg synes ikke, der er meget konkret at hente, og vi kan nok ikke bruge Herningområdet til så meget. Vi har ikke de samme traditioner, vi har ikke de samme ting. De arbejdspladser, man er ved at fjerne fra vores område, er nogle arbejdspladser, der er temmelig unikke i området, så jeg har svært ved at se, hvordan vi kan bruge det.

Selvfølgelig skal vi være positive, og jeg tager da også svaret fra ministeren, som at vi sammen skal prøve at finde en udfordring i, hvordan vi kan gøre det. Men jeg mener, at regeringen må få kridtet skoene i forhold til at være med til at komme med nogle mere basale og praktiske ideer og ikke bare ideer til, hvad vi andre selv kan gøre. For det er nu engang regeringen, der har været med til at fjerne rigtig mange af de her arbejdspladser igennem de seneste 10 år.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:24

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg vil bare lige afslutningsvis nævne det faktum, at der i de seneste år er etableret flere statslige arbejdspladser uden for hovedstadsområdet end i hovedstadsområdet.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til videnskabsministeren, og det er af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 2142

15) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Mener ministeren, det er tilfredsstillende, at andelen af en ungdomsårgang, som tager en videregående uddannelse, ifølge regeringens nye opgørelse er faldet fra 47,9 pct. til 46,6 pct. fra 2005 til 2008?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl får ordet for at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 15:24

Kirsten Brosbøl (S):

Mener ministeren, at det er tilfredsstillende, at andelen af en ungdomsårgang, som tager en videregående uddannelse, ifølge regeringens nye opgørelse er faldet fra 47,9 pct. i 2005 til 46,6 pct. i 2008?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:25

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Regeringen følger udviklingen vedrørende 50-procents-målsætningen tæt, og vi har hele tiden fokus på at øge optaget og reducere frafaldet på de videregående uddannelser. I forlængelse af regeringens globaliseringsstrategi og globaliseringsaftalen er der allerede igangsat en række initiativer, og de kan simpelt hen ikke ses i tallene endnu. Men jeg forventer, at de klart vil bidrage til, at vi når 50-procents-målsætningen.

På universitetsområdet har vi f.eks. i fællesskab afsat penge til en forhøjelse af uddannelsestaxameteret til humaniora og samfundsvidenskab. Det skal sikre højere kvalitet i uddannelserne og dermed også et lavere frafald. Blandt andre initiativer, som jeg forventer en positiv effekt af, vil jeg fremhæve tidsbegrænsningen i forbindelse med de studerendes specialeskrivning og de specifikke adgangskrav, som sikrer, at de studerende har et højt fagligt niveau ved studiestart og dermed en mindre risiko for at falde fra.

Også på Undervisningsministeriets område er der sat penge af til en styrket indsats på erhvervsakademierne, produktionsskolerne og ingeniørhøjskolerne. For at øge optaget til de videregående uddannelser, har Studievalg desuden både i år og sidste år sendt et brev ud

til unge med en ny, adgangsgivende eksamen, som endnu ikke er kommet i gang med en uddannelse. Erfaringerne fra sidste år viser altså, at brevet netop gav det skub, der fik unge, der ligesom manglede at tage kontakt til Studievalget, til at komme i gang og få afklaret deres uddannelsesmuligheder.

Så må jeg sige, at undervisningsministeren og jeg desuden er meget optaget af at skabe en bedre sammenhæng i uddannelsessystemet, så den manglende sammenhæng ikke bliver en barriere for at gennemføre en uddannelse. Samtidig er Videnskabsministeriet aktuelt i dialog på universiteterne om, hvordan vi i endnu højere grad kan bidrage til, at man når 50-procents-målsætningen.

Så jeg mener faktisk, at vi er på rette vej, men det er klart, at hvis det viser sig, at de initiativer, der allerede er igangsat, ikke har en tilstrækkelig effekt, vil vi selvfølgelig se på, hvordan indsatsen yderligere kan styrkes, sådan at man får flere til at gennemføre en videregående uddannelse.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:27

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren svarede sådan set ikke på spørgsmålet om, om hun syntes, det var tilfredsstillende, for nu kom der sådan en oplistning af alle de ting, som vi sådan set i fællesskab har sat i gang i globaliseringssammenhæng. Men mit spørgsmål går på, om regeringen synes, at det er tilfredsstillende. Man har nu gennem en årrække altså haft sådan en målsætning om, at halvdelen skal have en videregående uddannelse, og nu har vi lige fået den nye opgørelse fra videnskabsministeren selv, hvor vi kan se, at det går i den stik modsatte retning, nemlig at der er et fald fra 2005 til 2008 – det er de seneste tal – på over 1 procentpoint, altså fra 47,9 pct. til 46,6 pct. af en ungdomsårgang.

Jeg lurer bare på, om ministeren sådan kan komme med et lidt mere oprigtigt og ærligt svar på mit spørgsmål. Er det ikke utilfredsstillende for en videnskabsminister, som altså har en stor del af ansvaret for, at den her målsætning bliver opfyldt? Jeg er godt klar over, at en anden stor del ligger hos undervisningsministeren, men nu kan man jo ikke stille spørgsmål til to ministre, det kunne ellers have været nyttigt i den her sag. For det helt afgørende er, at der også finder en koordineret indsats sted imellem de to ministerier. Og set fra vores side her i salen ser det altså ud, som om denne koordinering nogle gange ikke fungerer særlig godt. Det er vi selvfølgelig dybt bekymret for, fordi en koordinering er noget af det, som kan medføre, at man løbende følger udviklingen, at man løbende prøver at have en samlet strategi på området. Det kommer jeg tilbage til under næste spørgsmål.

Jeg vil godt bede ministeren om at forholde sig lidt mere til de konkrete tal og svare konkret på spørgsmålet. Er det tilfredsstillende for en regering, der nu har haft ansvaret i det her land i 8½ år, at man altså ser et fald i andelen af en ungdomsårgang, der får en videregående uddannelse, og ikke en stigning, sådan som målsætningen lægger op til?

Kl. 15:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:29

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det er korrekt. Vi kommer til at gentage nogle af overvejelserne i forbindelse med spørgerens næste spørgsmål, når det gælder samarbejde med Undervisningsministeriet.

Jeg vil sige, at det da er klart, at jeg som videnskabsminister selvfølgelig ikke er tilfreds med at se et fald i andelen af en ungdomsårgang, der tager en videregående uddannelse. Heldigvis er der, som jeg lige nævnte, allerede gennemført en række initiativer, hvor det kan være svært på nuværende tidspunkt at se effekten af tallene. Men det er altså min klare overbevisning, at vi er på rette vej mod 50-procents-målsætningen.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at der er nogle positive tendenser i den nye opgørelse, som jeg meget gerne vil fremhæve. Der glæder jeg mig bl.a. over, at andelen af en ungdomsårgang, der forventes at fuldføre en videregående uddannelse som ca. 25-årig, er steget med godt 4 procentpoint siden 2005. Det er også glædeligt, at andelen af unge med en anden etnisk herkomst, der forventes at gennemføre en videregående uddannelse, er steget med knap 5 pct. fra

Kl. 15:30

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:30

Kirsten Brosbøl (S):

Det er lidt pudsigt. Ministeren anerkender faktisk på den ene side i sit svar, at der er et klart fald, der er en nedgang i andelen af en ungdomsårgang, der får en videregående uddannelse, og det er ministeren ikke tilfreds med, kunne vi høre. Det er jo fint, at ministeren indrømmer, at der altså er det her fald, og at det selvfølgelig ikke er tilfredsstillende. Men på den anden side siger ministeren så, at vi er på rette vej. Javel. Det fremgår ikke af tallene. For når man kigger på tallene, er der altså et klart fald, så det der med at være på rette vej er altså baseret på nogle antagelser, som ministeren gør sig om nogle ting, man har sat i gang.

Det kan man spekulere længe over om er tilstrækkeligt eller ej, men jeg synes, at ministeren alligevel bør forholde sig til den konkrete nedgang, altså til de tal, vi kan se på den nyeste opgørelse, vi har fået fra ministeren. Der er der altså tale om et fald, og det må da tages som en fiasko fra regeringens side i forhold til det mål, man har sat sig.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:31

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Nu er der jo mange tal i det materiale, vi har fremsendt. Kigger man på andre tal, kan man se, at når det udelukkende gælder tallene for universiteterne, er der en meget positiv udvikling i perioden. Således er den andel af en ungdomsårgang, der forventes at fuldføre en kandidatuddannelse, faktisk steget fra 16,1 pct. til 19,0 pct. fra 2005 til 2008. Så vil jeg sige, at årets 15. marts-ansøgning understreger den positive tendens. Her er antallet af ansøgere til universiteterne steget med hele 25 pct. i forhold til sidste år, og jeg kan sige, at søgningen til Undervisningsministeriets uddannelser ligeledes er steget. Så der er altså meget, der tyder på, at det går den rigtige vej.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:32

Kirsten Brosbøl (S):

Nu gør ministeren så netop det, at hun fremhæver sit eget område og siger, at der på universitetsområdet er en fremgang. Men sagen er jo, at der netop er tale om en samlet målsætning. Jeg går ud fra, at regeringen fortsat har en overordnet målsætning, der hedder 50 pct. Det kunne være interessant at høre, om man har opdelt det i sådan nogle undermål for de forskellige uddannelsesområder. Det vil jeg egentlig gerne bede ministeren om at svare på om man har. Eksisterer der delmål for de enkelte sektorer?

Det får mig til at vende tilbage til problemet med koordinationen mellem de to ministerier, for hvis videnskabsministeren sidder ovre i sit eget ministerium og bare glæder sig over, at tingene går den rigtige vej der, uden at man har en samlet tilgang til det her med, hvordan regeringen så har tænkt sig at opnå 50-procents-målsætningen, synes jeg egentlig, det er lidt bekymrende.

Så kan jeg sige, at hvis man kigger på kønsfordelingen blandt dem, der opnår en videregående uddannelse, kan man se, at pigerne faktisk har opnået 50-procents-målsætningen, mens det for drengenes vedkommende er 38 pct. af de etnisk danske drenge, der får en videregående uddannelse.

Der synes jeg måske, at det kunne give anledning til, hvis man er regering, at se på, hvad det er, der gør, at pigerne når det her mål, mens drengene altså sakker bagud og ligger under de 40 pct., når vi ser på de videregående uddannelser.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:33

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg kan nævne, at andelen af drenge, der søger universitetsuddannelser, altså er stigende. Så kan jeg som svar på spørgsmålet nævne, at der naturligvis er tale om en samlet opgørelse. Når man dækker flere ressortområder, betyder det netop ikke, at det ikke giver mening at kigge på de underliggende tal, men regeringen har én samlet målsætning, og det er en målsætning, som undervisningsministeren og videnskabsministeren arbejder tæt sammen om at opfylde.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også til videnskabsministeren, og det er også af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 2143

16) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren tage yderligere initiativer for at opnå 50-procentsmålsætningen for videregående uddannelse, f.eks. ved at udarbejde en samlet strategi og handlingsplan i samarbejde med undervisningsministeren?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:34

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren tage yderligere initiativer for at opnå 50-procentsmålsætningen for videregående uddannelse, f.eks. ved at udarbejde en samlet strategi og handlingsplan i samarbejde med undervisningsministeren?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:34

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Da de to spørgsmål minder meget om hinanden, vil jeg gentage, at vi jo bl.a. i forbindelse med regeringens globaliseringsstrategi har iværksat en hel del initiativer, der har til formål at opnå, at vi imødekommer 50-procents-målsætningen. Jeg synes også, det kan nævnes her, at vi jo i fællesskab med Socialdemokratiet som nævnt tidligere har forhøjet uddannelsestaxameteret til humaniora og samfundsvidenskab, og det er sammen med andre initiativer klart med det formål at fremme kvaliteten i universitetsuddannelserne og dermed reducere frafaldet og altså sigte mod en højere gennemførelsesprocent.

Jeg vil blot gentage, at jeg synes, at det er meget positivt, og jeg vil gerne fremhæve tidsbegrænsningen på de studerendes specialeskrivning som et initiativ, der går i den rigtige retning ved simpelt hen at fremme lysten til at blive hurtigere færdig og komme igennem det

Kl. 15:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:35

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg vil godt vende lidt tilbage til det der med, om der findes en samlet strategi, for det lyder jo ikke sådan. Ministeren henviser til globaliseringsstrategien, men de initiativer, der ligger der, er jo allerede blevet gennemført, så det, jeg efterlyser, er egentlig et bud på en samlet strategi fra videnskabsministeren og undervisningsministeren for, hvordan man fra det punkt, hvor vi står nu, har tænkt sig at imødegå den negative udvikling, der altså er i andelen af unge, der får en videregående uddannelse. Det er jo det konkrete problem, vi står over for. Der har altså været et fald og ikke en fremgang, så det er gået den modsatte vej, end regeringen har sat sig for at det skal gå.

Det kunne måske give anledning til, at man som ansvarlig regering satte sig ned og kiggede på tallene og så sagde: Nå, måske skal vi prøve at kigge på det her en gang til, sætte os sammen på tværs af de ministerier, der har ansvaret for det her, og fremlægge en samlet strategi for området.

Nu svarede ministeren på mit foregående spørgsmål, at det her selvfølgelig er en sammenhængende målsætning, der er ikke nogen sådan undermålsætninger. Men når vi nu ved, at ungdomsårgangene stiger, at der skal flere og flere igennem, hvis vi skal nå 50-procentsmålsætningen, var det så ikke en idé, at man prøvede at gøre sig klart, hvor den kapacitetsforøgelse skal foregå? Sidste sommer var situationen jo den, at godt nok steg optaget på universiteterne, men der var også rigtig mange, der blev afvist. Selv kvalificerede studerende måtte jo gå forgæves med deres ansøgning til universiteterne, fordi disse simpelt hen ikke havde pladser nok.

Det er jo et stort problem, hvis det er sådan, at vi altså kan konstatere, at vi, selv om der er et fald i andelen af unge, der får en uddannelse – vi ville gerne have, at der skulle være en stigning – alligevel står og afviser kvalificerede studerende eller ansøgere til universiteterne, fordi der ikke er pladser nok.

Så spørgsmålet er, hvad ministeren egentlig vil gøre for at sikre, at der er pladser nok, og at man i fremtiden kan optage de studerende, der rent faktisk er kvalificerede. For nu ser vi også en stigende søgning i år, og det ville jo være dybt uheldigt, hvis vi stod i samme situation til sommer og måtte afvise dygtige og kvalificerede studerende, som vi faktisk får rigtig meget brug for i fremtiden.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:37

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som jeg nævnte, følger vi udviklingen vedrørende de 50 pct. meget nøje, og jeg synes, det er seriøst, at man, når man har et overordnet mål, forstår de underliggende tal og forstår, hvad der ligger bag tallene. Derfor har vi også valgt at dele vores viden om de underliggende tal med bl.a. Socialdemokraterne.

Så vil jeg sige, at i efteråret 2009 og her i foråret 2010 har vi afholdt dialogmøder med universiteterne, og her har der især været fokus på, hvordan det enkelte universitet i højere grad kan bidrage til, at vi når 50-procents-målsætningen. Når møderækken er færdig her til sommer, vil jeg følge op på konklusionerne fra de her møder. For mig er det altså vigtigt, at der bliver flere studiepladser på universiteterne i en tid, hvor ungdomsårgangene vokser, så vi kan reducere antallet af de ansøgere, der bliver afvist.

Når det gælder afviste ansøgere, vil jeg sige, at nogle af afvisningerne jo opstår, ved at de universitetssøgende søger en uddannelse på et bestemt universitet. Der gælder det om at få dem henvist til den samme uddannelse på et andet universitet, hvis der ikke er plads på det først ansøgte universitet.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:38

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen det er jo interessant. Så vil jeg da gerne bede ministeren om at uddybe, hvad der er kommet frem på de møder med de danske universiteter, for hvis ministeren – og det hører jeg i svaret her – sådan set anerkender, at det er et problem, at man afviser kvalificerede ansøgere til universiteterne, hvad er det så for nogle konkrete bud, ministeren har på, måske på baggrund af de her møder, hvordan vi kan sikre, at vi ikke til sommer står i den samme situation som sidste år, hvor altså op mod 8.000 ansøgere, som havde søgt universiteterne og var motiverede og gerne ville i gang med en videregående uddannelse, blev afvist?

Kan ministeren konkretisere lidt, hvad det er for nogle bud, hun har på, hvordan vi kan øge optaget tilsvarende, i takt med at antallet af ansøgere til universiteterne altså stiger, så vi kan sikre, at vi får udvidet kapaciteten tilsvarende, som det altså kræves, hvis vi skal nå den her 50-procents-målsætning?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:39

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg tror, jeg nævnte, at vi har en igangværende møderække med universiteterne, og når den er færdig til sommer, vil jeg følge op på konklusionerne fra de møder med universiteterne.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:40

Kirsten Brosbøl (S):

Det haster jo sådan set lidt. Altså, den første ansøgningsrunde er overstået, og vi kan se en stigning. Så hvis der skal være nogle initiativer, som kan træde i kraft til sommer, så vi sikrer, at vi ikke står med så mange afviste, som vi gjorde sidste år, ville det måske være smart, at man speedede den der proces lidt op.

Socialdemokraterne har jo konkret her for nylig foreslået – og det var så med undervisningsministeren i salen – at der oprettes et uddannelsesråd, som kan hjælpe regeringen lidt med at komme med et bud på en samlet strategi. Når nu regeringen ikke selv tager initiativet til det, synes vi, det kunne være fint, hvis der kunne komme sådan et rådgivende organ, som også f.eks. kunne rådgive Folketinget i forhold til de her spørgsmål.

En af de opgaver, som vi gerne så et uddannelsesråd tage fat på, var en samlet strategi for 95-procents- og 50-procents-målsætningerne. Det ønskede regeringen ikke. Undervisningsministerens begrundelse for det var, at der allerede eksisterer så mange råd. Og det, hun så fremhævede, var, at man på Videnskabsministeriets område har det her årlige dialogforum, som varer, jeg tror, det er 2 dage. Vi fra udvalget, vi ordførere, bliver jo desværre ikke inviteret til dialogforum, men det er ministeren, der sidder med nogle interessenter på området i et par dage og snakker sådan lidt om forskellige ting, der rører sig på området.

Synes ministeren ikke, det er lidt tyndt, at det sådan er den eneste form for rådgivning, man kan fremhæve på Videnskabsministeriets område i forhold til så vigtige problemstillinger som de her store uddannelsesmålsætninger, som altså er helt afgørende for, at vi kan løse fremtidens opgave med at skabe vækst i det her samfund? Er det ikke rigtigt, at ministeren godt kunne bruge lidt mere rådgivning på det her område, og at f.eks. et uddannelsesråd eller en uddannelseskommission kunne være et af buddene?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:41

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes, det er meget positivt, at oppositionen bakker op om uddannelsesmålsætningerne om, at henholdsvis 95 pct. og 50 pct. af en ungdomsårgang skal have en ungdomsuddannelse og en videregående uddannelse. Men jeg mener altså ikke, at vejen frem er oprettelse af et nyt råd. Som just omtalt har vi altså allerede i dag en lang række rådgivende organer på uddannelsesområdet, og jeg er sikker på, at undervisningsministeren på sit område bl.a. har nævnt Gymnasierådet, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Det nationale dialogforum for uddannelse og erhvervsvejledning og Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser.

Det er korrekt, at vi på videnskabsministerens område har et årligt dialogforum. Jeg vil nu sige, at det er en ualmindelig faglig dialog, vi har med de vigtigste aktører på universiteterne. Derudover har vi selvfølgelig løbende dialoger. Jeg har det med bestyrelsesformændene – det havde jeg så sent som i går eftermiddag – og i ministeriet har vi løbende dialog med rektorerne, så jeg synes, vi har tætte og meget udbytterige dialoger.

Kl. 15:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:43

Spm. nr. S 2056

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at opfylde deres forpligtelse til rettidighed ved samtaler med ledige og syge inden for de nuværende økonomiske rammer, herunder det serviceloft, der er lagt over de kommunale serviceudgifter?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at opfylde deres forpligtelse til rettidighed ved samtaler med ledige og syge inden for de nuværende økonomiske rammer, herunder det serviceloft, der er lagt over de kommunale serviceudgifter?

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener, at de økonomiske rammer, herunder den aftalte ramme for de kommunale serviceudgifter, der ligger, giver kommunerne gode betingelser for at give de ledige deres samtaler til tiden.

Servicerammen, der jo aftales mellem regeringen og Kommunernes Landsforening som led i de årlige forhandlinger om den kommunale økonomi, omfatter kommunernes samlede serviceudgifter og udgør i 2010 godt 230 mia. kr. Rammen for de kommunale serviceudgifter tilpasses løbende som følge af de opgaver, som kommunerne overtager eller frigøres for i forbindelse med udmøntningen af lovgivningen som opfølgning på f.eks. politiske forlig her i Folketinget. Bl.a. blev servicerammen forhøjet med 870 mio. kr., i forbindelse med at kommunerne overtog ansvaret for beskæftigelsesindsatsen for forsikrede ledige.

Disse justeringer af kommunernes økonomi sker efter forhandling med Kommunernes Landsforening, og jeg ved, at det i den forbindelse altid bliver grundigt overvejet og drøftet, om de økonomiske rammer også matcher de opgaver, som kommunerne skal varetage. Det gælder også i forhold til pligten til at afholde rettidige samtaler med de ledige og med de syge.

Hver gang vi ændrer reglerne, tager vi udgangspunkt i et fælles beregningsgrundlag, og der bliver så foretaget en drøftelse med kommunerne om de økonomiske konsekvenser. Det er jo også sådan, at vi justerer de økonomiske rammer, herunder serviceloftet, i lyset af de aftaler, som vi indgår.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:45

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak for svaret. En enkelt kommentar kan jo være, at nu har jeg selv været inden for den kommunale verden, og jeg har da oplevet, at det, ministeren kalder en forhandling mellem KL og regeringen, nogle gange godt kan opleves som en form for diktat, og at man har fået vredet armen lidt om. Jeg kunne da godt forestille mig, at den situation også vil være den, der er til stede, når man diskuterer, hvad serviceloftet skal være.

Det overordnede serviceloft dækker jo alle kommuner, og det vil sige, at det bliver lagt ud i den enkelte kommune, hvor meget der er til rådighed. Man kan jo også se, at en række kommuner, på trods af at det kniber gevaldigt med rettidigheden, f.eks. i forhold til de samtaler, alligevel ikke f.eks. ansætter mere personale, og det må der jo være en årsag til. Tror ministeren ikke, at det f.eks. kunne være servicerammen, der er årsagen til det?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu var jeg ikke klar over, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ligefrem har siddet med ved bordet ved de kommunale forhandlinger, der er, og det antager jeg faktisk heller ikke at ordføreren nogen sinde har, så det må være antagelser, hr. Lennart Damsbo-Andersen kommer med her.

Jeg må sige, at mit indtryk af kommuneforhandlingerne er, at det er forhandlinger, der foregår mellem ligeværdige parter, og det er jo klart, at i forhandlinger gælder det om at nå en fælles løsning. Jeg har jo også kunnet konstatere, at mange af de kommuneforhandlinger, der har været her gennem de seneste år, er endt med, at man fra kommunernes side er gået ud og har sagt efterfølgende, at det her var en rigtig god kommuneforhandling, og at man har opnået et udmærket resultat, så jeg kan ganske enkelt ikke helt genkende det billede, hr. Lennart Damsbo-Andersen fremfører her.

K1 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:46

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg må indrømme, at jeg ikke har siddet med ved bordet, men jeg har talt med personer, der direkte har siddet med ved bordet. Men lad det nu være, for det er jo nok ikke det, vi skal diskutere, det er mere, hvordan vi får en situation, hvor kommunernes jobcentre er i stand til at løse den opgave, de skal løse, med de til rådighed værende midler.

Mit spørgsmål går grundlæggende på, hvorfor der ikke er mulighed for at stille flere midler til rådighed, både for at skabe rettidighed ved samtaler og alle mulige andre ting. Men nu har jeg valgt lige netop denne del, for jeg vil da mene, det ville være naturligt for en kommune, når man kan se, at man ikke er rettidig med samtaler, og der er andre ting, man ikke lige har styr på, dels at sørge for at sige til sit personale, at de kan arbejde mere – det tror jeg nok man har gjort – dels at vælge at ansætte noget mere personale for at løse den her opgave, som er så vigtig.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:47

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan bare sige, at jeg har et andet indtryk end det, hr. Lennart Damsbo-Andersen her fremfører.

Hvis man f.eks. kigger på, da vi lavede den enstrengede model, blev midlerne jo flyttet over, og det er også sådan, at der er blevet taget hensyn til, at vi lever i en tid med stigende ledighed, og derfor indgår det også i beregningerne. Så må man også konstatere, at der jo er store forskelle. Nogle kommuner er gode til det med rettidigheden, og andre kommuner er ikke gode til det med rettidigheden, så jeg tror også, man skal finde en del af svaret i selve den måde, man nu har valgt at angribe tingene på i den enkelte kommune.

Jeg tror ikke, at det billede, hr. Lennart Damsbo-Andersen ligesom forsøger at få malet op i dag, rigtig står mål med virkeligheden. Mit indtryk er, at man passer meget godt på de kommunale kroner og dermed også bruger dem på bedste vis, og vi kan også se, at en række kommuner er ganske gode, også når det gælder rettidighed.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:48 Kl. 15:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er der jo også forskel på, hvor meget man som kommune er presset i forhold til serviceloftet. Men de kommuner, der er pressede, står jo i den situation, at hvis de har lyst til at øge indsatsen over for ledige eller syge, der skal have samtaler, og har lyst til at ansætte en person i jobcenteret, bliver de nødt til at afskedige en anden person – det kan så være i ældreplejen eller i den kommunale administration eller en skolelærer eller noget andet – for at de ikke skal ramme over serviceloftet.

Vi kan jo se nu, at i forhold til den opgørelse, LO har lavet for nylig, er det i hvert fald sådan, at med de nye regler om, at der skal være samtaler hver måned med syge, vil der komme ca. 100.000 ekstra samtaler om året, og den opgave skal også løftes af jobcentrene. Tror ministeren overhovedet, at det vil være muligt med den ordning, vi har nu?

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det tal på de 100.000 samtaler tror jeg altså godt vi kan blive enige om ikke holder.

Det, der er sagen, når man taler om de her sygesamtaler, er, at det jo er ekstremt vigtigt at holde kontakt til mennesker, der har risiko for at forlade arbejdsmarkedet, og det, vi kan se, er, at har man været syg i en meget lang periode, er risikoen for, at man aldrig kommer tilbage på arbejdsmarkedet igen, meget større, end den ellers er. Det er også sådan, at hvis vi f.eks. tager de delvis sygemeldte, kan man f.eks. følge op via e-mail og via telefonsamtaler, så hele det billede, som nu bliver malet om, at det skulle være frygtelig bureaukratisk og sådan noget, er jeg helt lodret uenig med hr. Lennart Damsbo-Andersen i. Tværtimod handler det her faktisk om at kere sig om de mennesker, der simpelt hen har risiko for at falde ud af arbejdsmarkedet på grund af sygdom. Det gælder om at holde en tæt kontakt, og så gælder det om at holde den på den mest fornuftige måde.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er også af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:51

Spm. nr. S 2057

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at komme ud over serviceloftet ved f.eks. at lade anden aktør udføre samtaler med ledige og syge i stedet for at ansætte personale i jobcentrene?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:51

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Mener ministeren, at det er muligt for kommunerne at komme ud over serviceloftet ved f.eks. at lade anden aktør udføre samtaler med ledige og syge i stedet for at ansætte personale i jobcentrene?

Kl. 15:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, kommunerne kan ikke undgå serviceloftet ved at lade andre aktører gennemføre de lovpligtige samtaler med ledige og syge. Med etableringen af det enstrengede beskæftigelsessystem blev det aftalt, at kommunerne fra den 1. januar 2010 kan få op til 50 pct. statsrefusion inden for et rådighedsbeløb af samtlige af deres udgifter til andre aktører. Baggrunden for denne beslutning var ønsket om at skabe fælles regler for forsikrede og ikkeforsikrede ledige, og at jobcentrene også fremadrettet skulle sikres gode betingelser for at inddrage andre aktører i beskæftigelsesindsatsen.

Ved forhandlingerne om den kommunale økonomi for 2010 blev der aftalt en ramme for de kommunale serviceudgifter, hvor de administrative udgifter til andre aktører i forbindelse med indsatsen over for forsikrede ledige indgår på samme måde som for kontanthjælpsmodtagere. Administrative udgifter til andre aktører i forbindelse med sygedagpengemodtagere har altid været omfattet af den kommunale serviceramme. Det betyder, at kommunernes udgifter til andre aktører i forbindelse med gennemførelsen af samtaler betragtes som serviceudgifter på lige fod med de udgifter, kommunerne har ved at gennemføre samtalerne selv. Dermed kan kommunerne ikke skabe plads til at afholde andre udgifter inden for servicerammen ved at lade andre aktører overtage administrative opgaver på beskæftigelsesområdet.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:52

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Men når nu det så er tilfældet, mener ministeren så ikke, at det lidt er en forkert vej at gå ud ad, at man sætter nogle andre til at føre de samtaler, man lige så godt selv kunne have ført? Hvis det, ministeren siger er rigtigt, og det tror jeg da på, nemlig at der ikke er noget økonomisk incitament, hvorfor skulle en kommune så vælge at lade nogle folk fra et andet firma eller en anden aktør gå ud og gennemføre de her samtaler, når man lige så godt selv kunne have gjort det?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:53

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Så kan man sige, at der slap ånden ud af flasken. Det, hr. Lennart Damsbo-Andersen ønsker, er at få sat en prop i flasken, kunne man sige, for nu må private aktører ikke komme ind på det her marked. Det her er jo en rent ideologisk kamp fra hr. Lennart Damsbo-Andersens side. Det her har ikke et hak med sygemeldte eller ledige at gøre, næh, det her er ren og skær ideologi. Det har ikke noget som helst at gøre med, hvor man får den bedste service, hvad der er bedst for de ledige, hvad der er bedst for den sygemeldte. For hr. Lennart Damsbo-Andersen handler det bare om, at man slet ikke kan unde nogen som helst, at der er et privat marked, heller ikke selv om det i nogle tilfælde ville være bedst at overlade det til en privat aktør, og det i andre tilfælde ville være bedst at beholde det i kommunen.

Jeg kan bare sige, at for mig er det her ikke et spørgsmål om ideologi, for mig er det her et spørgsmål om at få varetaget opgaven bedst muligt, og at det er den ledige, der er i centrum. Og jeg synes ærlig talt også, at det ville klæde hr. Lennart Damsbo-Andersen og Socialdemokraterne at se helt bort fra ideologien – det her er sådan en kold ideologisk betragtning – og så i stedet for tænke på de mennesker, det her handler om.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:54

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu kommer det sådan set ikke som nogen overraskelse for mig, at ministeren begynder at snakke om, at det sådan er et korstog. Det er det faktisk ikke. Jeg kender en lang række af de mennesker og firmaer, som beskæftiger sig med det her, der gør et ganske glimrende stykke arbejde, f.eks. AOF. Jeg ved, at de også er repræsenteret som anden aktør i forbindelse med at foretage ting i forhold til ledige og syge. Dem er der jo ikke noget galt med. Det, jeg spørger til, er, at hvis der overhovedet ikke er noget økonomisk incitament, hvorfor skal man så vælge at gøre det? Er der et økonomisk incitament for kommunerne til at vælge en anden aktør?

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan jeg altså forstå, at nu må private aktører lige pludselig godt komme ind på banen, bare det er AOF og andre, der har tilknytning til fagbevægelsen, for så er det pludselig gode aktører. Sådan deler jeg det altså ikke op, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen. For mig handler det her om de ledige. Og det er jo det, hr. Lennart Damsbo-Andersen fuldstændig glemmer i den her debat, og det er ikke bare denne onsdag, det kan jeg afsløre for de seere, der måtte være, eller sidste onsdag eller onsdagen før, næh, i hele det år, jeg har været beskæftigelsesminister, har vi stort set stået hernede hver eneste onsdag og diskuteret det her, men det rokker ikke ved, at der burde tages hensyn til de ledige og til de sygemeldte i stedet for til ideologi. Det er sådan en fuldstændig gold kamp imod, at der er andre, der kan komme ind på markedet – altså lige bortset fra hvis det er nogle, der har tilknytning til fagbevægelsen, for så er det gode andre aktører, må man forstå.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 15:56

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er da rigtig glad for, at ministeren siger, at vi skal tage hensyn til de ledige og til de syge og ikke til, om det nu er en anden aktør eller en kommunalt ansat, der laver tingene. Det synes jeg da er rigtigt, meget rigtigt. Og så synes jeg da, at vi skal fastholde fokus, for den eneste – hvis vi taler om hele året her – der på noget tidspunkt har talt om, at det er skidt med andre aktører, er faktisk ministeren selv. Jeg har ikke nævnt det med et ord nogen sinde. Det er altid ministeren, der tager det tema op. Det skal ministeren selvfølgelig være velkommen til. Jeg har overhovedet intet imod andre aktører, jeg snakker bare om, hvad det er for nogle incitamenter, der gør, at kommunerne vil gøre det her, og det vil ministeren åbenbart ikke svare på.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har fuldstændig redegjort for incitamentsstrukturen i det her, og det er sådan, at det, der kan betale sig for en kommune, selvfølgelig er at få de ledige i job igen. Der ligger jo ikke noget i incitamentsstrukturen, der skulle gøre, at det er bedre at bruge andre aktører end at bruge kommunens eget personale til de her samtaler. Nej, det, det handler om, er altså at finde den bedste løsning for den ledige, og det er det, jeg personligt har stor tiltro til at man godt kan ude i kommunerne. Jeg har stor tiltro til jobcentrene, det har hr. Lennart Damsbo-Andersen og Socialdemokraterne ikke, og derudover fører man sådan en eller anden fuldstændig kold, gold ideologisk kamp mod andre aktører, og det synes jeg altså bare er lidt for snævert.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Vi går til det næste spørgsmål, som igen er til beskæftigelsesministeren, og det er så fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 2150

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvad er årsagen til, at en 53-årig maskinarbejder fra Sulsted ikke kan få et relevant CNC-kursus, der kan forbedre hans kompetencer og øge muligheden for at få fast arbejde, men er blevet tilbudt et løntilskudsjob som salgskonsulent eller servicemedarbejder i stedet for?

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:57

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Hvad er årsagen til, at en 53-årig maskinarbejder fra Sulsted – jeg skal lige sige, at det ligger i Nordjylland – ikke kan få et relevant CNC-kursus, der kan forbedre hans kompetencer og øge muligheden for at få fast arbejde, men er blevet tilbudt et løntilskudsjob som salgskonsulent eller servicemedarbejder i stedet for?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Formålet med aktiveringen er at bringe den enkelte ledige hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet. Der er vide rammer for, hvilke tilbud der kan gives til den enkelte i den pågældende aldersgruppe; det kan være vejledning, og det kan også være opkvalificering, det kan være virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud. Tilbuddet skal dog så vidt muligt være rettet mod områder, hvor der er behov for arbejdskraft. Beslutningen om det konkrete tilbud træffes af jobcenteret ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger og på en måde, så den ledige hurtigst muligt kan få varig beskæftigelse helt eller delvis og dermed også være helt eller delvis selvforsørgende.

Jeg har af gode grunde ikke kendskab til, hvorfor personen i den konkrete sag, som spørgsmålet omtaler, har fået afslag på et CNC-kursus og er blevet tilbudt et løntilskudsjob i stedet for, men jeg kan oplyse, at den omtalte person jo både har mulighed for at klage til Beskæftigelsesankenævnet over afslaget på CNC-kurset og også klage over tilbuddet om ansættelse med løntilskud, hvis han ikke synes, at tilbuddet er rimeligt.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:59

Bjarne Laustsen (S):

Jeg takker for svaret. Men hvem er det, der rådgiver ministeren om, at det ikke er klogt at følge en 53-årig maskinarbejders ønske om at forbedre sine kompetencer? Vi ved alle sammen, at der inden for alle fag sker en teknologisk udvikling, og den går stærkt rigtig mange steder, også derude. I Nordjylland er det sådan, at det er det sted i landet, tror jeg, hvor der er flest smedejob, hvis man kan bruge den brede betegnelse, men så vil ministeren altså her sige til den 53-årige: Stop med at være smed, du kan blive servicemedarbejder eller noget i forbindelse med konsulentarbejde i stedet for.

Det synes jeg er et spørgsmål, der fortjener en lidt større overvejelse, for dermed imødekommer man jo ikke den enkeltes ønsker. Og det er fint nok, at man kan klage og bruge tid på det – det er jo derfor, der er så meget bureaukrati og Ingers bøvl og alt det der, som vi gerne skulle have sat en stopper for – men her er der et konkret ønske fra en borger, der gerne vil forbedre sine egne muligheder og mener, der er gode muligheder for det, og så findes der et system, som ministeren står for, som siger: Næh, det må man ikke. Og det er jo derfor, det er interessant at spørge, hvorfor man vælger det. Er det ud fra en økonomisk betragtning, eller hvad er det, der gør, at man træffer sådan en beslutning som den her?

Det gav lidt ekstra taletid, men så er formandskabet også på plads.

Kl. 16:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:00

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Sådan er det jo altid med hr. Bjarne Laustsen, at hvis han lige kan se sit snit til at få lidt ekstra taletid, så gør han det, og det kan man sådan set ikke fortænke hr. Bjarne Laustsen i, det havde jeg nok også selv gjort.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at det jo er sådan, som jeg også sagde i mit første indlæg, at det ikke er mig, der afgør de her ting, men netop jobcentrene, og det er klart, at den jobcentermedarbejder, som sidder med den pågældende ledige, også er den, der har de bedste muligheder for at vurdere, hvordan man får den ledige hjulpet hurtigst muligt tilbage i job igen.

Jeg kan sige til hr. Bjarne Laustsen, at der ikke er noget, der ærgrer mig mere, end hvis ledige synes, de bliver dårligt behandlet, eller at de bliver forkert behandlet. Det er i alles interesse, at det her fungerer så godt som muligt, og at folk også føler, de får den hjælp, der skal til for at komme hurtigst muligt tilbage på arbejde igen. Derfor er systemet jo også indrettet sådan, at der i vidt omfang er mulighed for at få uddannelse, og det er også sådan, at dem, der har mest behov for uddannelse, også er dem, der i første omgang får det, og det kunne være de ufaglærte og dem med en forældet uddannelse, men der er altså også gode muligheder for andre.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:02

Bjarne Laustsen (S):

Jamen en maskinarbejder – det ved jeg tilfældigvis lidt om – er jo ikke en af dem, der har trukket mest på uddannelseskontoen i dette land, men derfor kan man vel godt være dygtig til at bestride sit arbejde, og der kan også godt være en udvikling inden for ens eget fag, der gør, at man ikke skal have en ny uddannelse, men at man bare skal have et supplement. Det er sådan set det, man beder om her. Så

har ministeren et system og noget vejledning, der gør, at det, der vil være klogt, er at give vedkommende noget omskoling, så han kan få sine kompetencer forbedret, som han selv udtrykker det. Men nej, det skal man alligevel ikke, for det er meget bedre med et løntilskudsjob. Er det, fordi det er billigere end at give uddannelsen, eller hvad er den konkrete årsag til, at man afviser det?

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:02

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Bjarne Laustsen beder om den konkrete årsag til, at man afviser den pågældende her, men den kan jeg jo af gode grunde ikke give hr. Bjarne Laustsen. Men det, jeg kan sige, er, at der er gode muligheder for at få uddannelse, og det er jo bl.a. sådan, at har man et job på hånden, men mangler nogle kvalifikationer for at få det job, så er det relativt nemt at få de kurser, for lige præcis det, at man har et job på hånden, gør så, at man kan få det kursus, som gør, at man får den rest af kvalifikationer, som man skal have.

Det er jo netop en mulighed, der er skabt, fordi det er afgørende, at vi kan få folk så hurtigt i arbejde igen som overhovedet muligt. Men det er også fair nok, at der så også skal være et job i den anden ende. Nu går Socialdemokraterne jo meget op i fair løsninger for øjeblikket, og jeg vil sige, at jeg synes, det her er en fair løsning.

K1 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:03

Bjarne Laustsen (S):

Spørgsmålet er så, om det er en fair løsning. Her har vi en god maskinarbejder, der har klaret sig, helt frem til han er 53 år. Men der sker en udvikling, og han har behov for det her. Han er arbejdsløs i en periode, og han er et af de mennesker, der endda gerne vil uddanne sig på dagpengene, og det er jo klogt. Men så har ministeren altså et system, der siger, at det skal man ikke, det skal man lade være med, så er det bedre at give et løntilskudsforvridende job og fortrænge nogle, som er konsulenter, eller som er servicemedarbejdere, selv om der er rigtig mange indikatorer for, at han vil kunne klare sig på fremtidens arbejdsmarked som smed og maskinarbejder, hvis han fik det her kursus.

Derfor kan jeg simpelt hen ikke forstå, at ministeren i sit system bruger vejledning, der går ud på, at man ikke skal gøre det her, men udelukkende satse på løntilskudsjob i sådan en situation som den her.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg ville gerne tro, at hr. Bjarne Laustsen fremfører de her ting, fordi hr. Bjarne Laustsen er oprigtig bekymret og oprigtig nysgerrig, med hensyn til hvordan systemet er indrettet. Men sådan er det jo nok desværre ikke, for hr. Bjarne Laustsen ved godt, at der bliver forvrænget og forvredet et billede lige nu.

Det er selvfølgelig helt umuligt at tage stilling til en 53-årig maskinarbejder fra Sulsteds møde med jobcenteret, det kan jeg jo ikke. Jeg ved ikke, hvad der er sket, jeg kender hverken hans fortid, eller hvad det er, han gerne vil arbejde med længere ud i fremtiden. Men det, jeg kan garantere for, er, at jeg gør alt, hvad jeg overhovedet

kan, for, at vi har så godt et system som overhovedet muligt, som netop bringer folk videre. En af mulighederne for at bringe folk videre på arbejdsmarkedet er bl.a. løntilskud. Jeg ved godt, at hr. Bjarne Laustsen ikke er særlig begejstret for det, men hvis hr. Bjarne Laustsen ville gøre sig umage og slå op i de statistikker, vi har, og bruge den erfaring, vi har, så ville hr. Bjarne Laustsen også vide, at lige nøjagtig løntilskudsjob er noget af det, der rent faktisk bringer folk hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet igen.

K1 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 20 på dagsordenen, er ligeledes til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:05

Spm. nr. S 2151

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor agerer ministeren smagsdommer, når hun har frataget ledige deres ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse, som ellers kunne forbedre deres jobmuligheder?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:06

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Hvorfor agerer ministeren smagsdommer, når hun har frataget ledige deres ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse, som ellers kunne forbedre deres jobmuligheder?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har frataget ledige ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Ordningen om forsikrede lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse blev overført til Beskæftigelsesministeriet fra Undervisningsministeriet pr. 1. august 2009, uden at der blev ændret ved de lediges rettigheder, og reglerne har været uændrede lige siden. Faktisk kan jeg oplyse, at ordningen bliver brugt som aldrig før. Ifølge de foreløbige opgørelser er brugen af ordningen og uddannelsesudgifterne hertil næsten tredoblet i forhold til det forventede for 2009. Der blev således brugt knap 350 mio. kr. på 6 ugers selvvalgt uddannelse i 2009. Så jeg mener ganske enkelt ikke, at der er noget som helst belæg for hr. Bjarne Laustsens påstand om, at de ledige har fået frataget deres ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Den påstand synes jeg faktisk bare vi må lade blæse i vinden, og jeg må sige, at jeg er fuldstændig uforstående over for det.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:07

Bjarne Laustsen (S):

Nej, nej, det går skam ikke, der skal være orden i sagerne. Vi kan ikke lade noget, der kan ordnes, blæse i vinden. Sagen er den, at tidligere var der, som det var skrevet, 6 ugers ret til selvvalgt uddannelse. Hvis det skal give mening, så er det vel ikke meningen, at der skal sidde nogle og være smagsdommere for, om man skal have de 6 uger eller ej. I dag har vi et system, som ministeren har kreeret, så det skal godkendes, om de kan få de 6 uger eller ej, og så er det jo

ikke selvvalgt, så er det jo lige pludselig noget, man får bevilget i stedet for. Derfor spørger jeg: Hvorfor er det kommet ind? I tråd med det, som hedder Ingers bøvl, er det så ikke, når det drejer sig om selvvalgt uddannelse, virkelig en oplagt mulighed for at fjerne noget af Ingers bøvl? Det er jo ikke mig, der har fundet på det, det er den titel, ministeren har givet sit eget projekt med at fjerne en hel masse bøvl og administration. Her prøver jeg bare at være venlig og hjælpe, således at de ledige kan få noget uddannelse, som de gerne vil have, og hvis man kan undgå bureaukratiet og gå direkte til sagen og få folk tilbage i uddannelse, så vil det da være ønskeligt, ikke?

K1 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu ved jeg ikke, om hr. Bjarne Laustsen sådan oversætter reglerne på samme måde, som han oversætter titlen på mit afbureaukratiseringsprojekt, for så kan jeg da godt forstå, at det er gået galt i oversættelsen et eller andet sted. Mit afbureaukratiseringsprojekt hedder VækMedBøvletInger.dk. Og hvis hr. Bjarne Laustsen har nogle gode forslag, som han ikke vil dele med mig her i Folketingssalen, hvilket hr. Bjarne Laustsen jo ellers er meget, meget flittig til, vil jeg sige, så kan hr. Bjarne Laustsen ganske enkelt klikke sig ind på VækMedBøvletInger.dk og endda med navns nævnelse komme med de her gode ideer, og jeg kan love for, at jeg vil kigge på hver enkelt idé, der kommer.

Så vil jeg bare igen sige til hr. Bjarne Laustsen: Da jeg overtog reglerne pr. 1. august 2009, blev det direkte overført, der blev intet ændret, så jeg kan fuldstændig afvise hr. Bjarne Laustsens påstand.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

K1 16:09

Bjarne Laustsen (S):

En ting står fast: Der er i hvert fald meget at døje med Ingers bøvl. Om det kan fjernes i et program, der hedder Væk med bøvlet, ved jeg ikke. Jeg skal nok prøve at sende noget, men jeg har forstået, at det bliver afvist; hvis der kommer politiske ting ind på den der netflade, bliver de afvist, fordi man ikke vil behandle politiske forslag. Så jeg er nødt til at bruge min ret som folketingsmedlem til at spørge.

Jeg ved eller hører, at man bruger hovedparten af tiden i jobcentrene på at administrere systemet her. Og en af de ting, jeg hører derudefra, er: Hvorfor skal 6 ugers selvvalgt uddannelse godkendes? Når det skal godkendes, er der jo nogen, der skal kigge på det, for ellers er det jo ikke en reel sagsbehandling, der foregår. Var det ikke en idé at fjerne den der godkendelsesprocedure og så give folk det, de gerne vil have i forhold til relevant uddannelse? Det kan selvfølgelig være, de skal vente en uge eller to på at få et kursus, fordi det ikke kører, men det er jo nogle praktiske ting. Men var det ikke en mulighed, så Ingers bøvl kunne blive mindre i fremtiden?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nå, nu kan jeg da godt høre, at hr. Bjarne Laustsen trækker gevaldigt i land, for nu gik det pludselig op for hr. Bjarne Laustsen, at det, han egentlig spurgte om, ikke var helt rigtigt, for reglerne er ikke blevet

ændret. Jeg modtog nogle regler fra Undervisningsministeriet, og dem lagde jeg over i mit system og ændrede intet. Og jeg tror aldrig, jeg har set ordningen blive brugt så meget som nu – som jeg også redegjorde for tidligere.

Så er det fuldstændig korrekt, at jeg ikke beder om politiske forslag på VækMedBøvletInger.dk. Det, jeg gør der, er at bede om forslag, der kan løse nogle af de problemer, vi har, lige nøjagtig med bøvl, for jeg tror rent faktisk godt, der kan fjernes noget bureaukrati, nogle skemaer, nogle kolonner, og at der er nogle ting, der kan gøre hverdagen nemmere på jobcentrene. Derfor har jeg valgt at spørge alle, altså både dem, der arbejder på jobcentrene, de ledige, de sygemeldte, alle, ja selv hr. Bjarne Laustsen har jeg spurgt; og jeg glæder mig selvfølgelig meget til det, hr. Bjarne Laustsen vil sende ind. Men det er rigtigt, det er fuldstændig korrekt, at det, jeg efterlyser, er forslag, der kan fjerne bureaukrati og bøvl.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:11

Bjarne Laustsen (S):

[Lydudfald] ... forslag her, og vi er slet ikke færdige med det endnu. Ministeren skal nok komme til at dokumentere ændringer, unødvendige procedurer osv. osv. Vi er med på den linje. Det er jo en rettighed; der er ret og pligt i dagpengesystemet, og for hele den danske model er det jo utrolig vigtig, at folk har nogle pligter, de skal stå til rådighed, de skal gøre nogle ting, men i 6 uger af deres første ledighedsperiode kan de vælge uddannelse, der kan give dem muligheder. Så kan man koble noget mere på, en handleplan osv. osv., og går de rigtig lang tid ledige, kan man, for at de ikke skal ryge ud i langtidsledighed, give dem noget mere.

Men det, som fagbevægelsen kommer og siger, er: Hvorfor skal det her godkendes? Hvorfor er det ikke en ret? Når man kalder det 6 ugers ret til selvvalgt uddannelse, hvorfor skal det så godkendes? Det er det, jeg spørger om.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan bare i det hele henholde mig til, hvad jeg har svaret før: Der lå nogle regler før den 1. august sidste år, og dem overtog jeg. Jeg har ikke rørt en finger ved dem, så det er i hvert fald ikke blevet mere bøvlet. Det er fuldstændig, ligesom det altid har været, i hvert fald i den tid, jeg har haft det; der er ikke blevet ændret nogen ting dér.

Men det må jo selvfølgelig være i alles interesse, at de 6 selvvalgte uddannelsesuger bliver brugt mest hensigtsmæssigt, så det er noget, der bringer folk tættere på arbejdsmarkedet. Der tror jeg, vi er fuldstændig enige om, at sådan skal det være. Og mit indtryk er altså, at ordningen fungerer rigtig godt.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Bjarne Laustsen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 21, er til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 2154

21) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med formanden for Arbejdsmarkedsudvalget, Helle Sjelle, i, at efterlønnen skal afskaffes?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:13

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig med formanden for Arbejdsmarkedsudvalget, Helle Sjelle, i, at efterlønnen skal afskaffes?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For omkring 14 dage siden havde vi en debat her i Folketingssalen om præcis det samme, og jeg har ikke ændret holdning siden da.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:13

Leif Lahn Jensen (S):

Det er, fordi – og det ved beskæftigelsesministeren også godt – at der er utrolig mange mennesker, der interesserer sig for den her sag, og det, man har brug for, er simpelt hen en klar tilkendegivelse, så det ikke er til at misforstå. Vi ved jo, at Liberal Alliance gerne vil afskaffe den og også fru Helle Sjelle, udenrigsministeren og utrolig mange blandt regeringsgrundlaget, faktisk på nær Dansk Folkeparti.

Man kan jo selvfølgelig godt blive lidt usikker på, hvad søren der vil ske efter næste valg. For rigtig mange ønsker den her sikkerhed med hensyn til efterlønnen, så vi også kan sige til vores unge mennesker: Begynd I bare at tænke i den, for den er der også til den tid.

Så det, jeg egentlig spørger om, er: Kan ministeren give mig og alle andre en efterlønsgaranti, altså en garanti for, at efterlønnen også er der i næste valgperiode? Og læg mærke til, at jeg sagde i næste valgperiode og ikke efter, for det er jo et vidt begreb.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er der, så vidt jeg husker, ikke så mange partier, der har begivet sig ud i det der med garantier, men jeg kan dog huske et parti og måske især en enkelt statsminister, der på et tidspunkt begav sig ud i noget med garantier, endda noget med store garantibeviser, som man stod og skrev under på med tusch, og jeg ved ikke hvad. Sporene burde måske egentlig nok skræmme hr. Leif Lahn Jensen.

Men det, jeg kan sige, er, at vi jo for godt 14 dage siden drøftede præcis den her sag i Folketinget. Det var et forslag, der faldt med et brag. Jeg stemte selv imod det forslag, som altså var om at fjerne efterlønnen. Jeg kan sige, at regeringen selvfølgelig står ved de aftaler, der er, i de forlig, der er, og det er jo selvfølgelig velfærdsforliget, at lige præcis efterlønnen er fanget op i.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:15

Leif Lahn Jensen (S):

Dengang vi havde den økonomiske forespørgsel, spurgte jeg også Venstres finansordfører, og Venstres finansordfører gav os faktisk en efterlønsgaranti. Jeg kan ikke forstå, at det er så svært at sige, for det, jeg hører beskæftigelsesministeren sige, er: Ja, regeringen vil ikke røre ved det. Kan beskæftigelsesministeren ikke bare sige: Jeg giver hermed en efterlønsgaranti? For det er da til at forstå, og så kan man også sige: Jamen det er da dejligt.

Er det, fordi beskæftigelsesministeren ikke tør? Eller hvad er det, der gør, at man ikke bare kan sige: I har hermed en efterlønsgaranti? Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det her er jo en total pseudodiskussion. Altså, jeg siger, at regeringen selvfølgelig står ved de forlig, der ligger, herunder selvfølgelig også velfærdsforliget. Derfor betragter jeg spørgsmålet som besvaret.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:16

Leif Lahn Jensen (S):

Så det vil sige, at jeg skal forstå det sådan, at ministeren ikke kan give mig en efterlønsgaranti.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:16

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Leif Lahn Jensen skal forstå det præcis, som jeg siger det, nemlig at regeringen selvfølgelig står ved det velfærdsforlig, der er indgået med bl.a. Socialdemokratiet.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 22 på dagsordenen, er ligeledes til beskæftigelsesministeren og ligeledes af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:16

Spm. nr. S 2157

22) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Er ministeren enig i, at de lønmodtagere, der vælger at gå på efterløn, typisk er ledige og/eller nedslidte, jf. undersøgelsen »Dansk Metals Efterlønsundersøgelse 2009« og tilgængelige data fra Danmarks Statistik?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:16

$\textbf{Leif Lahn Jensen} \ (S):$

Er ministeren enig i, at de lønmodtagere, der vælger at gå på efterløn, typisk er ledige og/eller nedslidte, jf. undersøgelsen »Dansk Me-

tals Efterlønsundersøgelse 2009« og tilgængelige data fra Danmarks Statistik?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, jeg er ikke enig i, at folk, der vælger at gå på efterløn, typisk er ledige eller nedslidte. I 2009 valgte ca. 33.500 personer at forlade arbejdsmarkedet og overgå til efterløn. Af dem kom ca. 86 pct. fra beskæftigelse og altså kun ca. 14 pct. fra ledighed. Uanset hvordan man vender og drejer det, vidner det ikke om, at den typiske efterlønner kommer fra ledighed.

Hvad angår nedslidning og efterløn, kan jeg bl.a. henvise til, at Arbejdsmarkedskommissionen i forbindelse med sit arbejde har studeret en række analyser af efterlønsmodtagernes helbredstilstand og helbredets betydning for, hvorvidt og hvornår man overgår til efterløn. Den overordnede konklusion på analyserne er, at helbredstilstanden har en begrænset betydning for, om man vælger at gå på efterløn, ligesom det ikke kan konkluderes, at efterlønsordningen i særlig grad benyttes af personer med ringe helbred.

Der vil selvfølgelig være brancher eller faggrupper, hvor risikoen for nedslidning er større, og det er muligt, at man i disse grupper vil se relativt flere efterlønsmodtagere. Men det er altså ikke det samme som at postulere, at den typiske efterlønner er nedslidt.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:18

Leif Lahn Jensen (S):

Nu kan man jo selvfølgelig godt holde sig til nogle tal fra 2009, hvor der var en højere ledighed end ellers. Det er jo også klart, at så er der mange, der har valgt at gå på efterløn. Vi har da også set undersøgelser af, at der er nogle i den aldersgruppe, der mere eller mindre bliver mobbet eller presset til at gå på efterløn.

Vi har jo alle se i medierne, at der står den her smilende golfspillende akademiker, som synes, at det hele er rigtig godt. Og under den debat, som Liberal Alliance havde rejst, og som ministeren også på et tidspunkt snakkede om, hørte vi også hele tiden, at det bare er nogle, der slapper af på vores regning. Men vi hører aldrig om metalarbejderne, der virkelig har knoklet hele livet, og vi hører heller aldrig om LO-arbejderen, som har knoklet siden vedkommende var 15-17 år. De har jo ikke fået krumme rygge, fordi de bukker sig efter golfkuglen

Er ministeren ikke enig med mig i, at der stadig væk er behov for at have efterlønnen, at de her mennesker stadig bliver nedslidte, og at det med den golfspillende efterlønner, der ser sund og rund og dejlig ud, selvfølgelig ikke viser det sande billede af en efterlønner?

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er præcis, som jeg nævnte, hvis man tager tallene for 2009. Det er jo de nyeste tal, ellers skulle man kunne spå om fremtiden, og det ved jeg ikke om hr. Leif Lahn Jensen magter. Det gør jeg ikke, og jeg vil heller ikke begive mig ud i den slags spådomme. Man kunne i øvrigt godt forestille sig, at Socialdemokraterne lidt føler, at de kan spå om fremtiden, i og med at den økonomiske begrundelse for det,

der hedder »Fair Løsning«, er lagt i, at folk skal arbejde noget længere. Dermed kan man sige, at Socialdemokraterne har deponeret sin økonomi i LO-huset. Men det er så en anden sag.

Men de tal, som jeg henviser til, er netop for 2009: 33.500 personer har forladt arbejdsmarkedet og er gået på efterløn; 86 pct. af dem havde været i beskæftigelse og 14 pct. havde været ledige.

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:20

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg tør godt spå om fremtiden. Jeg tør godt spå, at inden november 2011 har vi en ny regering. Så langt tør jeg da godt gå.

Det, der også er med efterlønnere, er, at man siger, at de vil holde fri og hygge sig, men ifølge tallene fra Dansk Metal, som jeg er sikker på at ministeren ikke engang har læst, er der faktisk 60 pct., der siger, at det ikke er fritiden, der gør det. Det skyldes enten en høj ledighed eller svigtende helbred, og 75 pct. af alle de her LO-arbejdere har knoklet, siden de var helt unge.

Hvorfor ikke se lidt ud i fremtiden, for vi ved jo også, at der er social- og sundhedsassistenter og dagplejere, som slæber rundt på utrolig mange børn, som får skæv ryg og alle mulige andre skavanker? De her mennesker forsvinder ikke i fremtiden, for vi skal jo stadig væk have passet vores børn og ældre. Kan ministeren ikke godt se lidt frem og sige, at der stadig væk skal være en ordning om efterløn for de her mennesker?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:21

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er nu lige friskt nok at stå og konkludere, at jeg end ikke har læst de tal, som Dansk Metal er fremkommet med. Jeg kan bl.a. sige, at jeg her står med en artikel, som er printet ud fra Dansk Metals hjemmeside, og hvis hr. Leif Lahn Jensen gerne vil have syn for sagn, er han velkommen til at komme herhen og få den, hvis problemet er, at hr. Leif Lahn Jensen i virkeligheden ikke har set den.

Men det er sådan, at vi står ved det velfærdsforlig, der blev indgået med bl.a. Socialdemokratiet. Det har jeg nævnt flere gange, og det ændrer sig sådan set ikke ved, at hr. Leif Lahn Jensen spørger igen, for svaret vil være det samme.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:22

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil meget gerne spørge en anden gang. Det vil jeg ikke have noget imod. Jeg ved også, at ministeren er rigtig glad for at stå her, så det vil jeg gerne glæde ministeren med.

Det sidste spørgsmål er et lidt større spørgsmål – det kan vi også tage på et andet tidspunkt – nemlig spørgsmålet om, hvordan vi kan tænke os at få færre til at gå på efterløn. Det kan vi selvfølgelig ved at skabe nogle flere job og nedbringe ledigheden. Det er vi enige om. Men har ministeren overvejet at forlange nogle bedre seniorordninger af de her virksomheder og måske påpege vigtigheden af det over for virksomhederne, så vi også på den måde kan få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet? Det kunne jo også være interessant.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Mit liv er jo sådan indrettet, at når hr. Leif Lahn Jensen er glad, så er jeg glad. Så på den måde er jeg en nøjsom person.

Til spørgsmålet om, hvorvidt vi har overvejet seniorordninger: Jeg kører jo faktisk en seniorkampagne, hvor der netop kigges på mulighederne for at indrette arbejdsdagen og tilrettelægge arbejdet lidt anderledes, så man som senior har det bedre på arbejdsmarkedet. Jeg har bl.a. selv været ude i Ikea, hvor de arbejder fuldstændig stringent med de her ting og derfor også har ret mange seniorer ansat.

Det er meget interessant, fordi det jo netop vil betyde, at flere danskere ville være længere tid på arbejdsmarkedet, og det får vi jo ganske enkelt brug for, fordi vi lige om lidt kommer til at mangle hænder. Det er jo groft sagt sådan, at de årgange, der forsvinder fra arbejdsmarkedet, i runde tal antalsmæssigt er dobbelt så store, som de årgange, der kommer ind på arbejdsmarkedet. Og så behøver man i hvert fald ikke være matematikprofessor for at regne ud, at det ikke i længden går op.

Så ja, jeg kan garantere for og berolige hr. Leif Lahn Jensen med, at jeg tænker meget i seniorordninger.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren, hr. Leif Lahn Jensen, og tak til beskæftigelsesministeren.

Den næste spørgsmål, spørgsmål 23, er stilet til undervisningsministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 16:23

Spm. nr. S 2065

23) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

Da lov om ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov blev vedtaget, var intentionen så ikke at sikre, at alle handicappede - og dermed også gruppen af unge udviklingshæmmede - fik lige adgang til ungdomsuddannelsen, og har ministeren en forklaring på, at sammensætningen af elevgruppen nu ændres?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:24

Tina Petersen (DF):

Da lov om ungdomsuddannelse for unge handicappede og andre med et særligt behov blev vedtaget, var intentionen så ikke at sikre, at alle handicappede – og dermed også gruppen af unge udviklingshæmmede – fik lige adgang til ungdomsuddannelsen, og har ministeren en forklaring på, at sammensætningen af elevgruppen nu ændres?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:24

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg er glad for at komme i salen og besvare spørgsmål fra netop fru Tina Petersen, da det var fru Tina Petersen og hendes parti, der sikrede, at der kom den særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse til unge med funktionsnedsættelse. Der er måske en enkelt eller to, der ikke har opdaget det endnu, men sådan forholdt det sig, og det ved jeg, for jeg var selv ordfører i sin tid på området. Så det vil jeg gerne kvittere for.

I bekendtgørelsen om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov fremgår det af § 5, at ungdomsuddannelsen i videst muligt omfang skal tilrettelægges under hensyntagen til den unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Ungdomsuddannelsen skal udgøre et planlagt koordineret forløb, og der skal sigtes mod progression i den enkelte unges udvikling. En uddannelsesplan under lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov skal altså planlægges individuelt og evalueres ud fra den enkelte unges målsætninger med uddannelsen.

Min forgænger fremsendte i oktober 2009 Redegørelse til Folketingets Uddannelsesudvalg om den løbende evaluering af ungdomsuddannelse for unge med særlige behov – 2008/2009. I redegørelsen er det beskrevet, at der er en tendens til, at stadig flere forskellige uddannelsessteder bliver anvendt i uddannelsesplanerne. I samme redegørelse er der en undersøgelse af uddannelsesmål i uddannelsesplanerne, der viser, at der er en meget bred vifte af forskellige mål i uddannelserne, som spænder fra mål inden for fremtidig beskæftigelse til mål inden for afklaring og træning i forhold til et voksenliv i selvstændig bolig.

Der har således ikke været anledning til at sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt intentionen om den individuelle tilrettelæggelse af ungdomsuddannelsesplanen efterleves, men jeg mener i hvert fald, at det er meget vigtigt, at uddannelsesplaner under lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov fortsat tilrettelægges under hensyntagen til den enkelte unges kvalifikationer, modenhed og interesser. Den individuelle tilrettelæggelse er vigtig, og jeg vil sige, at den er fuldstændig afgørende – det følger også af loven – fordi målgruppen i ungdomsuddannelsen er meget sammensat. Den spænder fra unge med meget store funktionsnedsættelser til unge, der er på grænsen af at kunne tage en almindelig ungdomsuddannelse.

Til sidst vil jeg nævne, at Undervisningsministeriet senere i 2010 udgiver en publikation, der gengiver en række uddannelsesplaner for unge med forskellige funktionsnedsættelser, der er iværksat under lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Publikationen illustrerer, hvorvidt ungdomsuddannelse for unge med særlige behov tilrettelægges individuelt, som den skal.

Så må jeg vist hellere sætte mig ned igen.

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:27

Tina Petersen (DF):

Intentionerne i lovgivningen set her fra Christiansborg er jo lige netop, som ministeren har beskrevet. Jeg vil sige tak for de rosende ord til mig selv og til Dansk Folkeparti, for det var helt korrekt os, der i sin tid lavede ungdomsuddannelsen.

Jeg har en lille gave med til ministeren. Det er en dvd, som viser lidt om, hvor langt vi egentlig er nået med de intentioner, vi havde, og de drømme, vi havde om ungdomsuddannelsen. Derudover bliver jeg så også nødt til at bede ministeren præcisere, om der på nuværende tidspunkt er lavet nogen undersøgelser, hvor man gennemgår de her handlingsplaner, om de bliver lavet, om de bliver opfyldt, og om de intentioner, som ministeren nu beskrev så flot, er efterlevet, altså de krav, vi stillede. Jeg siger det, fordi jeg ved, at der altså er nogle steder, bl.a. i Viborg, og jeg kan også tage et eksempel fra Fyn, Nyborg Strand, hvor man ikke helt efterlever de krav og de intentioner, vi havde i sin tid. Så hvilke initiativer vil ministeren tage her og nu?

Nu ved ministeren, at jeg har stillet spørgsmål til ministeren temmelig mange gange – jeg tror, det er 19 spørgsmål – igennem udvalget om de her problematikker, bl.a. den her. Hvilke initiativer vil ministeren tage for at få løst det her problem, så vi ikke glemmer selv den helt lille gruppe i forbindelse med den her ungdomsuddannelse?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:28

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan sige, at ligesom der har været en stor debat om folkeskolen, og om man i kommunerne helt og fuldt lever op til lovgivningen – og det bliver taget meget alvorligt – gælder det også i forhold til uddannelsen for unge med funktionsnedsættelse, unge med særlige behov. Man kan sige, at der her måske endda er endnu mere brug for, at vi som central myndighed er opmærksom på, at kommunerne følger lovgivningen til fulde.

Jeg har endnu ikke besvaret alle spørgsmål fra fru Tina Petersen, men svarene er undervejs. Vi bruger faktisk en del tid på at sikre os, at de svar, som i den her sag bliver modtaget – det gør vi altid, men i særlig grad i den her sag – er efterprøvede, at tingene er, som de skal være. Men jeg vil gerne understrege, at netop det at gennemgå de enkelte uddannelsesplaner er noget, vi agter at gennemføre i 2010, og så vil vi oversende en rapport til Uddannelsesudvalget, når det afsluttet.

Jeg vil også meget gerne medgive, at det jo var Dansk Folkeparti, der fik det her på dagsordenen og fik det gennemført, og derfor vil jeg meget gerne invitere fru Tina Petersen og uddannelsesordføreren over til en drøftelse om netop uddannelsen, hvis det har interesse. For vi *skal* følge op, og det *skal* virke.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:29

Tina Petersen (DF):

Det var da en glædelig nyhed. Jeg var næsten ikke i tvivl om, at ministeren ville lytte, specielt når vi har været så meget på banen i forbindelse med den her ungdomsuddannelse.

Jeg kan sige til ministeren, at det ville glæde mig meget, hvis vi kunne få etableret sådan et møde, for det er faktisk sådan, at jeg kan fremlægge dokumentation på, at de her handlingsplaner ikke bliver fulgt, at der er grupper i vores samfund, gruppen med den helt svære grad af handicap, som bliver glemt, altså udviklingshæmmede. Jeg håber, det vil gøre – det kan ministeren så svare på – at ministeren lynhurtigt får rettet op på det og eventuelt får forklaret de her institutioner og de folk, der har med det at gøre, at de skal efterleve de krav, ungdomsuddannelsen stiller, nemlig det retskrav, som de unge har på at få den ungdomsuddannelse og på at få de handlingsplaner osv.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:31

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil bestemt følge op, og jeg kan sige, at mit indtryk er, at også Kommunernes Landsforening faktisk er meget optaget af netop at få fulgt op på lovgivningen på de forskellige uddannelsesområder. Jeg havde møde med KL's formand mandag, hvor der var fokus på folkeskolen, fordi det var det, der var emnet for dagen, men det ændrer

ikke på, at jeg i hvert fald oplever, at man i stigende grad, ikke bare i KL, men også i kommunerne og i det hele taget i samfundet, ligesom bliver mere opmærksom på, at det altså ikke er en vejledning, vi vedtager herinde. Det er en lovgivning, og den skal følges, for der ligger et stort arbejde bag det, der bliver vedtaget herinde med henblik på at sikre nogle borgere nogle rettigheder.

Der er jo et klart retskrav på, at uddannelsen skal være individuelt tilrettelagt, og at den skal modsvare det behov, som den enkelte unge har. Derfor er det vigtigt at få fulgt op, og det vil jeg meget gerne. Jeg kan desværre ikke komme det så meget tættere i svaret nu, simpelt hen fordi jeg mangler nogle af de planer, som vi fremlægger senere i år, også for Uddannelsesudvalget.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:32

Tina Petersen (DF):

Det glæder mig først og fremmest, at vi nu kan sætte os ned og holde et møde, hvor jeg kan fremvise de her ting for ministeren. Og så håber jeg selvfølgelig, at det medfører, at vi får styr på ungdomsuddannelsen og de unge får opfyldt det, vi har lovet dem, nemlig deres retskrav og deres handlingsplaner.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Så har vi en aftale.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 24, er ligeledes tilstilet undervisningsministeren og ligeledes af fru Tina Petersen.

Kl. 16:32

Spm. nr. S 2066

24) Til undervisningsministeren af:

Tina Petersen (DF):

I lyset af retskravet i ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har ministeren da sikret sig, at intentionen efterleves med en individuel undervisning, og at alle uanset handicap har lige adgang?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:32

Tina Petersen (DF):

Jeg læser lige spørgsmålet op:

I lyset af det her retskrav til ungdomsuddannelsen for unge handicappede og andre med et særligt behov har ministeren da sikret sig, at intentionen efterleves med den individuelle undervisning, og at alle uanset handicap har lige adgang?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Undervisningsministeren.

Kl. 16:33

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Af hensyn til de borgere, som måske er kommet på nu, eller følger debatten på anden vis, vil jeg lige skitsere, hvad der ligger i ungdomsuddannelsen.

Ungdomsuddannelse for unge med særlige behov retter sig mod unge, der ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdomsuddannelse. Det er således ikke betegnelsen for den unges funktionsnedsættelse eller bestemte diagnoser, der er afgørende for, hvorvidt den unge tilhører ungdomsuddannelsesmålgruppen. Det er jo også rigtig vigtigt at lægge vægt på det, sådan som der også blev gjort fra Dansk Folkepartis side, da uddannelsen blev etableret. Deltagergruppen i ungdomsuddannelsen for unge med særligt behov er i lovens formålsparagraf beskrevet som unge med udviklingshæmning og andre unge med særlige behov, og derfor er det jo sådan set en meget, meget rummelig uddannelse. Man ønsker ikke at holde nogen udenfor

Derfor kan jeg også sige, at vi er meget optaget af og jeg er meget optaget af, at vi sikrer, at man får den individuelt tilrettelagte undervisning og uddannelse, som loven lægger op til. Det nytter ikke noget, og det vil jeg gerne gøre fuldstændig klart, at man kommer med pakkeløsninger på det her område, fordi hvis den unge er parat til at tage en pakkeløsning, er det slet ikke den her uddannelse, den unge skal have. Det er til alle unge, som simpelt hen ikke kan benytte sig af de ordinære tilbud, og derfor er det også klart, og det er givet, at jeg, som fru Tina Petersen efterspørger, skal følge op på uddannelsen, og at vi også agter at gøre det.

Vi gør det simpelt hen ved, at vi fremlægger en rapport her i 2010, hvor vi følger op på uddannelsesplanerne, så vi simpelt hen får nogle eksempler på, hvordan de bliver tilrettelagt, hvordan det virker, og også meget gerne for mit vedkommende, hvis det kan lade sig gøre, får et klarere billede af, hvordan den unge oplever og den unges forældre oplever det, fordi den oplevelse jo er nok så vigtig.

Som jeg også svarede til det tidligere spørgsmål, mener jeg, at tiden også er kommet til, at vi sagtens kan tage et møde ovre i ministeriet, hvor Dansk Folkeparti kan fremlægge de ting, som fru Tina Petersen rejser her som bekymringer, sådan at vi er sikre på, at de bliver løst.

Jeg agter simpelt hen ikke at acceptere, at det er sådan, når vi vedtager en lovgivning i Folketinget – en lovgivning, som jeg er udnævnt til at forvalte – og den ikke bliver fulgt, at vi lader, som om vi ikke har opdaget det. Der må vi gribe ind, og så må vi tage dialogen med de relevante myndigheder, som har ansvaret ude i virkeligheden.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:35

Tina Petersen (DF):

Som jeg nævnte tidligere, har jeg den her dvd fra KLAP. Det er en elev, der har stået bag den. Den håber jeg at ministeren vil se, inden vi har vores møde. Jeg kan fortælle ministeren, at der kommer en toer til den. Den viser tydeligt den drøm – nu ved jeg, ministeren var ordføreren på det dengang – vi alle havde dengang om, at det her kan lade sig gøre.

Desværre ser jeg pakkeløsninger, som ministeren selv ganske vel beskriver det. Det kan være problemet. Det er problemet, at der ikke tænkes nyt, at man ikke lader de unge være med i afgørelserne om, hvor meget de kan, og hvor meget de ikke kan. Jeg synes, at den her dvd giver et godt indblik i, hvad der kan lade sig gøre, og det er ikke det eneste tilfælde. Der findes masser af eksempler på unge handicappede, der virkelig kan komme rigtig langt i deres drømme.

Kl. 16:40

Ministeren bliver også nødt til at kigge på, om UU-vejlederne er uddannet til at påtage sig denne opgave, denne vision om at komme væk fra gamle kulturer, bryde op med historien og turde gøre de her ting, og om de har de redskaber, de skal bruge ude i de forskellige forvaltninger.

Dernæst kan jeg jo så sige, at det simpelt hen er noget, ministeren bliver nødt til at tage seriøst. Det har ministeren jo egentlig også forklaret mig her at hun vil gøre ved et møde. Men jeg bliver bare nødt til at præcisere, at der er problemer omkring handlingsplaner og seriøsiteten omkring de valg, den enkelte bruger, den handicappede, nu ønsker, og troen på, at den unge kan. Måske skulle man kigge på en videregående uddannelse til de her vejledere.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:37

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. For at slå det helt fast: De undersøgelser, som vi har, peger i retning af, at vi rammer meget rigtigt, hvis vi ser på målgruppen. Det er helt klart størstedelen, som er udviklingshæmmede eller på anden måde har store udfordringer, også så store, at man kan forudsætte, at det ikke er muligt at tage en ordinær ungdomsuddannelse. Så det ser ud til, at vi rammer rigtig fint i forhold til målgruppen, men vi skal under alle omstændigheder alligevel være opmærksom på, om vi gør det

Det er også vigtigt at få sagt, at hvis man fik elever, der egentlig burde tage en ordinær uddannelse, ville de ikke kunne fortrænge elever, som var udviklingshæmmede, fordi de har retskrav på det. Så uanset hvor mange der kom ind på uddannelsen, har de stadig væk det retskrav. Der er ikke nogen kvote på det. Det er vigtigt at slå fast.

Det andet er, at vi selvfølgelig skal følge op på, om man tilbyder de individuelt tilrettelagte uddannelser, som loven går ud på. Er det pakker, er det et andet lovkompleks, man skal ind i. Så er det f.eks. produktionsskoleloven, egu- eller erhvervsuddannelseslovgivningen eller stx-lovgivningen. Så er det altså ikke vores særligt tilrettelagte ungdomsuddannelse til unge med nedsat læringsevne.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:38

Tina Petersen (DF):

Det er lidt bekymrende, hvis retskravet nu ikke kan opfyldes, fordi man siger, at der er problemer omkring det her med at udfylde en handlingsplan. Det, der var drømmen, var nemlig, at man gav de unge muligheden.

Jeg er ganske klar over, at ikke alle kan håndtere en ungdomsuddannelse, men hvis der blev lagt en målrettet handlingsplan, som man kan se et eksempel på på den dvd her, så ville det kunne lade sig gøre for – ja, nu var jeg næsten ved at sige for selv den mest håbløse. Det var jo netop det, hele ungdomsuddannelsen gik ud på. Det var at tro på, at unge kan rykkes.

Spørgsmålet er, hvordan man sætter målene. Det behøver jo ikke at være store mål. Det må ministeren simpelt hen give mig ret i. Vi bliver nødt til at gå ind og kigge på, om det her kan gøres bedre, om dem, der sidder og vejleder, om dem, der er en del af de her ungdomsplaner, gør det på den mest korrekte måde og den mest ansvarlige måde over for den unge handicappede.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Vi skal absolut være opmærksom på, at den her uddannelse bliver håndteret korrekt, således at vi sikrer unge, herunder også udviklingshæmmede, den mulighed, som også var tiltænkt i loven. Jeg kan også sige, at da vi også bruger en del ressourcer på den – den er faktisk blevet en bekostelig affære – er det altså også afgørende, at den opfylder lovens intentioner og målsætning om at give det særlige tilbud

Jeg mener også, at fru Tina Petersen har fuldstændig ret i, at målet for uddannelsen for den enkelte unge jo i den grad varierer afhængigt af den unges situation og den unges evner men jo også af den unges ønsker. Vi skal jo ikke trække noget ned over hovedet på unge, som i forvejen har så store udfordringer i deres liv. De skal have et løft, og de skal have en mulighed for at leve et så godt og værdigt liv som overhovedet muligt. Det var jo bl.a. også derfor, Dansk Folkeparti pressede meget på, fordi det også havde noget med værdighed at gøre og det at have et mål for den unge. Jeg kan også huske fra diskussionerne dengang, at noget af det, der blev tillagt stor betydning, var, at for den unge var det, som om der slet ikke var brug for den unge, hvis ikke man er berettiget til at få en uddannelse i det land, der siger, at alle skal have uddannelse.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Tina Petersen.

Kl. 16:41

Tina Petersen (DF):

Det er glædeligt at høre, at vi nu kan sætte os ned og holde et møde om de problematikker, der er, og forhåbentlig også få dem løst. Til det møde vil jeg så medbringe dokumentation til ministeren. Sidst, men ikke mindst, vil jeg selvfølgelig overrække hende den her dvd, hvor man kan se, hvor langt vi faktisk er nået med den her ungdomsuddannelse.

Lad mig sige, at det, der er sket, er epokegørende i dansk historie. Unge handicappede kan andet end at sidde på et værksted og putte skruer i pakker. De kan faktisk blive fastansat hos mange forretningsdrivende. Det vil ministeren også kunne se her.

Jeg kan ikke andet her til slut end at sige tak til ministeren, fordi hun er imødekommende.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:42

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil gerne sige selv tak, fordi jeg synes, det er vigtigt, at vi får det på dagsordenen. Jeg synes også, at det er det rigtige parti, der stiller med spørgsmålene hernede, fordi det var fru Tina Petersen, der rejste sagen – vi kalder det jo næsten fru Tina Petersens forslag. Sådan var det jo. Det vil jeg også gerne forholde mig til på den måde, at Dansk Folkeparti selvfølgelig vil være tæt på den videre strategi omkring uddannelsen.

Jeg vil også gerne sige, at vi laver rigtig meget, også med de brede flertal hernede, på uddannelsesområdet. Der er tre lovkomplekser på vej gennem i øjeblikket, som så ikke retter sig mod unge udviklingshæmmede, men mod unge i den midtergruppe, som faktisk nok kan gennemføre en uddannelse, men som har vanskeligt ved det – det er også med et flertal hernede i Folketingssalen – så vi også på den måde understøtter gruppen, der er lige over målgruppen udviklingshæmmede. Hvis vi hjælper dem bedre igennem til de ordinære uddannelser, bliver der måske også mere luft og plads til, at man er

opmærksom på, at unge med funktionsnedsættelse skal have det her særligt tilrettelagte forløb.

Jeg vil gerne sige tak for en god dialog om det.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Tina Petersen. Tak til undervisningsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 25, er tilstilet økonomi- og erhvervsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:43

Spm. nr. S 2158

25) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvilke konsekvenser får ministerens udtalelser om, at »vi skal tænke os godt om, før vi sælger flere selskaber«, for regeringens politik for salg af statslige aktieposter og selskaber?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:43

Benny Engelbrecht (S):

Hvilke konsekvenser får ministerens udtalelser om, at »vi skal tænke os godt om, før vi sælger flere selskaber«, for regeringens politik for salg af statslige aktieposter og selskaber?

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:43

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er regeringens opfattelse, at privatiseringer kan føre en række gode gevinster med sig, for det er grundlæggende ikke statens opgave at drive forretning. Derfor skal vi også fremover fortsat vurdere mulighederne for at privatisere de statslige virksomheder, som egner sig til at blive solgt. Men det er også regeringens holdning, at privatiseringer skal overvejes grundigt. Vi skal kun privatisere, når der er gode grunde til det.

Det er ikke statens opgave at drive forretningsmæssig virksomhed på konkurrenceudsatte områder, medmindre der er særlige grunde til det. Derfor vil vi fortsætte processen med at privatisere en række virksomheder, og vi vil løbende vurdere, om offentlige virksomheder er egnet til salg.

Privatisering skal ske med omtanke. Overgangen til privat eje skal ske, i takt med at markedet bliver modent til det – det har været en grøn tråd igennem hele vores regeringstid. Og siden 2001 har regeringen haft det som sin politik løbende at vurdere de statslige aktieposter med henblik på et muligt salg.

Det er vores klare udgangspunkt, at staten kun skal sælge aktieposter, når det giver god mening. I mange tilfælde har privatisering af offentlige virksomheder ført til øget effektivitet, øget konkurrence og øget vækst i samfundsøkonomien. Det var f.eks. bevæggrundene bag privatiseringen af offentlige virksomheder som Post Danmark A/S, Scanlines og Statens Bilinspektion.

Men det er også vigtigt at understrege, at vi ikke bare skal privatisere for at privatisere. Vi skal have øje for, hvilke virksomheder der egner sig til privatisering, og hvilke der ikke gør. Der er selskaber, hvor et salg slet ikke er relevant. Det drejer sig f.eks. om de selskaber, hvor forretningsgrundlaget altovervejende afhænger af det statslige ejerskab. Det vil sige, at beslutningen om at sælge en offentlig virksomhed altid vil være betinget af en vurdering af virksomhedens situation.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:45

Benny Engelbrecht (S):

Jeg noterer mig ministerens svar, som jo bl.a. handler om, at salg af offentlige selskaber skal ske med omtanke. Det synes jeg er et interessant udsagn, som det er meget vanskeligt at være uenig i, for alt bør vel i princippet ske med omtanke, særlig i politik. Men når det er sagt, noterer jeg mig selvfølgelig også, at ministeren bl.a. nævner Post Danmark og salget af aktier i Post Danmark som et eksempel på noget, som er foregået i denne regerings tid – jo i øvrigt et aktiesalg, som senere er blevet trukket tilbage. I forbindelse med fusionen med det svenske postselskab har man lavet en model, hvor man har trukket den investering – de aktier, der var solgt til en privat kapitalfond – tilbage; dem har man tilbagekøbt.

Jeg synes egentlig, at det er et meget godt eksempel på et af de områder, hvor man kunne diskutere, i hvor høj grad der er sket et salg netop med omtanke. Jeg har noteret mig, at ministeren har udtalt til Jyllands-Posten den 26. april:

»Når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer.«

Det er egentlig en meget klar og skarp betragtning, mener jeg, og som man i særlig høj grad måske skal sætte i relation til netop spørgsmålet om Post Danmark, for man sælger jo altså aktier i netop Post Danmark til kapitalfonden CVC.

Giver de erfaringer, man har fra Post Danmark, overvejelser om, hvem man sælger til, og hvem det er, der i givet fald skal være delvis medejer af statslige virksomheder i fremtiden?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:47

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Ja, nu skal vi jo huske på, at vi lever i et markedsøkonomisk samfund, hvor vi i hvert fald fra regeringens side synes – og det går jeg ud fra at Socialdemokraterne også gør – at det er godt, at der er private virksomheder, der driver virksomhed, og at staten ikke skal drive virksomhed. Så det, det handler om for os, er at sørge for, at virksomheder bliver drevet mest effektivt, mest rationelt, til gavn for skatteborgerne og til gavn for kvaliteten. Og i rigtig mange tilfælde vil private virksomheder gøre det bedre, selv om de tænker på deres aktionærer. Det giver bedre kvalitet, det giver mere konkurrence, og man gør det til en billigere pris.

Så private virksomheder er som oftest bedre end offentlige virksomheder til at drive sådan helt almindelige opgaver. Så er der sådan nogle væsentlige strategiske infrastrukturprojekter, hvor vi i hvert fald fra regeringens side hele tiden vil overveje meget grundigt, hvad det er, vi gør i forbindelse med privatiseringer af sådanne selskaber.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:48

Benny Engelbrecht (S):

Lige når det handler om Post Danmark, tror jeg, at man skal passe rigtig meget på med at antyde, at danskerne har oplevet at få en bedre kvalitet i den periode, hvor der har været en privat medejer på, i det her tilfælde kapitalfonden CVC. Jeg tror, de fleste danskere nok

vil sige det modsatte, altså at de ikke nødvendigvis har fået en bedre kvalitet

Når det er sagt, må man dog ikke desto mindre anerkende, at kapitalfonden formåede at skabe meget store afkast – også store afkast til staten i den sammenhæng. Men jeg går også ud fra, at ministeren anerkender, at det også lykkedes CVC at få et meget stort provenu på de aktier, som man senere solgte tilbage til staten.

Jeg går ikke ud fra, at det er i ministerens eller regeringens interesse, at private kapitalfonde skal tjene på og tjene voldsomt på at profitere på den måde spekulativt i statslige selskaber.

Kl 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:49

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen jeg er personligt indifferent over for, hvem der ejer selskaberne. Altså, hvis de overholder lovgivningen, hvis de overholder de spilleregler, der er i samfundet, er det jo kun til gavn for det danske samfund, hvis et selskab bliver drevet effektivt og rationelt; der er konkurrence, der bliver skabt arbejdspladser, og staten får mest muligt ud af sine penge. Om det så er en kapitalfond eller en anden virksomhed, betyder altså ikke noget i den henseende. Vi har den grundlæggende holdning i regeringen, at flest mulige opgaver bør varetages af private virksomheder, så staten ikke skal drive forretning.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:50

Benny Engelbrecht (S):

Men så bliver ministeren lige nødt til at svare på, om ministeren står ved den udtalelse, han kom med til Jyllands-Posten den 26. april, hvor han udtaler:

»Når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer.«

Kan vi få oplyst for det første, om det er en udtalelse, som ministeren har foretaget, og for det andet, om det er en udtalelse, som ministeren fortsat står ved?

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:50

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Selvfølgelig står jeg ved den, for det er udtryk for god, kernesund borgerlig holdning til markedet og til privatiseringer. Vi har den grundlæggende holdning, at vi ikke er håndsky over for, at private selskaber løser opgaver. Det er nok dér, hvor der er en stor forskel på at være socialdemokrat og borgerlig-konservativ; vi passer på borgernes penge, fordi vi ikke har den ideologiske holdning til, hvem der driver forretningen, hvem der laver plejeopgaverne, hvem der driver virksomhederne. Vi mener nemlig ikke, at staten skal drive forretning.

Med hensyn til kapitalfonde tænker de ligesom andre aktionærer selvfølgelig kun på sig selv, i den henseende at de vil tjene nogle penge. Men hvis spillereglerne er til stede, hvis lovgivningen er til stede, er det oftest til gavn for danske interesser, at private driver det. Når det så handler om strategiske infrastrukturinvesteringer, er det klart, at så har staten en anden interesse end eksempelvis en kapitalfond, som tænker på sine aktionærer. Der tænker staten – i det

her tilfælde nævnte jeg Københavns Lufthavn som eksempel – selvfølgelig mere på vores strategiske statslige interesser, end en kapitalfond vil.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 26 på dagsordenen, er ligeledes til økonomi- og erhvervsministeren og ligeledes af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:52

Spm. nr. S 2165

26) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

I lyset af regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg« hvilke områder er det, ministeren mener »er vigtige for staten at have indflydelse på«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:52

Benny Engelbrecht (S):

I lyset af regeringens politik om at »gennemgå alle statslige aktieposter med henblik på et salg«, hvilke områder er det, ministeren mener »er vigtige for staten at have indflydelse på«?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 16:52

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne henvise til mit sidste svar. Det har jo siden 2001 været en rød tråd – eller en grøn tråd, vil jeg hellere sige – i regeringens arbejde løbende at vurdere og gennemgå statslige aktieposter med henblik på et muligt salg. Og det væsentlige her er ordet muligt. Det indebærer, at regeringen fremover, ligesom den har gjort tidligere, kun skal sælge aktieposter, når det giver god mening.

Som jeg også sagde i mit forrige svar, skal vi sikre, at væsentlige samfundsinteresser tilgodeses, når vi privatiserer. Det betyder f.eks., at staten bevarer en kontrol i forhold til centrale dele af vores infrastruktur. Men jeg vil gerne fastholde, at privatisering af den rette virksomhed og på de rette vilkår vil give gevinster for samfundsøkonomien, som vi som ansvarlig regering selvfølgelig skal høste på vegne af borgerne i det her land.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:53

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kan godt forstå ministerens lille fortalelse om røde og grønne tråde. Man fristes næsten til at filosofere lidt over dette, at der hos regeringen netop mangler en rød tråd, men det skal vi nok overlade til vælgerne at sørge for at der kommer. Det skal vi nok ikke stå og afgøre her. Men netop dette at fokusere på de væsentlige samfundsinteresser og tale om, hvad det i grunden er, der er så vigtigt for staten, at man skal have afgørende indflydelse på det, er jo ikke desto mindre en meget vigtig diskussion at tage.

I virkeligheden er det eksempel, som nu er blevet nævnt et par gange under det sidste spørgsmål, nemlig spørgsmålet om Post Danmark, ret relevant, fordi vi jo netop skal overveje, hvor det er relevant, at vi har indflydelse. Er postservicen – dette at sikre, at alle dele af landet kan betjenes på en god og ordentlig måde med breve, med pakker, med forsendelser, sådan at f.eks. erhvervsdrivende også kan lave distancesalg, sådan at erhvervsdrivende kan udsende information til deres kunder, sådan at erhvervsdrivende kan sende fakturaer og kontoudtog til deres kunder, og sådan at samfundet kan komme i kontakt med borgerne – ikke også så væsentlig en del af infrastrukturen i et samfund, at den kan vi ikke se bort fra at vi bør have en stor indflydelse på?

Dermed kan man jo altså også sige, at det bliver ret så væsentligt at tage udgangspunkt i netop dette med statens ve og vel, som ministeren så udmærket har formuleret det tidligere netop i Jyllands-Posten, altså dette, at vi skal sikre, at der er fokus på det, som staten har særlig interesse i, og der er det ikke hensigtsmæssigt, at det er rene kapitalinteresser, som driver værket. Det synes jeg faktisk at ministeren har pointeret meget godt. Så er den postale infrastruktur ikke netop et vigtigt element i Danmark?

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:55

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det har jo hele tiden været den her regerings holdning, at privatiseringer skal ske med omtanke og bero på en konkret vurdering af den enkelte virksomheds situation og den enkelte virksomheds rammebetingelser. Derfor skal vi hele tiden sikre os, at vi tilgodeser væsentlige samfundsinteresser, når vi privatiserer. Derfor skal vi hele tiden tænke os om, det er jo også mit budskab. Vi skal tænke os rigtig godt om og nøje overveje fordele og ulemper, inden vi privatiserer eksempelvis strategisk infrastruktur.

Når det handler om posten, er regeringens holdning jo klar nok: Der er ikke nogen betænkeligheder ved privatisering. Der er fri konkurrence. Postbefordring kan jo sådan set foretages af hvem som helst, og der er ikke en fysisk infrastruktur, som tilsiger, at det skal være en bestemt virksomhed, der gør det. Det er noget andet, når det handler om andre sådan vitale fysiske infrastrukturer i forbindelse med aktiebesiddelser, som staten har. Derfor er regeringens holdning klar nok. Vi tænker os om i alle tilfælde, med hensyn til hvad der er i nationens interesse. Vi er sat i verden for at beskytte Danmarks interesser. Det gør vi både økonomisk, strategisk og kvalitetsmæssigt.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:57

Benny Engelbrecht (S):

Her må jeg faktisk korrigere ministeren. For var det sådan, at markedet var helt og aldeles frit og der ikke var en befordringspligtig virksomhed, så kunne vi være temmelig sikre på, at der ikke var nogen virksomheder, som ville have den fjerneste interesse i at levere post på f.eks Samsø. Det er der ikke penge i for at sige det, som det er. Den eneste grund til, at det kan lade sig gøre at levere post i hele landet, er netop, at man har en befordringspligtig virksomhed, som i det her tilfælde altså er statsejet. Den er ejet i fællesskab af den svenske og den danske stat.

Så her kan vi ikke komme uden om, at det alene er, fordi der er et særligt samfundshensyn, at vi kan sikre, at der skal udpeges en befordringspligtig virksomhed – og der er også et europæisk direktiv, der sikrer det. Så jeg er ikke enig i ministerens konklusioner på det her område. Hvad kan vi så gøre for netop at sikre, at den slags virksomheder ikke falder disse kapitalfonde i hænde, som ministeren siger kun tænker på sig selv?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:58

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Normalt betragter jeg spørgeren som en moderne politiker, som tænker moderne. Det er jo en ekstremt antikveret halvfjerdserholdning, der kommer her fra en socialdemokrat, som man skulle tro var 55 år ældre, end han er. I den verden, vi lever i, løser private virksomheder hver eneste dag opgaver for staten, og det gør de, fordi de gør det bedre og de gør det billigere. Altså, vi har jo ikke et eller andet sovjetisk samfund, hvor staten skal løse alt. Det håber jeg da ikke at spørgeren vil have os tilbage til.

Med hensyn til postbefordring er det da i bedste fald en halvfjerdserholdning, at staten skulle være den bedste til at stå for postbefordring. Hvorfor skulle private firmaer, som har en interesse i kvalitet, som har en interesse i, at kunderne er tilfredse, og som har en interesse i at udvikle nye produkter, ikke kunne lave det meget bedre? Jo, jeg tror på, at private virksomheder i langt de fleste tilfælde kan løse opgaverne langt bedre end offentlige myndigheder.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:59

Benny Engelbrecht (S):

Nu er der jo rent faktisk en privat virksomhed, som har forsøgt sig med og har knækket nakken på at lave postal service i Danmark, så det er måske ikke det bedste eksempel, ministeren fremdrager. I øvrigt: Hvis jeg skulle være 55 år ældre, ville jeg være 94 år. Så ville jeg i hvert fald være et yderst erfarent medlem af dette høje Ting. Det er bare lige for at få det slået fast.

Til diskussionen om, hvorvidt noget er moderne eller ej i politik, vil jeg sige, at det jo altid er et spørgsmål om at løse problemerne ud fra de forudsætninger, der ligger på nuværende tidspunkt. Jeg må dog sige, at jeg på ingen som helst måde finder det moderne, at man oplever en kapitalfond som CVC, der i løbet af ganske få år mangedobler deres provenu af de aktier, som de ejer i et dansk postselskab, for derefter at sælge dem tilbage til staten, der betaler en langt højere pris end den, som staten solgte dem til oprindelig, og samtidig får virksomheden en meget, meget profitabel postvirksomhed i Belgien med. Det er da åbenlyst tåbeligt. Det mener jeg også at ministeren er i stand til at kunne se.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:00

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen vi kan godt tage et nationaløkonomisk foredrag, hvis spørgeren gerne vil have det. Sådan hænger verden jo ikke sammen. Den danske stat fik en betaling i aktieposter, som CVC købte som mindretalsaktionær, hvilket betød, at staten stadig væk havde den dominerende indflydelse. Det betød, at staten fik kapital, som staten kunne forrente. At CVC så har foretaget en god investering, har jo også betydet, at staten har foretaget en god investering, for det betyder, at posten er blevet mere værd. Det ene følger sådan set af det andet. Det vil sige, at statens del også er blevet mere værd, så staten har sådan set scoret ved, tjent på at have haft CVC inde som investor, fordi det jo altså – kan vi se – har betydet, at posten er blevet mere værd.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Det næste spørgsmål er også til økonomi- og erhvervsministeren og stillet af hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:01

Spm. nr. S 2167

27) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvis infrastruktur er et område, som det er vigtigt, at staten har indflydelse på, hvilke konsekvenser agter ministeren da at drage over for regeringens ønsker om at privatisere infrastrukturområder inden for energi og transport?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:01

Magnus Heunicke (S):

Spørgsmålet lyder: Hvis infrastruktur er et område, som det er vigtigt at staten har indflydelse på, hvilke konsekvenser agter ministeren da at drage over for regeringens ønsker om at privatisere infrastrukturområder inden for energi og transport?

K1 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 17:02

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne henvise til mine tidligere svar, hvor jeg redegør for min holdning om, at privatisering skal ske med omtanke og bero på en konkret vurdering af den enkelte virksomheds situation. Det er der jo sådan set ikke noget nyt i. Det har hele tiden været den her regerings holdning, at privatisering kun kunne ske, hvis det var muligt, og hvis det ville være hensigtsmæssigt.

Når det gælder strategiske dele af vores infrastruktur, kan det godt give god mening at bevare en form for statslig kontrol, og derfor skal vi tænke os godt om, når vi overvejer privatisering på infrastrukturområdet, så vi sikrer, at væsentlige samfundsinteresser tilgodeses.

Det er også vigtigt her at slå fast, at det ikke er statens opgave eller i statens interesse at drive virksomhed på markedsmæssige vilkår, og derfor vil vi fortsætte processen med at privatisere en række virksomheder, og vi vil hele tiden løbende vurdere, om andre statslige virksomheder er egnet til salg. Der er det vores holdning, at privatisering skal ske med omtanke, og at vi skal tænke os godt om, og derfor vil vi kun privatisere i staten, når det giver god mening – og det gælder også på infrastrukturområde.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:03

Magnus Heunicke (S):

Tak. Nu vil jeg forklare, hvorfor vi synes, det er så interessant at tage den her sag op. Det er jo netop, fordi ministeren selv var ude i Jyllands-Posten med det, som i hvert fald i Jyllands-Posten blev tolket som værende en nyhed. Nu siger ministeren så, det altid har været regeringens politik, men dér var det en nyhed, da ministeren altså slog en ny kurs an – i hvert fald sådan som redaktionen på Jyllands-Posten formulerede det. Jyllands-Posten konkluderede så efterfølgende, at når det drejer sig om statslige selskaber som DONG og

DSB, er der nu sået tvivl om, hvad regeringens politik egentlig er på det område.

Det er meget relevant at høre ministerens svar her i dag, og når jeg hører det, kan jeg forstå, at ministeren taler meget om en strategisk-kritisk del af infrastrukturen. For oplysningens skyld vil jeg spørge, om det så er rigtigt forstået, at det overhovedet ikke er driften, men faktisk kun ejerskabet og vel også vedligeholdelsen af, nyinvesteringen af landingsbanen, nettet, jernbanenettet eller ledningsnettet, men ikke selve driften af en service, som kunne være togdrift eller noget andet. Er det den sondring, som ministeren prøver at lægge frem? Det kunne være interessant at høre.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:04

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det vurderer vi altid fra sag til sag. Vores grundlæggende holdning er den, at staten ikke skal drive forretning. Staten skal købe ydelser, for det vil være til gavn for borgerne rent kvalitativt, rent prismæssigt. Det viser al erfaring uden undtagelse.

Med hensyn til strategiske dele af vores infrastruktur vil jeg sige, at jeg har nævnt Københavns Lufthavn som et eksempel på, at man – synes jeg – godt kunne have bevaret en form for kontrol, før den socialdemokratiske regering valgte at indlede en privatiseringsproces med hensyn til Københavns Lufthavn. Så det er et godt eksempel på det.

Jeg nævnte også det rå kobber i TDC's net som et eksempel. Nu er der så sket det lykkelige, at der er en intensiv konkurrence på mobilområdet med over 30 forskellige selskaber, som vil betyde lavere priser, og det viser, at konkurrence hjælper. Hvis man stadig væk havde haft et, om man så må sige, gammelt TDC som et statsligt monopol, havde vi ikke haft lave mobilpriser, og man havde ikke haft den intensive konkurrence til gavn for borgeren.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:05

Magnus Heunicke (S):

Det er selvfølgelig rigtigt nok. Så kan man sige til ministeren, at vi skal vurdere alle sager nøgternt, og det må vi jo så gøre. Det har jeg selvfølgelig respekt for. Jeg tror, at man som minimum må kræve af enhver regering, at den vurderer alle sager nøgternt og finder fordele og ulemper. Nu prøver jeg at sige: Lad os gå skridtet videre til de politiske mål, det er dem, der er interessante i den her debat. Altså, hvad er de politiske mål, som fik ministeren til at gå ud i Jyllands-Posten? Og hvad er de politiske mål bag regeringens politik? Det er naturligvis med respekt for, at man vurderer alle sager og ikke gennemfører direkte tåbeligheder. Men hvad er de politiske mål for, hvordan Danmark skal se ud fremover?

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:06

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

De politiske mål er klare. Vi vil stadig væk arbejde for privatiseringer. Det har hele tiden været vores politik løbende at vurdere og gennemgå statslige aktieposter med henblik på et muligt salg. Det har aldrig været vores mål, at alle aktieposter eller alle selskaber nødvendigvis skal sælges. Det må hele tiden bero på en konkret vurde-

ring og den enkelte situation. Det mener jeg er en fornuftig og holdbar, god tilgang til privatiseringer.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:06

Magnus Heunicke (S):

Det har jeg så forståelse for, men kan vi ikke argumentere for, at man jo kan blive klogere? Der er en udvikling. Noget virker fornuftigt og rimelig uskadeligt at gøre i dag, f.eks. salget af kobbernettet dengang, hvilket ministeren selv bragte op. Dengang troede man jo, at der ville ske så hurtig en udvikling, at vi lynhurtigt ville få netop det mobile bredbåndsnet, som ministeren også nævnte. Så der ville ikke være nogen monopolproblemer her. Der ville ikke være noget som helst problematisk i det, fordi teknologien – det vurderede alle jo dengang – ville gå så stærkt, at vi inden for få måneder eller måske år ville have et mobilt net, som alle folk kunne gå ind på.

Nu ved vi, at det først er lige i de her år, at vi for alvor har et mobilt bredbåndsnet, som kan konkurrere med kobbernettet. Derfor kan man sige, at det så var for tidligt, at man solgte det fra. Udviklingen er jo svær at tyde, når det drejer sig om det her, som meget handler om teknologi og markedsmekanismer.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:07

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Derfor skal vi altid tænke os godt og grundigt om, specielt når det handler om den strategiske infrastruktur. Når det handler om privatiseringer, er det selvfølgelig vigtigt, at vi både lærer af de dårlige og af de gode eksempler. Og der har været dårlige eksempler, og der har været en masse gode.

Når jeg så tidligere har fremhævet Københavns Lufthavn og TDC, er det, fordi de er eksempler på strategisk infrastruktur, og der mener jeg, at vi kan lære af erfaringerne fra salget af de selskaber, når vi overvejer at privatisere centrale dele af vores infrastruktur fremover. Regeringens holdning er klar nok: Vi vil gerne privatisere. Vi tror, det giver bedre kvalitet, det giver penge i statskassen til gavn for borgerne, det er med til at lette vores renteudgifter, fordi vi får nedbragt vores statsgæld, så derfor er der et win-win-samspil ved at privatisere. Men man skal overveje det grundigt, hver eneste gang man tager sådan et skridt.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 28, er ligeledes stilet til økonomi- og erhvervsministeren og ligeledes af hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:08

Spm. nr. S 2169

28) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvordan vil ministeren i forlængelse af sine udtalelser om, at »når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer.« sikre, at aktionærer for fremtiden tænker på statens ve og vel?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:08

Magnus Heunicke (S):

Spørgsmålet her lyder: Hvordan vil ministeren i forlængelse af sine udtalelser om, at »når man sidder i en kapitalfond, tænker man ikke på den danske stats ve og vel. Så tænker man på sine aktionærer«, sikre, at aktionærer for fremtiden tænker på statens ve og vel?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 17:09

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at selskaber jo selvfølgelig ikke er sat i verden for at tænke på statens ve og vel. Det er jo sådan en elementær betragtning. Det er jo et selskabs opgave at tænke på sine aktionærer, sådan skal det være i et privat samfund som vores. Vi lever jo heldigvis i et frit samfund.

Når vi så ønsker at privatisere offentlige selskaber, er det, fordi det ikke er statens opgave at drive forretning på markedsmæssige vilkår. Privatisering af den rette virksomhed, der er gennemtænkt og gennemført på den rigtige måde, indeholder et stort effektiviseringspotentiale til gavn for den enkelte virksomhed og for samfundet generelt. Beslutningen om at sælge en offentlig virksomhed vil altid være betinget af en konkret vurdering af virksomheden og af markedssituationen. Når vi privatiserer en offentlig virksomhed, er det vores ansvar fra politisk hold at sikre de rigtige rammevilkår, der gør, at det, der er godt for aktionærerne, også er godt for samfundet.

Derfor: Ja, det er elementær, banal logik; aktionærer skal tænke på ejernes interesser, fordi det er dér, hvor de har placeret deres interesser, og staten må jo tænke på statens interesser, og i langt de fleste tilfælde kan de to ting sagtens kombineres.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:10

Magnus Heunicke (S):

Så lad os koncentrere os om de steder, hvor de ikke kan kombineres, altså selve de interesser, man har som aktionær, og de interesser, vi har som samfund, som statsministeren kalder det. Lad os tage fat i Københavns Lufthavn, som ministeren selv nævner. Kan ministeren komme med et eksempel på, at ejerne af lufthavnen, dvs. aktionærerne – staten er jo mindretalsaktionær i lufthavnen i dag, den ejes i øjeblikket af en australsk kapitalfond – har handlet i strid med den danske stats interesser, altså har gjort det, ministeren siger her, nemlig tænkt på sine aktionærers interesser frem for på statens interesser? Når ministeren analyserer og fremhæver lufthavnen som eksempel på, at det var en fejlslagen strategi at sælge den, er det så, fordi det her er sket ude i lufthavnen?

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:11

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil ikke gå ind og dechifrere hvert enkelt selskabs ageren på markedet. Det, jeg kan konstatere, er, at staten har en grundlæggende interesse i privatiseringer. Det giver kvalitet, det giver mere effektivisering, det giver mere værdi for pengene for staten.

Med hensyn til de strategiske infrastrukturinvesteringer er Københavns Lufthavn et eksempel på en arbejdsplads og en strategisk infrastruktur, som er væsentlig for Danmarks udvikling – meget væsentlig for Danmarks udvikling, og det er en monopolsituation. Derfor er det vigtigt, at der er hånd i hanke med det. Man har så indledt en privatiseringsproces i 1990'erne fra den daværende socialdemokratiske regerings side, for øvrigt støttet af os, og det har udviklet sig fornuftigt. Det er jo blevet en velfungerende lufthavn med en fantastisk god daglig ledelse, som udvikler lufthavnen, men det er klart, at en kapitalfonds interesse i lufthavnen ikke vil være den samme som statens

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:12

Magnus Heunicke (S):

Jeg vil også gerne have lov til at rose den daglige ledelse af lufthavnen. De gør et fremragende stykke arbejde, og der er ingen tvivl om, at der sandelig også er behov for det. Det er måske en af Danmarks allervigtigste arbejdspladser, og det er, med hensyn til hvor mange folk der fysisk arbejder derude, den største arbejdsplads i Danmark, og så er der alle de arbejdspladser, det genererer, at vi har en stor lufthavn i København. Det er helt afgørende for vores fremtid som nation.

Ministeren siger, at der er de her betænkeligheder ved det nuværende ejerskab, nemlig at staten er mindretalsaktionær, hvilket vil sige, at vi kan komme og måske allerede har været i situationer, hvor lufthavnen ikke handler i overensstemmelse med statens interesser. Går ministeren med overvejelser om egentlig at købe lufthavnen tilbage fra australierne? Man kan jo ikke gå ud fra, at de vil eje den til evig tid, de vil nok sælge den på et tidspunkt, som alle andre kapitalfonde gør. Man kan selvfølgelig foretage vurderinger med hensyn til kurs og andet, men er det noget, som man vil overveje?

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:13

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det er ikke inde i vores overvejelse.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 17:13

$\textbf{Magnus Heunicke} \ (S):$

Tak for det svar – det var i hvert fald kort og kontant. Måske kunne man få uddybet lidt, hvad det skyldes.

Man har en meget, meget klar diagnose og en klar analyse af, at det her er fejlslagen politik, og jeg kan godt forstå, at vi ikke kan købe kobbernettet tilbage fra TDC, for udviklingen har ligesom overhalet det, som vi talte om tidligere, men hvad angår lufthavnen, er vi vel også enige om, at det er noget, som i lang tid fremover bliver helt centralt for Danmark. Som menigt folketingsmedlem kender jeg ikke de konsekvenser, det vil få, så nu vil jeg ikke foreslå, at vi skal bruge milliarder på det, for jeg tror hverken, at vi har penge til det, eller at det er realistisk. Men det ville måske være en øvelse værd at sige, hvad det egentlig på lang sigt er for nogle muligheder, vi har for at påvirke ejerskabet af lufthavnen: Skal vi styrke eller svække vores position som mindretalsaktionær i lufthavnen?

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:14

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Staten har jo valgt at beholde en mindretalsaktiepost i Københavns Lufthavn, netop fordi vi synes, at Københavns Lufthavn repræsenterer en væsentlig udviklingsforpost for det samfund, som vi gerne vil have – et dynamisk, mobilt samfund, hvor der bliver investeret i samfundet. Og der ved vi, at lufthavnen som infrastruktur regnes som et af de vigtigste parametre, når man med hensyn til fleksibilitet overvejer, hvor man vil investere henne.

Derfor ser vi en strategisk interesse i at fastholde vores position som mindretalsaktionær i Københavns Lufthavn for at påvirke udviklingen i lufthavnen.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Magnus Heunicke og tak til økonomi- og erhvervsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 29, er tilstilet skatteministeren af hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 2160

29) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvorledes vil ministeren følge op på sin advarsel til virksomhederne og deres organisationer om ikke at flirte med at lade sig hylde af SF?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:15

Klaus Hækkerup (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvorledes vil ministeren følge op på sin advarsel til virksomhederne og deres organisationer om ikke at flirte med at lade sig hylde af SF?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:15

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest tak for spørgsmålet. Jeg har sådan set ikke tænkt mig at følge op på det interview, som jeg gav til Jyllands-Posten. Det interview var meget klart og kontant. Jeg gjorde sådan set opmærksom på de erhvervsfolk, som over for mig taler om, at det er vigtigt, at vi bevarer arbejdspladser i Danmark og dermed også er konkurrencedygtige. Mit budskab var sådan set, at det også er vigtigt at sige til både S og SF, som jo har planer om at sætte selskabsskatten op og dermed også sende arbejdspladser ud af Danmark. Det synes jeg er et vigtigt budskab, og det er klart, at det selvfølgelig ikke kan blive gentaget for tit, fordi det er afgørende for, om vi kan ruste os til fremtiden.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 17:16

Klaus Hækkerup (S):

Spørgsmålet om, hvordan vi behandler virksomhederne, vender vi tilbage til i det næste spørgsmål, som jeg har stillet, spørgsmål 31.

Det, der er alvorligt her, synes jeg, er, at ministeren er ude med en dårligt tilsløret trussel over for erhvervslivet. »Der er brug for en opsang – og en advarsel – til virksomhederne og deres organisationer, mener han.«

Det, det går ud på, er altså at true virksomhederne til et eller andet. Og sådan en trussel, der går ud på at sige, at de måske ikke engang må tale på SF's årsmøde, at de måske ikke engang må være i dialog med SF, og at de måske heller ikke må være i dialog med Socialdemokratiet, udsteder man selvfølgelig ikke uden at have en eller anden idé om at følge op på den.

Derfor vil jeg godt høre skatteministeren om, hvordan det præcis er, ministeren vil følge op på sådan en trussel.

Kl. 17:17

$\textbf{Anden næstformand} \ (S \texttt{ø} ren \ Espersen) :$

Ministeren.

Kl. 17:17

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror ikke, at jeg kan komme det meget nærmere end ved at sige, at jeg bruger den ytringsfrihed, der er i Danmark, ligesom enhver erhvervsleder og hr. Klaus Hækkerup også kan bruge sin ytringsfrihed. For mig er det afgørende at sige, at der er forskelle, alt efter hvilken regering der sidder.

Vi ved jo godt, at en S-SF-regering, hvis det måtte ske, at en sådan regering kom til magten, vil betyde massive skattestigninger, vil betyde, at virksomhederne bliver stillet langt dårligere i den internationale konkurrence. Det synes jeg sådan set man har en forpligtelse til at gøre vælgerne opmærksom på, altså hvad det er for udfordringer, vi vil møde, hvis der måtte komme en anden regering.

Det står enhver frit for at blande sig i den offentlige debat. Det står også mig frit for som folkevalgt at gøre det, og den ret og pligt har jeg sådan set bare påtaget mig.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 17:17

Klaus Hækkerup (S):

Jeg må først sige, at jeg er helt enig med ministeren i, at det sandelig gør en forskel, hvad for en regering vi har i Danmark. Regeringen har gennemført en kæmpe forårspakke for et år siden, forårspakke 2.0, med massive skattelettelser, hvis hovedformål var at bringe folk i arbejde. Og på spørgsmålet om, hvor mange der så er kommet i arbejde med de skattelettelser, der blev gennemført, er svaret fra ministeriets side 19.300 personer.

Så fremlægger Socialdemokratiet planen »En fair løsning«, hvori det foreslås, at man øger arbejdstiden med 1 time for alle ansatte. Det vil give 60.000 nye job – 60.000 –

så der er sandelig en forskel på, hvad regeringen foreslår, og hvad Socialdemokratiet foreslår.

Men det, som er spørgsmålet, er: Virker ministerens trussel? Har han blandet sig i ytringsfriheden? Når jeg ser på, hvordan Dansk Industri har kommenteret på forslaget – Dansk Industri, som mere end nogen anden har ment, at regeringens skattelempelser var gode og var rimelige og var fair, beskriver bare vores forslag »En fair løsning« som socialdemokratisk beton – må jeg sige, at så er det da lykkedes ministeren at forvride den offentlige debat.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:19

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, man skal passe på med at tillægge mig større magt, end jeg har. Jeg hverken kan eller vil blande mig i, hvad erhvervsorganisationer siger om Socialdemokratiet og SF's udspil fra i går. Vi er dog helt enige i, at det er socialdemokratisk beton af værste skuffe, og at det sådan set kun har ét formål, nemlig at stille dansk erhvervsliv langt dårligere i den internationale konkurrence, end det står nu, og det er trist

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 17:19

Klaus Hækkerup (S):

Så vil jeg bare spørge ministeren: Er der ikke en modsætning mellem det, ministeren siger nu til sidst, hvor han siger, han ikke vil blande sig i, hvad erhvervsvirksomheder og deres organisationer siger, og så hans udtalelse i Jyllands-Posten søndag den 2. maj, hvor han siger:

»Der er brug for en opsang – og en advarsel – til virksomhederne og deres organisationer \dots «.

Er det ikke to ting, der går hver sin vej? Var det ikke præcis ministerens ønske at blande sig, når de brugte ytringsfriheden?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:20

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, jeg synes bare, at det er vigtigt at have en sund politisk debat. Det er også derfor, det er dejligt, at hr. Klaus Hækkerup nu har påtaget sig at tage debatten op her i Folketingssalen igen. Det giver mig lejlighed til at sige det, som i bund og grund er hovedpointen. Der er stor forskel, alt efter hvilken regering der har ansvaret for Danmarks fremtid.

Til en S-SF-regering med »En fair løsning«, som slet ikke er finansieret, og som bygger på en lang række fugle på månen, må man bare sige, at hvis den plan overhovedet får gang på jord, vil det betyde, at dansk erhvervsliv og dermed arbejdspladser flytter ud af Danmark, og så vil man være i en trist situation, hvor danske lønmodtagere får det meget sværere, end de har i dag, som situationen er.

Til det med at få fremlagt et letkøbt forslag om, at hvis vi bare arbejder 1 time mere, går alle problemer væk, vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at det er for let, for der er jo ingen opbakning til det overhovedet, der er ikke engang en særlig stor opbakning til det inden for fagbevægelsen.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed sluttede spørgsmålet. Foreløbig tak til hr. Klaus Hækkerup. Det næste spørgsmål, spørgsmål 30, er også til skatteministeren, og det er fra hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:21

Spm. nr. S 2162

30) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Er det i tråd med regeringens syn på ytringsfrihed, at ministeren ikke vil have, at store danske virksomheder er i dialog med SF?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:21 Kl. 17:23

Jesper Petersen (SF):

Spørgsmålet lyder: Er det i tråd med regeringens syn på ytringsfrihed, at ministeren ikke vil have, at store danske virksomheder er i dialog med SF?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:21

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg synes, det er meget vigtigt, at store som små virksomheder er i dialog med SF, og det er der vel et meget stort behov for, alene af den grund at det, som SF står for erhvervspolitisk, jo er at sende gode danske arbejdspladser ud af Danmark. Og det er jo lidt trist, at SF, som man må formode ville være solidarisk med de danske arbejdere, arbejder benhårdt og minutiøst på, at det skal være svært at drive virksomhed i Danmark. Der synes jeg sådan set, der er god brug for, at virksomhederne siger til SF, at det ikke er den kurs, man skal forfølge, hvis man vil have et samfund, der kan klare sig i den globale konkurrence.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:22

Jesper Petersen (SF):

Jamen når jeg synes, der er behov for at tage det op, er det, fordi skatteministeren efter SF's landsmøde, hvor Novozymes direktør troppede op for at være i dialog med SF og give sit syn på nogle problemstillinger, efterfølgende skosede ham for at gøre lige præcis det. Det er simpelt hen farligt, siger skatteministeren, når virksomheder flirter med at lade sig hylde af SF, og de burde lade være med at deltage på sådan nogle møder. Det synes jeg står noget i modstrid med det syn på ytringsfriheden, som f.eks. ligger i et debatindlæg fra Nordvestnyt tilbage i januar måned, og som jeg i øvrigt er fuldstændig enig i, skrevet af skatteministeren selv, hvor han er meget bekymret for ytringsfriheden; at hver ottende danske kunstner har underkastet sig selvcensur og ikke længere tør ytre sig, er ifølge skatteministeren et meget stort problem. Det er jeg enig i, og jeg synes da bare, det ville være ærgerligt, hvis det også blev sådan, at man kun måtte være i dialog med f.eks. SF, når man havde fået lov.

Jeg kom til at tænke på den der sang »Hvis din far gir' dig lov« af Kim Larsen, for man skal åbenbart have godkendelse fra regeringen, inden man må tage erhvervspolitiske diskussioner med SF og troppe op på vores landsmøde og give sin mening til kende. Det kunne jo faktisk være, at det var, fordi store dele af erhvervslivet synes, vi faktisk har rigtig mange gode bud på, hvordan man skaber ny vækst i fremadrettede teknologier, der gør os i stand til at skabe vækst og beskæftigelse også fremover. Måske er det egentlig derfor, der er en stigende interesse for at være i dialog med os. Men det må man måske ikke så godt for skatteministeren; det er farligt, når man gør det, og man burde holde sig for god til det fra erhvervslivets side. Ærlig talt, er det ikke sådan lidt at angribe ytringsfriheden for erhvervsledere?

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har i hvert fald i den dialog og diskussion, der har været efter min politiske markering, sagt, at jeg synes, det er helt fint, at man deltager i en hvilken som helst offentlig diskussion, og jeg håber også, at det lykkes for dansk erhvervsliv at overbevise SF om, at den plan, de har fremlagt i går, ikke er den medicin, der skal til, hvis Danmark skal klare sig i den internationale konkurrence.

Det, vi så i går, var jo mange forskellige ting, men et af elementerne i planen, der blev præsenteret, er en højere erhvervsskat, og det er lig med, at arbejdspladser forsvinder fra Danmark. Og det undrer mig sådan set med et parti, der arbejder benhårdt for at levere løsninger – det siger man her fra Folketingets talerstol – der skal styrke dansk erhvervsliv, for når man så ser på den økonomiske politik, ja, så ser man SF's sande ansigt, nemlig en økonomisk politik, der gør det langt sværere at drive virksomhed i Danmark, og som kommer til at betyde, at arbejdspladser forsvinder i massivt antal. Det synes jeg sådan set er en vigtig diskussion, man får, for der skal jo være opmærksomhed på: Hvad er det for forskelle, der er mellem den nuværende regering og en eventuel kommende S-SF-regering? Og de forskelle er jo blevet meget tydelige – og det vil jeg også gerne kvittere for – med den ærlighed, som SF nu går til opgaven med, og det er en ærlighed, som betyder, at arbejdspladser forsvinder ud af Danmark.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:25

Jesper Petersen (SF):

Hvis jeg var minister og medlem af Folketinget for et parti, der de seneste par uger har gjort så meget ud af at finde mikroskopiske detaljer i udtalelser fra politikere i f.eks. SF og gøre dem til store sager om uærlighed, så ville jeg vare mig for, hvad jeg nu sagde som skatteminister, for bare i det her indlæg var der jo adskillige usandheder. Jeg, som troede, at linjen fra regeringens side var, at uærlighed er det værste i politik, må sige, at der altså var indtil flere usandheder bare i det indlæg, skatteministeren holdt her. Indebar vores plan i går en højere erhvervsskat? Jeg bemærkede godt på TV2 News i går aftes, at skatteministeren var så ualmindelig dårligt forberedt. Han vidste ikke, at det, der var en del af »Fair Forandring«, sådan set ikke var en del af udspillet i går. Tværtimod kunne man der indgå i en dialog med erhvervslivet om at finde andre måder at finde de penge på, erhvervslivet skal bidrage med – et forslag, der er taget godt imod fra f.eks. Dansk Erhvervs side. Så jeg fastholder, at regeringen er så presset, at man nu beder erhvervslivet om at holde igen med at sige noget godt om erhvervspolitikken fra SF, fordi man er så langt ude, det allersidste greb med neglene for at holde fast i regeringsmagten, og jeg synes, det er ærgerligt, at man med det som begrundelse begynder at krænke ytringsfriheden for erhvervslivet.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:26

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Man må i hvert fald medgive hr. Jesper Petersen, at der blev han talt varm, og det er jo kun fint. Jeg var bestemt ikke dårligt forberedt i går på TV2 News, jeg havde jo fornøjelsen at diskutere med hr. Jesper Petersens kollega hr. Ole Sohn, og jeg stillede spørgsmålet: Hvad er det så, der skal laves om, hvis selskabsskatten ikke skal sættes op? Der fik jeg intet svar overhovedet – intet svar! Det håber jeg selvfølgelig vi kan få fremprovokeret, sådan at folk kan få at vide,

hvad det er, man så ønsker. Men det er noget, der skal tages fra erhvervslivet, det stod jo fuldstændig soleklart efter den melding, der kom i går. Det var jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt erhvervslivet *ikke* skulle være med til at finansiere gennem øgede byrder.

Lad mig så sige, at i det udspil, jeg så i går, indgår »Fair Forandring« som en finansieringskilde, det er vist helt åbenbart. Men hvis det allerede i dag betyder, at nu er »Fair Forandring« taget ud af den finansieringsplan, der var i går, så vil jeg da gerne trække mine ord tilbage om en højere selskabsskat, men det er den da vist ikke. Mig bekendt indgår »Fair Forandring« stadig væk som et finansieringselement.

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:27

Jesper Petersen (SF):

Det bekymrer mig nu lidt, at skatteministeren ikke er i stand til at se forskellen. »Fair Forandring« indgår som finansieringselement. I »Fair Forandring« indgår nogle ting omkring selskabsskatten. Men det, der indgik i udspillet i går, var jo lige præcis det, at man i stedet for at hæve procenterne for selskabsskatten via en dialog med erhvervslivet kan finde andre måder at få det bidrag fra erhvervslivet på, som vi synes det er rimeligt at de giver. Det er blevet taget positivt imod. Der gives jo direkte erhvervstilskud og forskellige skattebegunstigelser for godt 20 mia. kr. om året, og kunne man i stedet finde pengene der, så var det en farbar vej frem. Derfor: Ja, det er jo en ændring, og det synes vi da bare er godt at lægge op til den dialog med erhvervslivet om - en dialog, vi jo gerne vil have, og som erhvervslivet ikke er bange for at tage med os, og som vi ikke er bange for at tage med dem, men som skatteministeren meget gerne vil have vi begrænser. Erhvervslivet skal, kan man mere eller mindre sige, spørge om lov i regeringen, før de må diskutere med SF. Og for nylig var der faktisk en virksomhed på Tønderkanten, der efter skatteministerens udmelding aflyste et møde med hr. Villy Søvndal. Så det virker åbenbart. Man er i stand til at knægte ytringsfriheden for erhvervsfolk, fordi regeringen siger, at de nu ikke længere må snakke med SF. Og det synes jeg bare er ærgerligt, at det skal begrænse dialogen mellem erhvervslivet og et forhåbentligt kommende regeringsparti.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:29

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu holdt hr. Jesper Petersen jo før en lang, malerisk tale om vigtigheden af, at man siger tingene ærligt. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at man ikke må møde op og være i dialog med SF – aldrig! Jeg vil meget gerne have mig frabedt at stå her og få skudt i skoene af hr. Jesper Petersen, at jeg skulle have anbefalet virksomheder ikke at mødes med SF. Næh, jeg synes, det er en glimrende idé at mødes med SF, hvis man fortæller, hvad det er, der er vigtigt, for at man kan overleve. Og der siger jeg bare, at jeg håber, at SF vil lytte til de mange virksomheder, der i dag siger: Der er brug for, at vi styrker dansk erhvervsliv. Det er ikke gennem flere skatter, det er ikke igennem flere byrder, og det er ikke ved at gøre det endnu mere besværligt, som jo er det, S og SF vil gøre. Og der kan man så selvfølgelig mene, at S og SF har en plan for det. Det nægter jeg nu at tro på, for hvis man ser på »Fair Forandring«, vil man se, at det jo er skatterne, der bliver sat op. I går hørte man så, at der også kan findes ud af noget andet, men det, der står tilbage, er jo, at erhvervslivet skal bidrage. Ingen tvivl om, at erhvervslivet kommer til at bidrage, ingen

tvivl om, at det betyder, at arbejdspladser bliver sendt ud af Danmark. Det er bare ærgerligt i den situation, vi står i. Det er jeg ked af

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jesper Petersen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 31, er stillet til skatteministeren af hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 17:30

Spm. nr. S 2163

31) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Har regeringen planer om at ændre beskatningen af erhvervslivet, der med forårspakke 2.0 er pålagt yderligere skatter og afgifter på et tocifret milliardbeløb?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Klaus Hækkerup for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:30

Klaus Hækkerup (S):

Har regeringen planer om at ændre beskatningen af erhvervslivet, der med forårspakke 2.0 er pålagt yderligere skatter og afgifter på et tocifret milliardbeløb?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:30

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Regeringen har jo siden 2001, hvor selskabsskatten var på 30 pct., i to omgange nedsat selskabsskattesatsen, så den i dag er på 25 pct. og fremstår både konkurrencedygtig og robust sammenlignet med den generelle internationale erhvervsbeskatning. I forbindelse med forårspakken bidrog erhvervslivet ganske rigtigt til at finansiere lettelserne af skatten på arbejde. Erhvervslivet oplevede derfor umiddelbart en merbelastning i forhold til før forårspakken.

Det er dog også meget vigtigt at sige i den sammenhæng, at forårspakken er med til at gøre, at man arbejder mere og får et større incitament til at arbejde mere, et meget godt og klart budskab, som erhvervslivet har sendt gennem mange år, nemlig at det er vigtigt at se på marginalbeskatningen og se på, at det bedre skal kunne betale sig at gøre en ekstra indsats.

Så jeg kan sige, at det, som regeringen har taget initiativ til, sådan set er meget sund fornuft, og jeg er ked af, at S og SF ikke er interesseret i at hjælpe dansk erhvervsliv, for det er jo det, der står tilbage. Der har man en helt anden kur, som skal gøre det svært at drive virksomhed i Danmark, og det synes jeg er trist.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:31

Klaus Hækkerup (S):

Tak for det. Lad mig nævne, at i forårspakke 2.0 pålagde regeringen det danske erhvervsliv afgifter på over 13 mia. kr. Man kunne jo fristes til at spørge skatteministeren: Når det beskedne beløb, Socialdemokratiet er kommet med, jager virksomheder ud af landet, hvorfor har det kæmpe beløb på over 13 mia. kr., regeringen er kommet med, så ikke bevirket en masseflugt af virksomheder? Men lad nu det ligge.

Mit spørgsmål handler egentlig om de energiafgifter, som regeringen har indført. Det, som jeg synes er så fortvivlende ved det, er, at regeringen har meddelt, at den først i 2012 vil fortælle virksomhederne, hvad de kan forvente af energiafgift. Folketingets Skatteudvalg og Energiudvalg har været rundt at besøge energitunge virksomheder, hvor meddelelsen fra dem for det første er, at det her bliver virkelig hårdt for dem, og at nogle af dem endda overvejer at lukke arbejdspladser.

For det andet er meddelelsen: Det er fortvivlende, at vi ikke i 2011 overhovedet kan få at vide, om vi er omfattet af undtagelsesbestemmelsen eller ej. For de virksomheder, de internationale holdingselskaber, der ejer os, skal jo træffe investeringsbeslutninger, og så længe regeringen ikke melder ud, hvad beskatningsforholdene er for virksomhederne, får vi selvfølgelig heller ikke investeringer til Danmark.

Jeg vil sige, at den politik, den her regering har ført på det her område, er direkte skadelig for udviklingen af dansk erhvervsliv. Og hvis ministeren er i tvivl, kan han bare spørge virksomhedslederne. De må formentlig godt tale med Venstre, når de ikke må tale med SF

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:33

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, hr. Klaus Hækkerup lever i. Det er i hvert fald ikke en verden, som jeg møder, når jeg er rundt at tale med virksomheder. Det er ikke sådan, at de virksomheder, jeg taler med, efterspørger, at der skal komme en ny regering, som har en meget klar dagsorden, nemlig at man skal give højere skatter og pålægge flere afgifter.

Lad mig bare tage et banalt eksempel: Hvis man ser på fødevareerhvervet – det er jo et erhverv, hvor der er mange NNF'ere beskæftiget, et meget vigtigt erhverv i Danmark – og hvis man ser på, hvad fødevareerhvervet bliver pålagt af udgifter i forbindelse med bl.a. »Fair Forandring«, og hvad det er for miljøkrav, man stiller, er det i hvert fald noget, der er med til at lukke dansk landbrug.

Der kan man sige, at det selvfølgelig også er en vej at gå, ingen tvivl om det, den vej kan man gå. Men det vil betyde dramatiske nedlæggelser af danske arbejdspladser, fordi vi ikke bliver konkurrencedygtige, og det siger jeg bare stilfærdigt til hr. Klaus Hækkerup. Det koster selvfølgelig, der er ingen tvivl om, at det kommer til at koste, hvis sådan en politik bliver ført ud i livet.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:34

Klaus Hækkerup (S):

Jeg ved ikke, hvilke private erhvervsvirksomheder skatteministeren taler med. Den første virksomhed, vi besøgte på en tur tilrettelagt af Dansk Industri, var den store fiskeoliefabrik i Esbjerg. De sagde, at de her afgifter kan tvinge dem til at lukke. De gør, at fiskerne vil lande deres fisk andre steder, hvor det ikke er så dyrt at forarbejde dem. Og de har ikke kunnet få at vide af regeringen, hvilke afgifter de skal betale – om de er så konkurrenceudsatte, at de i et eller andet omfang kan komme ind under fritagelsesbestemmelsen, eller om de bare skal betale den høje afgift.

Vi sad derovre, og ministeren kan jo spørge de partifæller, der var med. Der var ingen af dem, der kunne svare på det. Vi har heller ikke kunnet få svar på det, når vi har spurgt her i Folketinget. Jeg vil godt spørge: Hvad er regeringens formål med at skabe den usikkerhed for de energitunge virksomheder i dansk erhvervsliv? Hvorfor kan de ikke får en klar besked, så de kan investere i tillid til fremtiden?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:35

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest er det i hvert fald vigtigt at sige, at hele den diskussion, der har været om de energiintensive virksomheder, har vi håndteret. Jeg går ud fra, at hr. Klaus Hækkerup kender den skatteaftale, der blev lavet for meget kort tid siden, hvor vi netop har sat provenuet for de energiintensive virksomheder ned, med hensyn til hvad der skal komme ind, altså i forhold til det, der var beregnet. Det er jo netop, fordi vi kan se, at vi vil være en situation, hvor vi sender arbejdspladser ud af Danmark.

Her må jeg sige, at jeg hører nogle anderledes toner fra S' og SF's klima- og miljøordførere. Det er, om man så må sige, helt andre ting, de lægger vægt på, end det, hr. Klaus Hækkerup lægger vægt på. For mig virker det, som om hr. Klaus Hækkerup slet ikke er medlem af Socialdemokratiet, for det er jo sådan set nogle helt andre toner, vi hører fra de ledende kræfter i Socialdemokratiet.

Jeg vil sådan set bare sige til hr. Klaus Hækkerup, at jeg er helt enig i, at det gælder om at fastholde danske arbejdspladser i Danmark. Men når man ser på de beslutningsforslag, som hr. Klaus Hækkerup og hans parti fremsætter her i Folketingssalen – og der har jeg bare taget landbrugsområdet som ét godt eksempel – vil det medføre, at vi bliver nødt til at nedlægge et massivt antal virksomheder og arbejdspladser, fordi vi ikke er i stand til at konkurrere. Det synes jeg er trist, og jeg håber, at hr. Klaus Hækkerup vil reflektere over det sammen med sit eget parti.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:37

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er udmærket bekendt med den aftale om serviceeftersyn og forårspakke 2.0, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti. Der står i den, at man, i forhold til det man havde planlagt, vil nedsætte energiafgifterne for de energitunge virksomheder med 1 mia. kr. fra 2013 og frem.

Hvad har vi sagt med vores forslag »Fair Løsning«, hvor vi har en beskeden forhøjelse af selskabsskatten? Vi har sagt to ting, nemlig at vi også vil sætte det provenu, som vi forventer af selskabsskatten, ned med 1 mia. kr., og med hensyn til resten af det provenu, der skulle komme ind, vil vi forhandle om det for at se, om vi kan finde andre måder at få det ind på.

Hvorfor er den ene milliard kroner, som ministeren nu siger at man giver til eller undlader at tage fra de energitunge virksomheder, mere værd, end den ene milliard kroner, som Socialdemokraterne og SF siger at vi alligevel ikke vil opkræve? Hvorfor er den ene milliard kroner, som vi alligevel ikke vil opkræve – set i forhold til et meget lille beløb – med til at drive virksomheder ud af landet, mens den ene milliard kroner, som regeringen nedsætter de 13,7 mia. kr., som de har belastet virksomhederne med, ikke vil flytte en eneste virksomhed ud af landet?

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren for det sidste svar.

Kl. 17:38

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Man bliver jo en smule forvirret, men jeg vil gerne takke for hr. Klaus Hækkerups ærlighed. Vi hørte jo lige før nogle andre toner fra SF om, at selskabsskatten ikke skulle sættes op. Og nu kommer der altså en indrømmelse af, at erhvervsbeskatningen skal sættes op, selskabsskatten skal sættes op. Det var da lige præcis det, hr. Klaus Hækkerup sagde. Derfor må man bare sige, at det, hr. Klaus Hækkerup siger, er rigtigt, nemlig at selskabsskatten skal sættes op.

Men hvis man så ser på den virkelighed, hr. Klaus Hækkerup har her på Christiansborg sammen med sine partikolleger, må man spørge, om de forslag, der her bliver fremsat, gør det nemmere eller sværere at drive virksomhed i Danmark. Der står det bare mejslet i granit, at med den erhvervspolitik, som hr. Klaus Hækkerup står for, bliver det meget sværere og meget dyrere med den konsekvens, at der desværre forsvinder arbejdspladser ud af Danmark.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmål nr. 31 afsluttet

Vi går til spørgsmål nr. 32. Det er et spørgsmål til skatteministeren, og det er stillet af hr. Jesper Petersen.

Kl. 17:39

Spm. nr. S 2168

32) Til skatteministeren af:

Jesper Petersen (SF):

Hvorfor gør regeringen med sit »serviceeftersyn« skattereformen endnu mere socialt skæv, end den er i forvejen?

Skriftlig begrundelse

De mindste indkomster bliver hårdest ramt af de nye afgifter fra regeringen.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Jesper Petersen for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 17:39

Jesper Petersen (SF):

Jeg vil gerne spørge:

Hvorfor gør regeringen med sit »serviceeftersyn« skattereformen endnu mere socialt skæv, end den er i forvejen?

Kl. 17:39

Fierde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:39

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil først og fremmest gerne slå fast, at forårspakke 2.0 fører til et øget rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper. Det har serviceeftersynet og sundhedspakken ikke ændret ved. Men det er også rigtigt, at nogle umiddelbart får større skattelettelser end andre. Det skyldes jo, at de, der tjener mest, derfor også betaler mest i skat, og der vil også være nogle, som så får en lidt større glæde af skattelettelserne. Men det er bare vigtigt at sige, at det jo ikke betyder, at der så, om man så må sige, er nogle, der får et problem.

Når det så er sagt, vil jeg også henholde mig til, at vi har lavet en sundhedspakke. Vi har lagt frem, at vi mener, vi bliver nødt til at sætte meget hårdt ind over for de ting, som vi vil have mindre af, her vil vi lave en adfærdsændring. Det er noget, som jeg har set at SF støtter her i Folketingssalen. Jeg håber også, at hr. Jesper Petersen her i dag vil sige, at det er noget, man bakker op om, men det til-

kommer jo ikke mig at spørge hr. Jesper Petersen om det. Men lad mig bare sige én ting: I det udspil, som blev præsenteret fra S og SF sidste år, »Fair Forandring«, lægger man op til, at fedtskatten skal være på 50 kr., og det er da i hvert fald noget, der er meget, meget anderledes og meget, meget mere end det, som regeringen lægger op til; vi laver en fedtskat, der kommer til at ligge på mellem 13 og 14 kr.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:40

Jesper Petersen (SF):

Det er jo en meget skønmalerisk fremlæggelse af skattereformen at sige: Nåh ja, nogle får lidt større lettelser end andre. Altså, faktum er, at det her er en pilskæv skattereform, hvor de velstillede får langt broderparten af skattelettelserne. Som jeg husker det, er det de øverste to deciler, der sammenlagt får næsten 50 pct. af alle de penge, der deles ud i skattelettelser. I hvert fald er forskellen utrolig stor på, hvad almindelige lavtlønnede danskere og folk, der er pensionister, får, og hvad de meget velstillede får. Millionærer kan få skattelettelser på over 50.000 kr.

Det er en pilskæv skattereform. Regeringen siger så: Nåh jo, men alle får noget, og vi laver jo også en grøn check, og derfor kompenserer det for de afgiftsstigninger, der er heri. Det er korrekt, at vi også har foreslået nogle afgiftsstigninger på de her punkter, men vi vil da bruge de penge på bedre sundhed, bedre sygehuse og bedre forebyggelse i stedet for at bruge dem på nogle skattelettelser. Og vi laver en kompensation til de mennesker, der bliver ramt af de afgifter, så det ikke vender den tunge ende nedad – bortset fra cigaretterne, hvor der skal være et meget kraftigere incitament. Men det gør vi på de andre ting, også på de her ting omkring mættet fedt og andre ting, som regeringen nævner her. I forvejen er skattereformen altså meget, meget skæv. Der er lavet en grøn check, men den tager jo ikke højde for, at der nu kommer yderligere afgifter på dem, og dermed vender finansieringen af skattereformen den tunge ende yderligere nedad. Man pålægger igen almindelige mennesker at bære den største byrde for, at man har kunnet dele skattelettelser ud til de velstillede. Det er jo regeringens politik, det har vi jo set igennem alle årene er den skattepolitik, man fører.

Vi synes bare, det er bunduretfærdigt, at det skal være sådan, at det konsekvent er de velstillede i det her samfund, der får gavn af regeringens skattepolitik og nu en gang til, fordi regeringen ikke har kunnet levere den finansiering af skattereformen, som de lovede sidste år. Hvad skal vi gøre? tænker man. Og så laver man nogle forhøjelser af afgifter uden at kompensere de dårligst stillede for dem. Vupti, der spiste man af den meget, meget beskedne skattelettelse, som folk i de lavere dele af samfundet har fået, hvis de overhovedet har fået nogen.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:43

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Hr. Jesper Petersen er jo en mand, der er ramt af ærlighed. Det har han jo før turneret med her i Folketingssalen, og jeg ved, at ærlighed betyder meget i SF, så derfor forstår jeg ikke, hvorfor hr. Jesper Petersen bliver ved med notorisk at stå og sige noget, som er forkert.

Jeg vil gerne slå følgende fast, og det var det, jeg startede med: Først og fremmest giver forårspakke 2.0 et øget rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper. Det har serviceeftersynet og sundhedspakken ikke ændret ved, og det synes jeg sådan set er en vigtig præmis at slå fast. Men når hr. Jesper Petersen så får det til at blive et problem, at man gør noget for, at folk bliver ældre, forstår jeg simpelt hen ikke sammenhængen. Endnu er der jo ikke en rygepligt i Danmark. Det er jo ikke sådan, at man skal ryge, og det er heller ikke sådan, at man skal drikke alkoholsodavand, for bare at nævne to eksempler, hvor vi siger: Her bliver vi nødt til at gøre noget mere, fordi vi ikke vil blive ved med at se, at unge drikker i det ekstreme omfang, som sker, plus at vi også bliver nødt til at gøre det sværere for folk at ryge.

Det er alt sammen noget, der helt er sund fornuft, og det er jo sådan set ikke noget, der skal have noget som helst med sundhedspolitik at gøre, i forhold til at man så skal give flere penge til sygehusene. Vi har givet flere penge til sygehusene, vi har oprustet, og vi også set effekten af det. Vi har jo set, at vi har fået et langt bedre sundhedssystem gennem de sidste 7-8 år, end vi havde ...

Kl. 17:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til skatteministeren! Så er det spørgeren.

Kl. 17:44

Jesper Petersen (SF):

Skatteministeren har jo en fortid som politisk ordfører, hvor man bliver oplært i kunsten at tale fuldstændig udenom og fordreje sandheden, få den til at fremstå, som man gerne lige vil have den, i stedet for at forholde sig til det, der er problemet. Det er en meget flot kunst at kunne, men skulle vi nu ikke prøve at holde os til sagen her?

Det korrekte er, at man havde lovet en finansiering af skattereformen, der ikke indebar de her øgede afgifter. Den kan man ikke få til at hænge sammen, og derfor må man lave dem, men man laver ikke nogen øget kompensation til de grupper, som de her afgiftsstigninger går hårdest ud over. Sådan er det jo. Når man laver afgiftsstigninger som dem på mættet fedt f.eks., rammer de hårdest hos folk, der har en lille indkomst. Jeg har fået nogle nye beregninger her, der viser, at de rammer mere end fem gange så hårdt i den laveste decil som i den øverste decil.

Det er bare endnu et klokkeklart eksempel på regeringens politik: Dem, der skal bære byrden for regeringens skattepolitik, er de dårligst stillede. De får nærmest ingenting i skattelettelse, hvis de overhovedet får noget. Og når man så skal finansiere det og mangler nogle penge at gøre det med, hvad gør man så? Man vælger et redskab, der rammer de dårligst stillede hårdest. Det er så usolidarisk, som man kan forestille sig, og det er blot et bevis på, hvor skæv en skattepolitik, den her regering fører.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:45

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg skal slutte af med at rose hr. Jesper Petersen. Der er stor plads til, at hr. Jesper Petersen får en fremtrædende rolle som politisk ordfører på et tidspunkt, for der var ikke et eneste spørgsmål i det, som hr. Jesper Petersen kommenterede nu. Jeg stiller gerne op til en politisk debat, men jeg må sige, at mange af de ting, hr. Jesper Petersen nu turnerer med, simpelt hen ikke er rigtige.

Jeg glæder mig til, når vi får set, om S og SF's plan fra i går er så socialt afbalanceret, som S og SF hævder den er. Det nægter jeg at tro på. Jeg er helt overbevist om, at de kunstgreb, der blev præsenteret i går, også kommer til at gå ud over nogle af dem, der har det svært i samfundet.

Så vil jeg igen vende tilbage til det, som jeg startede med at sige, nemlig at forårspakke 2.0 fører til et øget rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper. Det har serviceeftersynet og sundhedspakken ikke ændret ved, og det er sådan set bare en kendsgerning, som jeg synes

er vigtig at slå fast over for hr. Jesper Petersen, og så må man igen vende tilbage og sige: Kan man gøre noget selv, eller bliver man tvunget ind i noget her? Ja, man kan gøre noget selv. Altså, der er jo endnu ikke rygepligt i Danmark, ej heller er der alkoholpligt. Det er sådan set noget, der tilskynder folk til at lade være med at ryge. Det synes jeg er sund fornuft, og jeg havde også håbet, at hr. Jesper Petersen havde støttet det.

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:46

Jesper Petersen (SF):

Det er efterhånden en decideret pinlig argumentation fra skatteministeren. Man har jo lavet en grøn check i skattereformen, en indkomstafhængig grøn check, for at kompensere for de her afgifter. Der er ikke nogen snak dér om, om der er rygepligt eller ej, for det er jo et forsøg på at tale udenom igen. Man har lavet en grøn check i skattereformen, fordi man siger: Det her skal ikke gå ud over de dårligst stillede. Så man laver en grøn check beregnet på at kompensere for de stigende afgifter i skattereformen.

Man kommer så nu med nogle nye øgede afgifter, der rammer folk, der ikke har ret mange penge i forvejen, hårdest, men man laver altså ikke nogen ny kompensation. Det er jo bare en klar indrømmelse af, at det her er bundskævt. Vi vil gerne være med til at øge de afgifter på usunde fødevarer. Det vil vi gerne, men vi vil kompensere de dårligst stillede for dem, og vi mener, at pengene skal gå til at få bedre sygehuse for de mennesker og bedre forebyggelse, så der ikke er så mange mennesker, der bliver slidt ned og får livsstilssygdomme. Men regeringen kan jo simpelt hen ikke se en krone uden at dele den ud i skattelettelser, og det har man altså også gjort her. Det ærgerlige er bare, at pengene skal komme fra folk, som har hårdt brug for dem, og som ikke får gavn af den skattelettelse, som regeringen har delt ud til de velstillede.

Kl. 17:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren for det sidste svar.

Kl. 17:47

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg tror, det er vigtigt igen at fastslå det, som jo heldigvis er virkeligheden, nemlig at forårspakke 2.0 fører til et øget rådighedsbeløb for alle indkomstgrupper; det har serviceeftersynet og sundhedspakken ikke ændret ved. Når det så er sagt, har jeg jo også haft lejlighed til – godt nok efter få måneder – ustandselig at høre på, at SF siger, at skattereformen ikke er finansieret. Der var det jo sådan, da jeg blev skatteminister, at der var nogle udeståender. Det indrømmer jeg, og de udeståender er lukket ned nu. Derfor forstår jeg også godt desperationen fra SF's side over, at man nu ikke længere kan diskutere det, fordi der ikke er noget at komme efter. Lad mig sige til hr. Jesper Petersen: Der er ikke noget at komme efter.

Nu har man så kastet sig over et nyt emne, og det vil jeg glæde mig til at diskutere med hr. Jesper Petersen ved gentagne lejligheder her i Folketingssalen og til møder ude i landet. Og det er jo så, at vi også må efterprøve den sociale ansvarlighed hos SF. Hvor stor er den sociale ansvarlighed hos SF i den nye plan? Der tror jeg bare, at man allerede nu skal lægge godt mærke til, at den ikke er særlig social. Men det er klart, at vi må få det afdækket. Vi må få afdækket, hvad det er for elementer, som SF arbejder med, og vi må selvfølgelig også få afdækket, hvad det er for manglende finansieringskilder, der er i »Fair Forandring«, for når man regner på det, kan man se, at regnskabet ikke stemmer.

Kl. 17:49

Fierde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var afslutningen på spørgsmål nr. 32 på dagsordenen.

Så går vi til spørgsmål nr. 33, der er det sidste spørgsmål. Det er til klima- og energiministeren, og det er stillet af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:49

Spm. nr. S 2161

33) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Finder ministeren, at det er rimeligt, at der endnu ikke er truffet en afgørelse i sagen om kapacitetsudvidelsen på Kraftvarmeværk Thisted?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo for at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:49

Ole Vagn Christensen (S):

Spørgsmålet lyder: Finder ministeren, at det er rimeligt, at der endnu ikke er truffet en afgørelse i sagen om kapacitetsudvidelsen på kraftvarmeværket i Thisted?

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:49

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Afgørelsen om kapacitetsudvidelsen af affaldsforbrændingsanlægget i Thisted er en vanskelig sag, som hænger sammen med godkendelsen af en række andre affaldsforbrændingsanlæg. Ingen kan være interesseret i, at der foretages fejlinvesteringer i for stor affaldsforbrændingskapacitet. Derfor er en grundig sagsbehandling nødvendig, ikke mindst i Miljøstyrelsen, som er den myndighed, der har overblikket over affaldsgrundlaget i Danmark.

Jeg har for nylig i min besvarelse af spørgsmål 85 fra Det Energipolitiske Udvalg, stillet af fru Mette Gjerskov, Socialdemokraterne, redegjort for status i forhold til en række ansøgninger om udvidelse af forbrændingskapaciteten, bl.a. på værket i Thisted. Heraf fremgår det, at Miljøstyrelsen har oplyst, at de forventer at kunne afslutte vurderingen af affaldsgrundlaget i løbet af denne måned. Derefter vil sagerne kunne færdigbehandles i Energistyrelsen.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:50

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må sige til klima- og energiministeren, at ansøgningen fra Thisted kraft-varme-værk blev indgivet den 12. december 2008. Den blev indgivet, fordi man var i gang med at kigge på, hvordan man kunne lave en varmeplan for Thy og Mors. Derfor har jeg nu flere gange rejst spørgsmålet om, hvornår jeg kunne forvente et svar.

Nu skete der jo det, at vi fik et ministerskifte, og derfor blev det ikke til, at vi kunne lave en egentlig virkelig kritisk gennemgang af de her forhold på det tidspunkt, for ministeren havde jo sin tale, som var skrevet til den forrige minister. Jeg må jo sige, at jeg ville få røde ører, hvis det var mig, der som minister sad og skulle affinde mig med, at der endnu ikke var svar på en ansøgning fra den 12. december 2008.

Jeg forstår godt, hvorfor Danmark er i den situation, som Danmark er i i øjeblikket, hvor man ikke har gang i noget inden for byg-

geriet og ikke virkelig har fået sat udviklingen på dagsordenen, når man kan blive udsat for den her syltning.

Synes ministeren virkelig, at det er en rimelig måde at gribe de her ting an på?

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:52

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan kun sige, at jeg da gerne havde set, at denne sag var gået hurtigere. Men jeg vil også sige, at man altså også får røde ører, hvis man træffer forhastede beslutninger.

Her er det jo altså meget vigtigt, at vi ser på tingene i et samlet hele. Det her drejer sig om den samlede affaldskapacitet. Der må vi altså gøre det, at vi undersøger det her til bunds, så vi undgår, at vi pludselig får nogle fejlinvesteringer inden for det her felt. Det er der jo ikke nogen der kan være tjent med.

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:53

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har lidt svært ved at forstå den formulering fra ministeren om, at det er det centralistiske system, der skal overrule den situation, som man har mulighed for at vurdere. For hvad er det, der er situationen omkring Kraftvarmeværk Thisted? For mig er det meget principielt, at dette affaldsforbrændingsanlæg kan blive moderniseret, og at det kan blive effektiviseret og dermed altså frembringe endnu bedre resultater. Sådan ville man have tænkt, hvis det var en virksomhed, man repræsenterede, der var inde i et udviklingsforløb. Så ville man selvfølgelig have kigget på disse ting. Derfor forstår jeg slet, slet ikke den behandling, man har udsat kraft-varme-værket for.

Kl. 17:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:54

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan kun gentage synspunktet om, at det her jo altså er sådan, at man bliver nødt til at se på det her i et samlet hele. Det er jo heller ikke sådan, at det kun er Thisted, der har en ansøgning inde. Det er der også andre der har, og de har vel at mærke fremført synspunktet: Pas nu på, pas nu på, at vi ikke pludselig får en overkapacitet i Danmark! Derfor bliver vi nødt til at sikre os, at vi får analyseret det igennem til bunds.

Som jeg så også oplyste om, er det jo sådan, at Energistyrelsen nu har sagt til mig, at såfremt der foreligger klare afgørelser fra Miljøstyrelsen inden udgangen af maj, ja, så kan sagerne være ekspederet inden sommerferien. Så på den måde håber vi at vi kan blive enige om, at der altså er en afklaring rundt om hjørnet.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:55

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg har indtil flere gange hørt det her med, at jeg kunne forvente et svar. Det første spørgsmål, jeg stillede til den foregående miljøminister, stillede jeg den 2. juli 2009, og her fik jeg en lang redegørelse – og det samme fik kraft-varme-værket – om, at der inden for den nær-

meste tid ville foreligge et svar. Jeg tror selvfølgelig på den nuværende energiminister, men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg vil fastholde at stille ministeren til ansvar i Folketinget, hvis nu ikke det kommer til at foreligge her, inden vi tager på sommerferie.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:56

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen jeg takker naturligvis for tilliden og kan jo kun gentage, hvad jeg sagde, nemlig at jeg har fået oplyst fra Energistyrelsen, at såfremt der foreligger klare afgørelser fra Miljøstyrelsen inden udgangen af maj, så kan sagerne være ekspederet inden sommerferien. Så på den måde satser jeg meget klart på, at vi får nogle specifikke svar fra Miljøstyrelsen.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg går ud fra, at det er sommerferien 2010, vi taler om.

Hermed er spørgsmålet sluttet.

Så går vi til spørgsmål 34, det er til klima- og energiministeren, og det er også stillet af hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 17:56

Spm. nr. S 2164

34) Til klima- og energiministeren af:

Ole Vagn Christensen (S):

Er det ikke i regeringens interesse at få sat gang i udbygningen af fjernvarmen og samtidig få gang i beskæftigelsen, som projektet med kapacitetsudvidelsen på Kraftvarmeværk Thisted er udtryk for?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Ole Vagn Christensen har nu mulighed for at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 17:56

Ole Vagn Christensen (S):

Er det ikke i regeringens interesse at få sat gang i udbygningen af fjernvarmen og samtidig få gang i beskæftigelsen, som projektet med kapacitetsudvidelsen på Kraftvarmeværk Thisted er udtryk for?

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:57

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Også tak for det spørgsmål. Thisted Kommune har ansøgt om godkendelse af affaldsmængderne til et nyt anlæg, der er cirka dobbelt så stort som det eksisterende anlæg. For at få det planlagte anlæg fyldt op, kan det blive nødvendigt at finde nye produkter, der kan brændes, at hente affald fra andre kommuner eller måske sågar importere affald. Det er der sådan set isoleret set ikke de store problemer med, men når andre kommuner og andre affaldsforbrændingsanlæg samtidig også planlægger at øge kapaciteten på deres forbrændingsanlæg, kan det jo altså få uheldige konsekvenser. En række kommuner i det midt- og nordjyske har ligesom Thisted Kommune søgt om at udvide deres forbrændingskapacitet – de fleste af dem vel at mærke, før Thisted Kommune søgte.

Som jeg tidligere har sagt, da vi diskuterede det her, kan man altså ikke afbrænde det samme affald to gange, og hvis alle projekter gennemføres, står vi i værste fald med dyre affaldsforbrændingsanlæg, der ikke er affald til. Kommunerne risikerer simpelt hen at spilde penge på anlæg, der ikke er behov for. Det er andre kommuner i det midt- og nordjyske også bekymrede for, som jeg antydede i mit forrige svar. Flere kommuner har skrevet til mig og advaret imod at godkende for stor en kapacitet. Det er nemlig ikke kun det nye affaldsforbrændingsanlæg, der får problemer med at skaffe affald nok til en økonomisk fornuftig drift, også eksisterende affaldsforbrændingsanlæg påvirkes af etablering af en ny kapacitet. Derfor mener jeg, at det er klogt at undersøge affaldsgrundlaget grundigt, inden der træffes beslutning om nye anlæg. Tak.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:58

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg forstod, at vi faktisk vendte tilbage til svaret på det foregående spørgsmål. Det her drejer sig om, om ministeren er enig i det principielle i, at det ville være skønt at få lidt mere gang i beslutningsprocessen. Mit spørgsmål handler nemlig om udbygningen af fjernvarmen og om samtidig at få gang i beskæftigelsen, som ligesom vil blive et resultat af det.

Så må jeg sige, at når jeg kigger på vores affaldskort og ser, hvor de forskellige kraft-varme-værker er beliggende i det jyske, har jeg lidt svært ved at se, at man ikke skulle kunne opretholde og modernisere Kraftvarmeværk Thisted, og jeg tror da også, at hvis ministeren kigger på det kort, vil ministeren få den opfattelse, at det ligger i et område, hvor der faktisk eksisterer den mængde affald, der skal til, men derudover er der jo mulighed for, at man både kan fyre med flis og med halm og andre biobrændsler. Og så vidt jeg har forstået, er det noget, der også indgår i de overvejelser, man har i ministeriet, om, hvordan og hvorledes man nu skal leve op til målet om brug af vedvarende energi, og heri indgår disse to produkter. Og derfor forstår jeg ikke, at det skulle være nogen undskyldning for at få de her udvidelser sat i gang.

Kl. 18:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:00

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jo, men jeg gav jo sådan set allerede i mit forrige svar udtryk for, at jeg naturligvis også ønsker, at vi får gang i den her beslutningsproces, men det skal bare være sådan, at vi handler på et oplyst grundlag, og det grundlag er jo så rundt om hjørnet, som jeg netop var inde på det i mit forrige svar.

Så vil det selvfølgelig være glimrende – også for beskæftigelsen – at få mere i gang inden for det her område, men jeg går ud fra, at spørgeren er enig med mig i, at der ikke kommer meget beskæftigelse ud af det, hvis man spilder pengene på anlæg, der ikke er brug for. Så på den måde bliver vi altså nødt til at analysere det her igennem til bunds, før vi træffer beslutningerne.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:01

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg er helt sikker på på baggrund af alle de papirer, der ligger, at den ansvarlige ledelse, der er ved Kraftvarmeværk Thisted, har været sig deres ansvar bevidst og ikke sender noget ind, hvis de ikke mener, at der er en fornuftig økonomi i forslaget.

Jeg ser det altså lidt sådan, at når man begynder sådan at drage andre ting ind end det, som er kommet fra kraft-varme-værket, og som man ikke har modbevist eksistensen af, så er det undskyldninger, så er der altså ikke en vilje til at få gjort noget ved tingene, så er det, som om der er en dårlig og en anden dagsorden end den, der drejer sig om at styrke de lokale områder.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:02

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg kan naturligvis afvise, at der skulle være en eller anden form for anden dagsorden eller dårlig dagsorden – for nu at bruge det udtryk, som spørgeren kom med. Jeg synes, man bliver nødt til at forholde sig til, at andre kommuner i det midt- og nordjyske altså også er bekymrede, vel at mærke bekymrede for, at vi altså kommer til at godkende en for stor kapacitet, før vi netop har set på de respektive ansøgninger, der er inde. Det synes jeg altså sådan set også er noget, som burde give stof til eftertanke hos spørgeren.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren for at stille det sidste spørgsmål.

Kl. 18:02

Ole Vagn Christensen (S):

Det giver stof til eftertanke, men hvis jeg havde siddet i ledelsen af det her foretagende, som ministeren sidder i, ville jeg ikke have affundet mig med, at det skulle tage 2 år, inden man sådan set nåede frem til en afgørelse. Nu ved jeg godt, at det har ministeren heller ikke ansvaret for, for så længe har ministeren ikke været der, og jeg håber og tror, at når ministeren siger, at man nu har speedet op, at det er noget, vi kan regne med, og at der nu er svar på det, så er det, fordi ministeren har den opfattelse, at sådan vil tingene komme til at se ud, og så bliver det ikke mundsvejr, men så er det realiteter, vi står over for.

Angående det der med, om nabokommuner er bekymrede, vil jeg sige, at alle jo kan være bekymrede, men det, der er spørgsmålet, er sådan set, om det er et fornuftigt projekt, om der er økonomi i det, og om der er balance i det. Sådan ville en virksomhed jo vurdere, om indsatsen kunne svare sig eller ikke svare sig, hvis den skulle kaste sig ud i en modernisering. Jeg går virkelig ikke ud fra, at de folk, der sidder i spidsen, er uansvarlige.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til spørgeren, og så er det ministeren for det sidste svar.

Kl. 18:04

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak. Jeg har bestemt ikke antydet, at virksomheden skulle være uansvarlig på nogen som helst måde. Men problemet i den her sag er bare, at her betyder naboskab altså noget. Vi er i samme båd så at sige, når det handler om affald, og vi bliver nødt til at analysere det igennem, så vi undgår en form for overkapacitet.

Så vil jeg altså godt lige minde spørgeren om, at der jo altså er et nyt affaldsdirektiv på EU-plan, som også komplicerer det her lidt, så der nu er et retskrav for danske virksomheder på at kunne eksportere deres affald. Og tilsvarende har vi heller ikke nogen mulighed for at begrænse importen. Det er ikke nogen undskyldning, men jeg siger bare, at her opererer vi altså ikke alene med nogle naboer internt i Danmark, men altså også med naboer i resten af Europa.

Kl. 18:04

Fierde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmål 34 slut, og hermed er den samlede spørgetid afsluttet.

Kl. 18:05

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er så ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 18. maj 2010, kl. 12.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og jeg skal i øvrigt henvise til den allerede omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 18:05).